

KORPISKOTURI

2/08

Puolustusvoimat *90 vuotta*

www.puolustusvoimat.fi

MEILTÄ SAAT LAADUKKAAT AUTOVARAOSAT, TYÖKALUT JA TARVIKKEET

25 toimipistettä 18 paikkakunnalla

BROMAN Group Oy
Tulliportinkatu 55, Joensuu
Puh. (013) 254 4110

www.bromangroup.fi

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservinliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

Kannen kuva:
Marko Jalkanen
Graafinen toteutus:
Toimitus

Päätoimittaja:
everstiluutnantti
Tuomo Juvonen
Puh (013) 181 3205
Fax (013) 181 3208

Toimitus:
Terhi Pelkonen
Jukka Tiihonen
Taneli Mäkinen
Markku Leinonen

Taloudenhoitaja:
Jari Nousiainen
Puh (013) 181 3242

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.puolustusvoimat.fi/pkarpr
e-mail: tiedotus.pkarpr@mil.fi

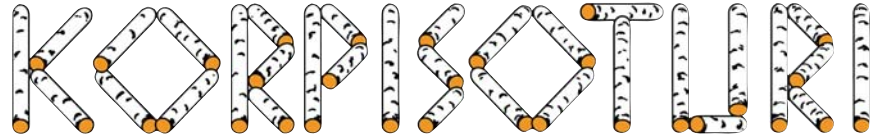
Ulkoasu/taitto/kuvat:
Toimitus

Painopaikka:
Suomen Painotuote
KM-Yhtymä Oy, Joensuu

Painos 3 000 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
helmikuussa ja elokuussa

Tilaukset:
Puh (013) 181 3242
Irttonumero 8,50 euroa
Vuositilaus 17 euroa
ISSN 0789-1474

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n lehti

2/08

Pääkirjoitus	4
Komentajan kynästä	5
Hyvinvointipalsta	7
Pakina	8
Vieraskynä	10
Prikaatissa tapahtuu	14
Korven kätköistä	27
Urheilu ja tekniikka	30
Vapaaehtoinen maanpuolustustyö	34
VMTK	37
Historianurkkaus	39
Kiltapalsta	42
JR 9 Perinneosasto	49
AUK:n kurssijulkaisu	55

HISTORIA MENESTYSTEKIJÄNÄ

Jokin aika sitten radiosta tuli Renny Harlinin haastattelu, jossa hän kertoi elokuvantekijöiden etsivän tarinoita. "Hyvä tarina on menestyselokuvan perusedellytys", hän totesi haastattelussaan. Mieleeni tuli muutamia Harlinin ohjaamia elokuvia, joissa tarinaa oli ihan liikaakin minun makuuni. Asia jäi kuitenkin askarruttamaan ja tarinan syvempi merkitys avautui kun perehdyin tarkemmin erääseen arvotutkimukseen. Siinä todettiin, että tarinat välittävät yhteisiä arvoja. tarinat voivat kertoa yhteisön historiasta ja sitä kautta syntyneistä arvoista. Niiden avulla yksilön on helpompi samaistua yhteisöön ja tuntee lojaalisuutta yhteisön jäseniä kohtaan.

Kontiorannan Hengessä on Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan 50-vuotisjuhlan yhteydessä julkistettu historiateos. Sen ilmestyminen ja tasokas sisältö on osoitus vahvasta hengestä ja yhteistoimintahakuisuudesta, joka jäsenistön keskuudessa vallitsee. Kirja on osoitettu sotaveteraaniveljille ja siinä kuvataan vapaaehtoista maanpuolustustyötä vuosina 1958-2008. Tosiasioihin perustuvasta tarinasta on saatu historiikki ja sen välittämä arvomaailma on nyt lukijoiden käytössä. Killan työ Pohjois-Karjalan Prikaatissa palvelevien ja palvelleiden hyväksi jatkuu tältä pohjalta.

Maanpuolustushenki lähtee sisäisestä tahdosta, sisäisestä voimasta ja uskosta oman asian oikeutukseen. Mikään aate tai ajatus

ei toteudu, elleivät sen toteuttajat ole vakuuttuneita ajamansa asian oikeutuksesta. Alueelliset erityispiirteet antavat maanpuolustushengen ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi elinvoimaa ja tekevät sen helposti omaksuttavaksi. Perusedellytyksenä on henkisen ja aatteellisen perustan määrittäminen toiminnalle. Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan historiaan tutustumalla selviää toiminnan lähtökohdat. Tarkoituksena oli vaalia maanpuolustushenkeä, lähentää joukko-osastoa ja sen täydennysalueen väestöä, toimia jäsenten yhdyssiteenä, vaalia perinteitä ja muistoja, edistää varusmiesten viihtyisyyttä ja tukea vaikeuksiin joutuneita sotaveteraaneja. Toiminta perustuu vapaaehtoisuuteen ja ympäröivien yhteisöjen ja ihmisten tukeen.

Toteutetut keskittämiset Kontiorantaan ovat mahdollistaneet sen, että palvelusta voidaan toteuttaa ja yhteistoiminta-asioita hoitaa tiiviissä Kontiorannan hengessä. Koulutus- ja valmiustehtävien lisäksi maanpuolustustahdon ja -hengen kohottaminen on keskeinen osa prikaatimme toimintaa. Tässä yhteydessä on hyvä arvioida tähän vaikuttavia tekijöitä hiukan tarkemmin. Varuskunnalliseen kielenkäyttöön on tullut toimintaa kuvaavia sanoja, joita käytetään liike-elämän puolella. Kontiorannassa tilataan palveluja tilaaja - tuottaja menetelmällä ja tuotetaan joukkotuotantosuunnitelman mukaisia sodan ajan joukkoja. Hyvä maanpuolustushenki tuotteena on haas-

teellinen kirjattavaksi toimintasuunnitelmaan sellaisenaan. Se ilmenee monissa eri yhteyksissä tapana toteuttaa asiat maanpuolustustahtoa edistävällä tavalla.

Euroopan yhdentymisen ja kansainvälistyminen eivät tapahdu vain rajojemme ulkopuolella. Ne vaikuttavat myös jokapäiväiseen elämään ja toimintaan paikallisesti. Kansainvälisyys on tänä päivänä osa kansallisen kulttuurin, politiikan ja talouden käytäntöjä. Euroopan yhteisöön kuulumisen edellyttää ymmärrystä myös sellaisia arvoja kohtaan, jotka eivät määrity yksinomaan kansalliselta pohjalta. Tällaisia ovat esimerkiksi monikansallisen yrityksen arvot. Nykykansalaiselle veteraanipolven perintö tarjoaa tässä suhteessa aika paljon annettavaa. Veteraanien kohdalle osuneet kansalliseen olemassaoloon ja toimimiseen liittyvät tehtävät ovat esimerkki kaikkein raskaimmista tehtävistä. Veteraanien kokemusten tarkastelu herättää kunnioituksen tunteen ja osoittaa niiden oikeuksien arvon, joista myöhemmät ikäpolvet ovat päässeet nauttimaan. Tässä mielessä veteraaniperinnöllä on elinvoimaa.

Maanpuolustushenkeä ei voi kehittää pelkillä juhlapuheilla. Sen on tultava esiin käytännön toiminnassa selkeinä tosiasioina. Kontioranta tarjoaa nykymuodossaan tähän loistavat puitteet, kun kaikki toiminnot on keskitetty tänne. Nykyinen maailmantilanne ja oma tilanteemme antaa jokaiselle vastuunsa tuntevalle suomalaiselle aiheen pysähtyä miettimään omaa osuuttaan ja tehtävänsä yhteisten asioiden ylläpitämisessä ja kehittämässä. Yksilöllisyyden ja henkilökohtaisten etujen korostamisen sijaan tarvitaan yhteisöllisyyttä. Perinteiden vaaliminen antaa henkistä pääomaa joukko-osastolle ja vahvistaa keskinäistä yhteenkuuluvuutta.

Toivotan lukijoillemme antoisia hetkiä lehtemme parissa.

Päätoimittaja
Everstilutnantti Tuomo Juvonen

KEHITYS

Maailman talouden kehitys monen ”liha-
van vuoden” jälkeen näyttää olevan jon-
kinlaisessa epävarmuuden ajassa. Suomen
talous on monin eri tavoin sidoksissa muun
maailman talouteen. Heilahtelut maail-
malla vaikuttavat suoraan tai välillisesti
myös Suomen talouselämään. Suomi on
pieni, mutta notkea selviytyjä. Olemme ai-
kaisemminkin selvinneet todella hyvin, vai-
kealta näyttävistä tilanteista itseemme ja
innovatiiviseen luonteeseemme luottaen.
Voimme vain toivoa, ettei maailmantalo-
uden tilanne edelleen synkisty, mutta sa-
malla meidän on ennakkoon varauduttava
niin taloudellisesti kuin kansainvälispoliitti-
sesti vaikeisiin aikoihin.

Suomen puolustusvoimia kehitetään pit-
käjänteisesti. Ilma- ja merivoimien rinnalle
omaksi itsenäiseksi puolustushaaraksi
vuoden vaihteessa perustetut maavoimat
on ottamassa omaa keskeistä rooliaan
puolustusvoimissa. Ilma- ja merivoimien
tehtävä on jatkuvalla valvonnalla, yhdessä
Rajavartiolaitoksen kanssa, pitää huoli lähi-
alueemme valvonnasta ja maamme alueel-
lisestä koskemattomuudesta. Maavoimien
osuus nousee keskeiseksi vakavan kansain-
välisen kriisin tai aseellisen selkkauksen ko-
ettellessa lähialueitamme. Maavoimien on
silloin kyettävä niin uskottavaan voiman-
näyttöön, että hyökkääjä pakotetaan arvi-
oimaan aseellisen tunkeutumisen Suomen
alueelle kannattamattomaksi. Uhkaajaa
vastaan on voitava suunnata hyvin varus-
tettuja, liikkuvia ja tulivoimaisia joukkoja.
Moderni verkottunut yhteiskunta ei enää
kestä pitkiä kuluttavia puolustustaisteluja
alueellamme.

Pohjois-Karjalan Prikaati, Itä-Suomen jal-
kaväkikeskus, on oleellinen osa kehittyviä
maavoimia. Olemme erikoistumassa laa-
jalle vastuualueelle tarkoitettujen erityisesti
alueellisten jalkaväkijoukkojen taistelun
tutkijoiksi, kehittäjiksi ja kouluttajiksi. Poh-
jois-Karjalan Aluetoimiston myötä olemme
vakiinnuttaneet asemamme myös alueelli-
sena toimijana ja vaikuttajana.

Prikaatimme eri organisaatioita kehitetään
vastaamaan paremmin tuleviin haasteisiin,
jotka ovat konkretisoitumassa ensi vuoden
vaihteessa. Karjalan Jääkäripataljoonan
tehtäväksi on annettu jatkokehittää jalka-
väki-, panssarintorjunta- ja kranaatinheitin-
joukkojen yhteistoimintaa. Aliupseerikou-
lun organisaatiota on tarkoitus madaltaa ja
siten saada enemmän henkilöstövoimava-
roja kouluttajatehtäviin. Huoltokeskuksen
päällikkö vapauttaa prikaatin huoltopääl-
likön lukuisista jokapäiväisistä rutiiniasioi-
den hoitamisesta pitkäjänteiseen rauhan-
ja sodanajan huollon suunnittelutehtäviin.
Huoltokeskukselle annetaan lisää koulu-
tustuvastuuta eri ase- ja viestijärjestelmien
käyttö- ja huoltokoulutuksessa. Esikunta- ja
huoltokomppaniaan (EHK) perustetaan So-
tilaskuljettajakoulutuskeskus, joka vastaa
prikaatin joukkotuotantovastuulla olevien
sotilaskuljettajien kouluttamisesta uusien
määräysten mukaisesti. Samaten EHK:n
vastuulle annetaan B-miesten sotilaskou-
lutuksen kehittäminen yhteistyössä Kon-
tiolahden terveysaseman päällikkölääkärin
kanssa. Sissikomppania tehostaa jo nyt
hyvällä tasolla olevaa yhteistoimintaansa
Pohjois-Karjalan Rajavartioston varusmies-
yksikön kanssa. Sissiradistikoulutuksessa
olemme valtakunnallisesti kärkiosaajia, tä-
hän panostamme myös tulevaisuudessa.
Prikaatimme urheilijat ovat menestyneet
erinomaisesti. Kannustamme niin edus-
tus- kuin kuntourheilua, sillä hyvä urheilija
on myös hyväkuntoinen sotilas. Olemme
käyneet alustavia keskusteluja Maavoimien
Esikunnan kanssa siitä, että prikaatimme
voisi olla koko maavoimien alueellisten
joukkojen MATI 2 (maavoimien tietojär-
jestelmä 2) johtava kehittäjä. Tällöin pri-
kaatimme profiloituisi myös tietotekniikan
puolelle. Kyky tähän meillä jo on, virallinen
status vain puuttuu.

Prikaatin kehittyminen näkyy konkreetti-
sesti alueturvallisuuden osalla: varuskun-
nan metsien vesominen, varuskunta-alue-
en rajan merkitseminen tauluin ja soti-
laspoliisien vartioimat kauttakulkupuomit.

Emme ole siirtyneet aitojen taakse vaan
olemme nostaneet alueturvallisuuden sille
tasolle, johon se kuuluukin. Palaute oman
väen ja etenkin ulkopuolisten taholta on
ollut pelkästään myönteinen. Suuri kiitos
hyvästä vaikutelmasta kuuluu sotilaspoli-
iseille, etenkin varusmiespalvelustaan
suorittaville. He ovat tulijoille ensikosketus
prikaatiimme. Kuten tiedämme ensivaiku-
telman voi tehdä vain kerran. Ensivaiku-
telma on varsin pysyvä, antakaamme hyvä
vaikutelma jo prikaatin portilla.

Kaiken kaikkiaan totean, että vanha to-
tuus: pysyvää on vain muutos, pitää myös
meidän osaltamme paikkansa. Paikalleen
jääminen edustaa pysähtyneisyyttä, me
emme pysähdy. Prikaatimme on ollut ja
tulee olemaan dynaaminen, kehittyvä ja
eteenpäin katsova Itä-Suomen jalkaväki-
keskus. Olemme iskussa!

Prikaatin komentaja
Eversti Ville Hyvärinen

High-quality fine paper, publication paper, packaging boards and wood products are the foundations upon which we build. Our success in these business areas is based on constant innovation, an efficient value chain, and a deep understanding of our customers' business. Join us on our journey into the future.

www.storaenso.com

10 VUOTTA SOTILASSOSIAALITYÖTÄ

Olen toiminut Pohjois-Karjalan Prikaatissa kymmenen vuotta sosiaalikuraattorina. Mikä työssäni on muuttunut kymmenessä vuodessa? Saapumiserän koko on kasvanut 550:sta noin 730 alokkaaseen ja eteläsavolaisten varusmiesten kautta Savon murretta kuulee prikaatissa yhä useammin. Naiset ovat tulleet varusmiespalvelukseen Pohjois-Karjalan Prikaatiin ja ovat jo niin luonnollinen osa sotilaskulttuuria, että heihin ei enää kiinnitä mitään erityistä huomiota. Kuraattorin perustehtävä on pysynyt samana eli tukea ja ohjata palveluksessa olevia psykososiaalis-taloudellisissa asioissa siten, että he voisivat keskittyä parhaalla mahdollisella tavalla varusmiespalvelukseen. Tänä päivänä myös palkattu henkilöstö voi tulla kuraattorin asiakkaaksi esimerkiksi perhe-elämään, työssä jaksamiseen tai opiskeluun liittyvissä asioissa. Palkatun henkilöstön työhyvinvointiin kiinnitetään enemmän huomioita kuin aikaisemmin. Työnantaja järjestää paljon erilaisia mahdollisuuksia esim. fyysisen kunnon ylläpitämiseen ja kehittämiseen. Työhyvinvointitoimikunta järjestää myös retkiä ja tapahtumia, johon palkattu henkilöstö voi osallistua perheineen.

Minun näkövinkkelistä katsottuna nuorten asevelvollisuusikäisten psyykinen pahoinvointi, mielenterveys- ja elämäntaidolliset ongelmat ovat lisääntyneet tai ainakin ne tunnustetaan entistä paremmin. Varsinaisten mielenterveysongelmien lisäksi sopeutuminen sotilaskuriin ja yksityisyyden väheneminen laittavat monen nuoren ”pinnan” tiukalle. Yhteismajoitus ja kiinnioiviikonloput vaativat sopeutumiskykyä ja kärsivällisyyttä, jota kaikilla ei ole riittävästi. Vanhempien tai isovanhempienkaan mieliteillä armeijan käymisestä ei ole enää niin suurta painoarvoa kuin menneinä vuosina. Nyt uskalletaan kulkea omia polkuja pitkin ja tehdä itsenäisiä valintoja, niin hyvässä kuin pahassakin.

Iso muutos työni kannalta on ollut internetin tulo varuskuntaan. Jokaisessa perusyksikössä sekä sotilaskodissa on internet-yhteys, joten varusmiesten on helppo hoitaa laskut ja oppilaitoksiin hakeminen sähköisesti. Myös matkapuhelin on tänä päivänä jokaisella varusmiehellä toisin kuin kymmenen vuotta sitten. Varusmiesten on helppo pitää yhteyttä kotijoukkoihin tai ottaa vaikka tekstiviestin avulla yhteyttä kuraattoriin. Yhteydenpito kännykällä ulkomaailmaan on luonnollisesti varusmiehille erittäin tärkeää, mutta sen kääntöpuolena on, että puhelinlaskut kasvavat joillakin liian isoksi ja jäävät sitten maksamatta. Käytännössä esimerkiksi 35 euron maksamatta jäänyt puhelinlasku on käräjäoikeuden käsittelyn ja perintäkulujen jälkeen 267 euroa ja maksuhäiriömerkintä pysyy nuorella useita vuosia.

Varusmiehen sosiaalietuuksiin on tullut parannusta siten, että varusmiesten ilmaisten lomamatkojen määrä on lisääntynyt, joten lomille pääsee mukavasti (julkisilla kulkuvälineillä) ilman, että se keventäisi varusmiehen omaa kukkaroa. Mitä tulee varusmiehen päivärahaan - se on edelleen pieni - vain 3.80/päivä 6 kk palvelevilla. Sotilasavustus kattaa itsenäisesti asuvalla varusmiehellä vain asumismenot (kun asunto on hankittu väh. 3 kk ennen palvelukseen tuloa) ja opintolainan korot, mutta ei huomioi viikonlopun ruokamenoja puhumatta kaan puhelin-, netti-, tv-lupamaksuja sekä vaate- tai hygieniakuluja. Tämän vuoden alusta sotilasavustuksen myöntämiselle ei ole enää esteenä varusmiehen omaisuus.

Edistyksellistä on ollut työni kannalta se, että kaikkien itäsuomalaisten varusmiesten sotilasavustusten käsittely on saatu keskitettyä Joensuun Kelan vakuutuspiirin toimistoihin. Päätökset ovat siis yhdenmukaisia ja samassa linjassa. Palveluksensa keskeyttäneille nuorille on tänä päivänä

tarjolla Stakesin, puolustusvoimien, työ- ja elinkeinoministeriön sekä kuntien yhteistyönä kehitetty Time Out - Aikalisä - Elämä raiteilleen palvelu. Lähes kaikki Pohjois-Karjalan ja Pohjois-Savon kunnat tarjoavat tätä maksutonta palvelua nuorille, joiden palvelus on keskeytynyt. Kysymyksessä voi olla esim. toimeentuloon, opiskeluun, asumiseen, ihmissuhteisiin tai terveyteen liittyvä asia, johon nuori kaipaa neuvoa. Toiminta on saanut nuorilta positiivista palautetta ja lämpimät kiitokset kuuluvat niille kunnille, jotka ovat ymmärtäneet, miten tärkeää on parantaa nuorten hyvinvointia ja ennaltaehkäistä nuorten syrjäytymistä.

Kaiken kaikkiaan työni varusmiesten parissa on ollut juuri sitä mitä kymmenen vuotta sitten odotin. Työ on itsenäistä ja vaatii jatkuvaa itsensä kehittämistä ja uuden oppimista. Työni lähtökohtana pidän sitä, että varusmies on asiakas, jota on kohdeltava empaattisesti ja kunnioittavasti. Työni tarjoaa mahdollisuuden tavata nuoria aikuisia heidän aikuiselämänsä kynnyksellä ja kulkea tarvittaessa heidän rinnallaan pienen matkan. Mukavaa työssäni on myös se, että vuosia sitten armeijan käyneet nuoret tunnustavat minut jossakin ja tulevat kertomaan kuulumisia. En yleensä itse tunnistaisi heitä tai muistaisi heidän vastaanotolla käyntinsä syitä, mutta heiltä saamani palautteen mukaan - teen työtä, jolla on tarkoitus. Nämä kohtaamiset kannustavat jatkamaan ja tekemään työn niin hyvin kuin se ikinä on mahdollista.

Kauniita elokuun päiviä ja samettisen tummia iltoja!

Teksti:
Sosiaalikuraattori
Anne Mattila

EKSTREEM- JA TERAPIAREISSU ILOISEEN JA KAUNISEEN KARJALAAN

Avoliitossa tapahtuneen laskusuhdanteen jälkeen tämän pakinan kirjoittaminen oli minulle naurua kyynelten läpi. Mielialani vaihteli kuin kovaa kohmeloä potevalla. Välillä pelkäsi, että kuolisi ja välillä pelkäsi, ettei kuolekaan.

Ilmapiiri oli yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen kannalta vähäpätöisen, mutta henkilökohtaisella tasolla lähes poikkeusolojen kaltainen kriisin takia kodissamme melko kylmä. Vaimo muuttaessaan pois yhteisestä kodistamme vei mukanaan viimeisenkin lämmön. Olosuhteet toivat mieleeni jo vuosia tarpeena olleen lämpöpattereiden vaihdon, jonka naapurini Seppo hoitikin entisessä elämässään ministeriön rakennustoimistossa hankitulla ammattitaidolla.

Vaikka joskus oli tullut tekeydyttyäkin jonkinlaiseksi ihmissuhdeasioiden asiantuntijaksi, en ollut osannut hoitaa vaimon huomioimista ja parisuhdeasioita läheskään aina mallikelpoisesti. Kun nyt on alettu avautumaan, voin mainita tässä yhden esimerkin.

Eräänä syyskuun alkupuolen aamuna vaimoni sanoi minulle: "Olen varma, ettet muista, mikä päivä tänään on." "Totta kai muistan", tokaisin ajatuksissani kahvia juodessa ja lehteä lukiessani ja jopa hieman suuttuneena.

Niinpä sitten päivällä vaimolleni tuotiin tusina tulipunaisia ruusuja ja päivän päätteeksi vein hänelle hänen suosikkiparfyynejään.

Kotiin tultuani ja lahjaani hänelle ojentaessani vaimoni sanoi: "En ole koskaan kokenut ihanampaa ratsuväen vuosipäivää."

Silloin tuli mieleeni, että vaimoni syntymäpäivähän olikin vasta 23.9. Vai olikohan se sittenkin ollut jo 2. tai 3. yhdeksättä?

Viime juhannuksen jälkeisenä maanantaina läksin yhdeksän muun miehen kanssa retkelle Vienan Karjalaan tutustumaan vanhoihin taistelupaikkoihin ja muihin suomalaisille niin tärkeisiin kulttuurikohteisiin. Olisipahan jotain muuta ajateltavaa eli eräänlaisesta terapiamatkasta oli myös kysymys.

Matkalla kohti menneitä taisteluaita tutustuimme jo alkulämmittelyä ennen rajanylitystä Kuhmon taisteluihin talvella 1939-1940. Kalustoa tuntui olleen suomalaisilla yhtä niukasti kuin jokin aika sitten ilmavoimillamme. Eräässä lentonäytöksessä hän kuuluttaja selosti: "...ja sinne häviävät ilmavoimien molemmat koneet savuten horisonttiin". Kuhmossa oli kahta ja koko sen suunnan ainoita pst-tykkeitä kuljetettu tukka putkella tuhoamaan milloin minnekin satojen neliökilometrien alueelle ilmesytyntä naapurin panssarikalustoa.

Tullissa ja matkan aikana törmäsi Venäjällä hyvin ominaiseen suhtautumiseen: "Luottamus OK (nojaa), valvonta hyvä, kontrolli paras". Muuten, tähän JALOON luottamuksen lajiin olen törmännyt myös entisessä työelämässä. No, Venäjä toivotti vieraansa luottamuksellisten suhteiden nojalla tervetulleeksi monin tulli- ja rajatarkastuksin. Leimoja lyötiin papereihin kuin ennen vanhaan Ristisaaren erottelupaikalla pölleihin ja virkamiehet olivat tärkeinä kuin peräruiskeen antaja.

Ensimmäinen yöpymispaikkamme oli Jyskyjärvi nimisessä Karjalaiskylässä. Yöpymispaikkamme leikkisän emännän mukaan kylä oli saanut nimensä autojen iskunvaimentimien ja renkaiden äänestä kylään tultaessa. Voin sanoa, että me voimme ihastella ääntä koko matkamme ajan ajaessamme venäläisellä ammattitaidolla rakennetuilla ja tienhoidolla ylläpidetyillä teillä: "... jyskyn, jyskyn, jyskyn..."

Idyllinen kuva Jyskyjärven halki virtaavalta joelta.

Vienan Kemin lentotukikohdan henkilöstön asuntoalueen lapsien leikkikenttä.

Osa Solovetskin luostarin julkisivusta: Niin kaunis ja karkea.

Reilu 1500 kilometriä supervallan maanteillä, kuhmuja pääläessä ja reunoilla istuvilla myös ohimoilla, kivenhakkaamia autossa, pakoputki tielle tippumisen seurauksena pari päivää jalkatilassa, vastaa se melkoista ekstreemisuuritusta, jossa vitsit olivat vähintäänkin hakusessa. Varsinaisia röhönauruja aiheuttaneita vitsejä olivat kuitenkin liikennemerkit "KUOPPIA", joita putkahti näkyviin muutamien kymmenien kilometrien välein taipaleella, jossa olimme enemmän persaus irti kuin kiinni penkissä.

Jyskyjärvellä paikalliset tanssityöt (60 – kuolema) elähdyttivät iltaamme esityksin, joissa säestys hoidettiin kuullun perusteella veivattavalla gramfonilla. Soiton tahdittoisuus aiheutti "tyttöissä" tahdin hakua kuin ensikertalaisilla Kadettikoulun tanssikursilla Åke Blomqvistin tuikean katseen alla. Jotensakin tuntui, että yleisön eli meidän mielenkiintomme herpaantui tanssahteluun jo ensimmäisen tunnin jälkeen.

60-luvun alkupuolella Neuvostoliiton valtaapitävät keksivät termin perspektiivittömät kylät. Tämä tarkoitti lyhyesti sitä, että tällainen perspektiiviton kylä tyhjennettiin ja asukkaat siirrettiin kyliin, joilla oli olemassa visioita. Ainakin ulkopuolisesta näytti siltä, että tuo perspektiivittömyys on tarttuvaa. Tartunnan saaneisiin kyliin törmättiin aina, kun tultiin yleensä ihmisten ilmoille. Joku totesikin harmaan kylän läpi ajaessamme, että täällä pitää kompuutterit ja muut kodinkoneet ostaa kotiinhuoltosopimuksella. Ruoka- ja viinamagazinien lisäksi muuta liiketoimintaa ei näkynyt.

Suomalaiselle, kaikkeen tyytymättömälle nykynuorelle voisi viikko – pari jossakin noista "ei missään ja ei mitään" kylissä olla virkistävä kokemus.

Matkamme vei Vienan Kemiin, josta seuraavana päivänä kaupungin satamasta linnuntietä 42 kilometrin päässä olevalle Solovetskin luostarisaaarelle. Saarella on myös karkea historia vankilana, elävänä esimerkkinä siitä, miten erinomaisia me luomakunnan kruunut olemme keksimään mitä kauheimpia tapoja rääkätä toisiamme.

Nykyisin luostarissa on 40 munkkia ja epämääräinen määrä noviiseja. Epämääräinen siksi, että he kilvoittelevat elämästä kaidalla polulla hyvinkin erilaisella menestyksellä. Maitojunalla lähtijöitä on yllättävän paljon.

Liekö kuulunut noviisien koulutukseen ja osana kilvoitteluun muutama melko rohkeastikin pukeutunut luostarissa matkailijoita palveleva neitokainen. Eräs heistä liikuski luostarin sisäpihalla sangen tiukoissa ja lanteilta melko alas vajonneissa – hymykuopat oli lähes näkyvissä - farkuisaan. Näytti siltä, että em. maallisen ilmesytyksen kohdanneet noviisit riensivät kilvan keljoihinsa kilvoittelemaan.

Yövyttyämme Vienan Kemissa vielä toisen yön aloitimme poukkoilumme kohti rajaa. Kävimme mm Uhtualla. Aikanaan 1800- ja 1900-lukujen vaihteessa valokuvaaja, kirjailija ja kansanperinteen tallentaja I.K. Inha (alkuaan Konrad Into Nyström) kuvasi ja tallensi Uhtuan maisemat niin perusteel-

lisesti, että senaikaisilla kuvilla voisi siellä vieläkin suunnistaa hyvinkin tarkasti.

Viimeisen yön olimme Kostamuksessa. Venäjä ja Espanja pelasivat EM-jalkapallon välirässä. Majapaikkamme vastaanoton tiloissa oli sen verran runsaslukuinen ja kiihkeä venäläisjoukko kannustamassa omiaan, ettei viitsinyt ainakaan ääneen kannustaa Espanjaa. Tilanteessa 3-0 Espanjalle hiljenivät naapuritkin, mutta vieläkö en kehdannut hyppiä Espanjan puolesta.

Päästyämme luotettavina - ja sata kertaa uskollisempina - Suomen kansalaisina tarkastusten ja leimausten jälkeen Suomeen ihan oudoksutti ajaa Suomen tasaisia teitä. Vartiuksesta Nurmekseen asti kesti ennenkuin oppi olemaan jännittämättä olemattomia töyssyjä.

Yhtenä tavoitteena retkelläni oli ollut vähentää masennustani, tutustua iloiseen ja kauniiseen Karjalaan. Mutta kun oli nähnyt niin masentavat ja harmaat kylät, että niistä ei tohtinut ottaa edes valokuvaa ja Kostamuksen rautakaivoksen jätevuorineen ja -järvineen, ei mieli mettä keittänyt.

Piirteli:
Ahti Korhonen

ITÄ-SUOMEN SOTILASLÄÄNI

Vuoden alussa Itä-Suomen puolustus siirtyi Itä-Suomen sotilasläänin (ISSL) vastuulle. Sotilasläänin tehtävänä on alueen sotilaallisten toimintojen suunnittelu, valmiuden säätely ja tarvittaessa alueen puolustaminen. Muita tehtäviä on mm. vastuualueen sotilaskohteiden turvallisuusvalvonta, muiden viranomaisten tukeminen sekä ilma- ja merivoimien sekä rajavartiolaitoksen joukkojen toiminnan yhteen sovittaminen alueellaan. Sotilasläänin esikunta on aluehallintoviranomaisen ja vastaa yhteistoiminnasta muiden viranomaisten ja tahojen kanssa.

Sotilasläänin joukot ja alue

ISSL:n komentajan suoranaisia alaisia ovat Karjalan Prikaati, Pohjois-Karjalan Prikaati, Reserviupseerikoulu ja Savo-Karjalan Sotilasläänin Esikunta. Sotilasläänin alueella Maavoimien komentajan alaisia ovat Maasotakoulu (MAASK) ja Utin Jääkärirykmentti (UTJR). Operatiiviset, asevelvollisuusalan ja maanpuolustustyöhön liittyvät tehtävät MAASK saa ISSL:n komentajalta. UTJR osallistuu turvallisuusvalvontaan ja virka-avun antamiseen ISSLE johdossa.

Asevelvollisuusasioissa sotilasläänin komentajan alaisuudessa toimii viisi aluetoimiston päällikköä. Aluetoimistot sijaitsevat maakunnittain RUK:n, MAASK:n ja PKARPR:n yhteydessä osana joukko-osaston esikuntaa. SKSLE on samalla aluetoimisto, koska lain mukaan toimivalta asevelvollisuusasi-

oissa on ainoastaan aluetoimistoilla. Viides aluetoimisto on Etelä-Savon Aluetoimisto, joka on yksi ISSLE:n osasto.

Sotilasläänin vastuualue muodostuu viiden maakunnan: Pohjois-Karjalan, Pohjois-Savon, Etelä-Savon, Kymenlaakson ja Etelä-Karjalan alueista. Saimaan vesistö jakaa alueen keskeltä kahtia. Eteläosa muodostuu Kymijoen, Saimaan ja Suomenlahden välisestä alueesta, joka on osin metsävaltaista ja osin laajojen peltoaukeiden aluetta. Saimaan vesistön alue ja pohjoisosat ovat lukuisten järvien rikkomaa metsävaltaista aluetta. Runsaat vesistöt ja järvet tuovat oman haasteensa alueen puolustuksen suunnittelulle. Yksityiskohtana mainittakoon, että SALPA-aseman linnoitteista 90 % sijaitsee sotilasläänin alueella.

Itä-Suomen sotilasläänin ja huoltorykmentin esikunnat

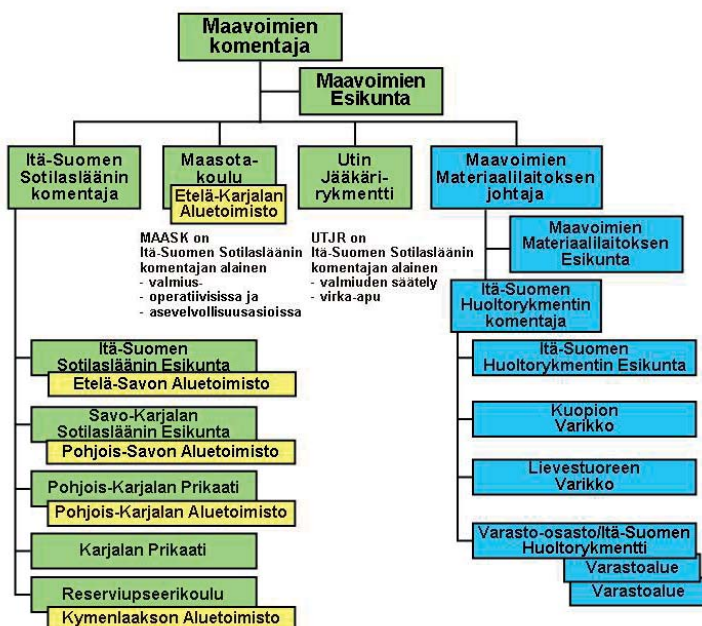
Sotilasläänin esikunta sijaitsee Kouvolan Kasarminmäellä lakkautetun Kymen sotilasläänin tiloissa. Itä-Suomen Huoltorykmentin esikunta toimii myös samassa rakennuksessa. Tämä on aivan välttämätöntä yhteistyön sujumuuden kannalta.

Sotilasläänin esikunta jakaantuu kolmeen osastoon: operatiivinen- ja henkilöstö-osasto sekä Etelä-Savon Aluetoimisto. Esikunta toimii kahdella paikkakunnalla Kouvolassa ja Mikkeliissä. Tämä tuo uusia haasteita johtamiseen ja esikuntatyöskentelyyn. Esikunnan eri osien rooli jakaantuu siten, että aluetoimisto keskittyy Etelä-Savon maakunnan asioihin ja Kouvolan osat taas koko ISSL:n asioihin.

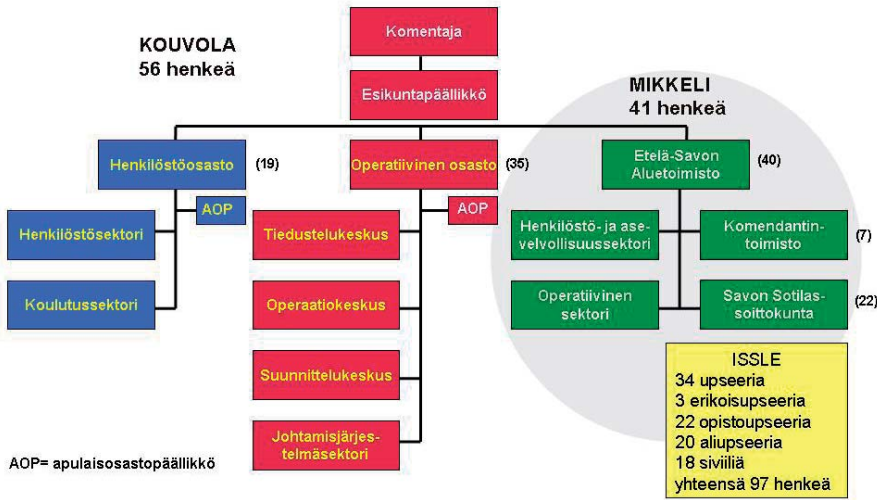
ISSL:n esikunta on organisoitu vastaamaan NATO:n organisaatorakenteita. Operatiivinen osasto jakaantuu tiedustelu-, operaatio- ja suunnittelukeskukseen sekä johtamisjärjestelmäsektoriin. Tiedustelukeskus tuottaa nimensä mukaisesti tiedustelutilannekuvan ja arvion tilanteen kehittymisestä esikunnan muille osille. Suunnittelukeskus on esikunnan moottori, joka valmistele erilaiset suunnitelmat, vaihtoehdot ja käskyt. Johtamisjärjestelmäsektorin tehtävänä on suunnitella ja valmistella tehtävät Itä-Suomen johtamisjärjestelmäyksikölle joukkojen johtamisen mahdollistamiseksi.

Operaatiokeskuksen tehtävänä on muodostaa tunnistettu maa- ja turvallisuustilannekuva sekä toimeenpanna suunnittelukeskuksen tuottamat ja komentajan hyväksymät suunnitelmat ja operaatiot. Operaatiokeskukseen kuuluu Itä-Suomen turvallisuusvalvontakeskus (ISTUVAK). Kes-

Itä-Suomen Sotilasläänin johtosuhteet

Itä-Suomen Sotilasläänin Esikunta

kuksessa päivystää aliupeeri ympärivuorokauden. ISTUVAK:n tehtävänä on valvoa turvallisuustilannetta sekä tarvittaessa ottaa vastaan virka-apupyynnöt muilta viranomaisilta. Saatuaan päätöksen tehtävän toteuttamisesta, ISTUVAK käskää sen toteuttavalle joukko-osastolle ja seuraa tehtävän toteuttamista.

Henkilöstöosasto jakaantuu henkilöstö- ja koulutussektoriin. Henkilöstösektori tuottaa esikunnan henkilöstötukipalvelut niin rauhan kuin sodan aikana. Koulutussektorilla on laaja tehtäväkenttä harjoitus- ja ampumakenttäalueiden kehittämisen sekä eri harjoituksien suunnittelun ja valmistelujen johtamisessa.

Keskeistä uudessa esikuntarakenteessa on se, että organisaatio ei muutu valmiutta kohotettaessa. Henkilöstö vain täydenty evp-henkilöstöllä ja reserviläisillä. Näin esikunta voi harjoitella toimintaa joka päivä poikkeustilanteiden varalta. Vuosittain järjestetään tai osallistutaan useisiin valmiudensääätely- ja operatiokeskusharjoituksiin. Sotapeleillä testataan ja kehitetään operatiivista suunnitelmaa. Johtamisvalmiutta kehitetään myös johtamalla ISSL:n yhtymäharjoitukset. Kertausharjoituksissa esikunta harjoittelee johtamista joko kokonaan tai osillaan vuosittain. Kaikki tämä luo edellytyksiä, että ISSLE vastaa tehtäviensä täyttämistä niin rauhan kuin sodan aikana.

Sotilasläänin esikunnassa ei ole huolto-osastoa, vain muutama huollon suunnittelijaupeeri. Itä-Suomen Huoltorykmentin tehtävänä on vastata alueella toimivien joukkojen huollon järjestelyistä ja tukemisesta. Vaatimukset huollon järjestelyistä antaa sotilasläänin komentaja. Huoltorykmentillä on myös valtakunnallinen järjestelmävastuu asejärjestelmistä sekä optroniikka- ja kevyistä ohjusjärjestelmistä sekä suojele- ja pelastusalan järjestelmistä.

Viranomaisyhteistyö

Sotilasläänin esikunta on aluehallintoviranomainen ja vastaa viranomaisyhteistyöstä alueellaan. Tärkeimmät yhteistyökumppanit ovat Etelä- ja Itä-Suomen läänihallitukset, ympäristö- sekä TE-keskukset, tiepiirit, Itella ja rajavartiolaitos. Yhteistoiminta-asioiden ja etenkin aluehallintoviranomaistehävien valmisteluissa ISHRE on tärkeässä asiantuntijaroolissa. Viranomaislausunnot esim. kaava- ja ympäristöasioissa antaa ISSLE, mutta valmistelu tehdään yhdessä huoltorykmentin esikunnan asiantuntijoiden kanssa.

Sotilasläänin johtaa alajohtoportaidensa maakunnallisen ja paikallistason viranomaisyhteistyön. Joukko-osastojen ja alue toimistojen tärkeimmät yhteistyökumppanit ovat poliisi- ja pelastuslaitokset sekä alueen kunnat. Joukko-osastot osallistuvat myös niiden alueellisten yhteistyösopimusten valmisteluun, jotka koskevat

heitä. Esimerkiksi PKARPR osallistuu ISSLE:n ja Pohjois-Karjalan rajavartioston välisen kolmikanta yhteistyösopimuksen valmisteluun. Näin pyritään vähentämään laadittavien sopimusten määrää.

Lopuksi

Uusi johtamis- ja hallintojärjestelmä, uudet toimintatapamallit, huollon uudelleen organisointi, henkilöstön, johtoportaiden ja sodan ajan joukkojen määrää supistaminen sekä eri palvelukeskusten muodostaminen on ollut iso ja haastava muutos vuoden vaihteessa. Reilun puolen vuoden kokemuksen jälkeen voidaan todeta että uudistus on onnistunut ja toiminta on käynnistynyt ilman suurempia ongelmia. Luonnollisesti ensimmäinen vuosi menee vielä opetellessa sekä eri johtoportaiden vastuiden, tehtävien ja toimintatapojen hienosäätöön.

ISSLE:n toiminta käynnistettiin vuoden alussa arvokeskustelulla. Keskustelun ja johtoryhmätyöskentelyn perusteella arvoiksi muodostuivat seuraavat asiat. Kaiken perustana on isänmaallisuus. Esikunnan korkean työmoraalin pohjana on hyvä ammattitaito, joka heijastuu koko ISSL:n toimintaan. Yhteistyökykyä tarvitsemme toimiessamme puolustusvoimien eri organisaatioiden sekä muiden viranomaisten ja yhteistyökumppaneiden kanssa tavoitteiden saavuttamiseksi. ISSLE työn päämääränä on tuottaa ulkoista turvallisuutta ja tarvittaessa olemme valmiit puolustamaan isänmaatamme. Olemme sitoutuneet olemaan luotettava toimija siten, että kanssamme halutaan työskennellä. Nämä arvot ohjaavat esikunnassa työtämme, mutta ne ovat samalla koko Itä-Suomen sotilasläänin yhteinen arvoperusta.

Teksti:
Eversti
Pekka Tynkkynen

Etua keskittäjälle, osa 2.

Edullisemmat päivittäispalvelut.

OP-bonusasiakkaana saat päivittäisasiainnin palvelut edullisemmin. Sinulla tulee olla käytössäsi seuraavat palvelumme: käyttötili, jolle tulee toistuvaissuoritus, verkkopankki, verkkotiliote ja OP-Visa-tuoteperheen kortti. Puutuuko joku? Tule käymään tai hoida asia helposti verkkopankissasi. Lisätiedot op-pohjola.fi tai OP 0100 0500.

OP-bonusasiakas on sellainen Osuuspankin omistajajäsen tai Helsingin OP:n asiakas, jonka oma tai perheen yhteinen pankkiasiointi on vähintään 5 000 euroa kuukaudessa.

Etua elämään. OP-Pohjolasta.

Pohjois-Karjalan
Osuuspankit

Myös Teidän tukenanne

*Karjalaisen Kulttuurin
Edistämiskomitea*

puh. 122 155

V.TORO KY

XEROX Premier Partner

X-Partner Joensuu Oy
www.xpjoensuu.fi

 Tietokate Oy
Taloushallinnon ammattilainen

YRITTÄJÄ – PARANNA KILPAILUKYKYÄSI – HYÖDYNNÄ MODERNEJA
TALOUSSHALLINNON PALVELUJAMME:

www.tietokate.fi

- verkkokeskus
- sähköinen arkisto
- sähköisten raporttien käsittely
- sähköinen raportointi
- sähköinen tiedonsiirto
- sähköinen palkkahallinto
- sähköinen markkinoiden käsittely
- sähköinen viestintä
- langaton tiedonsiirto

TIEKOKATE OY,
Siltakatu 18
80100 Joensuu

p. 013-255 655
sähköposti: etunimi.sukunimi@tietokate.fi
fax 013-255 6565

 RAKENNUSTOIMISTO
KTERVO OY
www.rakentajatervo.fi

 ABLOY®

Oletko jo tutustunut uuteen **ABLOY® IQ**-lukitukseen, jossa yhdistyvät yksilöllinen elektroninen tunnistusteknologia ja mekaaninen lukitusturvallisuus?

Lisätietoja uutuudesta saat Abloy Oy:ltä, kotisivuiltamme www.abloy.fi sekä ABLOY -valtuutetuista lukkoliikkeistä

ABLOY® IQ

Lukitusturvallisuuden uusi sukupolvi

Abloy Oy

An ASSA ABLOY Group company

ASSA ABLOY

SAAPUMISERÄN 1/08 SOTILASVALA JUUASSA

Tammikuussa palvelukseen astuneet alokkaat vannoiivat sotilasvalansa tuhansien omaisten ja kuntalaisten seurassa tapahtumaa Juuassa 23.2.2008. Sotilasvalan vannoi 715 sotilasta, joista 10 oli naisia.

Juhlapäivän tapahtumat alkoivat seppeleenlaskulla sankarihaudoilla ja jatkuivat sotilasvakuutuksella valtuustosalissa.

Paraatikatselmus ja sotilasvala järjestettiin vanhalla urheilukentällä Juuan kunnanvaltuuston puheenjohtajan,

Pirjo Halosen toimiessa valakaavan esilukijana. Valatilaisuus päätettiin ohimarssiin Juuantieellä. Ohimarssin vastaanotti prikaatin komentaja, eversti Ville Hyvärinen, seurassaan valakaavan esilukija. Paraatijoukkoja komensi everstiluutnantti Tuomo Juvonen.

Varsinaisen valan päätteeksi tuoret jääkärit tutustuttivat kotiväen Poikolan koululle järjestettyyn kalustonäyttelyyn.

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN PERINNEPÄIVÄ 23.2.2008

90 vuotta sitten 25.2.1918 palasi Jääkäripataljoona 27:n pääjoukko Saksasta Suomeen. Tähän tapaukseen liittyen vietti Karjalan Jääkäripataljoona jääkäriperinteiden mukaisesti perinnepäiväänsä lauantaina 23.2.2008 paraatikatselemuksen ja iltajuhlan merkeissä.

Lauantaiaamuna aurinkoisessa pakkasäässä järjestyi Karjalan Jääkäripataljoona Kollaen Vasamalle paraatikatselemusta varten. Karjalan Sotilassoittokunta ryhmittyi antamaan paraatijoukoille tukeaan ja kutsuvieraiden ryhdikäs joukko asettui omalle paikalleen yliluutnantti Värrin opastuksessa.

Paraatijoukkoja komensi pataljoonapäälliköksi majuri Kimmo Salo ja paraatikatselemuksen suoritti Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja, everstiluutnantti Timo Mäki-Rautila.

Katselemuksen jälkeen evl Mäki-Rautila laski seppelen Kollaen Vasamalle yhdessä Jääkärikomppanian asettaman partion kanssa Kollaen taistelijoiden muistoa kunnioittaen.

Puheessaan evl Mäki-Rautila muisti Saksasta palanneita jääkäreitä sekä sotiemme veteraaneja. Hän lausui kannustavat sanansa myös tämän päivän Karjalan Jääkäreille todeten mm. "Kerran Karjalan Jääkäri - aina Karjalan Jääkäri" ja "Iskuporras on iskussa!"

Puheen jälkeen Karjalan Jääkäripataljoonan yksiköt marssivat ryhdikkäinä valmistautumaan valalle lähtöön. Vala vannottiin 23.2.2008 Juukassa.

Perinnepäivän tilaisuudet Kontiolahden Varuskunnassa jatkuivat iltajuhlan merkeissä Muonituskeskuksessa klo 18.30 alkaen. Il-

tajuhla alkoi vieraiden vastaanoton jälkeen tervetuliaismaljalla ja Karjalan Jääkäripataljoonan komentajan puheella. Puheeseen liittyi Karjalan Jääkäripataljoonan pienoislippujen jako. Tällä kertaa tämän huomionosoituksen saivat Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja, eversti Ville Hyvärinen, Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys ja yliluutnantti Mika Räisänen. Lisäksi eri tilaisuudessa saivat Karjalan Jääkäripataljoonan pienoislippun luutnantti Antti Hämäläinen, yliluutnantti Mikko Saastamoinen ja yliluutnantti Keijo Matilainen sekä Karjalan Jääkäripataljoonan levykkeen luutnantti Janne Nikkinen ja luutnantti Janne Kansanen.

Muistamisen jälkeen ilta jatkui runsaasta pöydän antimista sekä Karjalan Sotilassoittokunnan erinomaisesta musiikista nauttien mukavan seurustelun merkeissä.

Teksti:
Majuri Kimmo Salo

Kuvassa Saksasta saapuneet jääkärit 26. helmikuuta 1918 Vaasan torilla. KARJP osallistui 90-vuotisjuhallsuksiin samalla paikalla 25.2.2008.

Oppia ja Työtä -messut 17. - 18.1.2008

Areenalla juontajana toimi radiopersoona Jone Nikula, joka kävi haastattelemassa messuradioon yliluutnantti Timo Komulaista.

Täyssuklaakonvehtien lisäksi osastomme suurimman kiinnostuksen kohteena oli EKO-ammunta, joka veti yleisöä jonoksi asti.

**Huipputuotteet
ja halvat hinnat!**

**SUOMEN SUURIMMASSA
HALPAKAUPPAKETTJUSSA!**

TOKMANNI
Aina Hintansa Väärti

maxi Koko perheen ostospaikka!
kodintukku

maxi makasiini

Säästöalo
ROBINHOOD

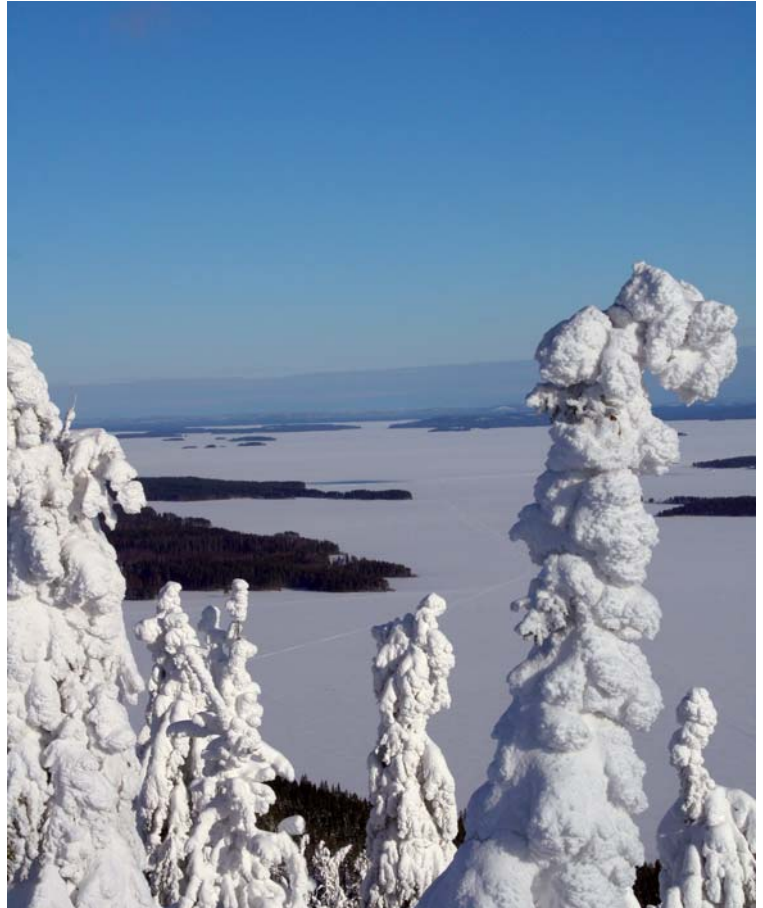
TARJOUSTALO

VAPAA VALINTA
... JA KAIKKI EDUKSI

www.tokmanni.fi

Talviliikuntapäivä Kolilla 26.2.2008

Työhyvinvointioimikunta järjesti prikaatin henkilöstölle talviliikuntapäivän helmikuun lopussa. Häikäsevän aurinkoinen päivä vietettiin Kolin kansallismaisemassa lasketellen, lumikenkäillen tai muuten vain nauttien päivästä toistemme seurassa. Osa ulkoilijoista kiipesi Ukko-Kolin huipulle tykkylumisten kuusten yläpuolelle. Lounas nautittiin omatoimisesti laskettelu-keskuksen grillikodassa MUKE:n eväillä.

HENKILÖSTÖ

Henkilöstöön hyväksytyt

Luutnantti
Toni Tumnavuori
31.1.2008

Majuri
Kimmo Salo
1.2.2008

SAH
Janne Ahonen
1.2.2008

Asentaja
Pasi Tietäväinen
1.3.2008

Asentaja
Timo Nykänen
1.3.2008

Kersantti
Jyrki Pönkkä
1.3.2008

Yliluutnantti
Antti Kivimäki
18.4.2008

Yliluutnantti
Petri Pesonen
18.4.2008

Yliluutnantti
Vesa Lassila
18.4.2008

Yliluutnantti
Timo Ukkola
18.4.2008

Toimistosihtööri
Marko Jalkanen
5.5.2008

Everstiluutnantti
Jussi Tudeer
1.6.2008

Ylennykset

4.6.2008 ylennetyt:

Majuriksi:

Kapteeni Kuusimäki Tuukka

Kapteeniksi:

Yliluutnanttia Lehtinen Esa
Yliluutnantti Päivinen Jukka
Yliluutnantti Sairanen Aimo

Yliluutnantiksi:

Luutnantti Kainulainen Juha
Luutnantti Karppinen Marko
Luutnantti Väänänen Seppo

Ylivääpeliiksi:

Vääpeli Pietarinen Ari

Ylikersantiksi:

Kersantti Mustonen Jarkko

Palkitsemiset

4.6.2008 Pohjois-Karjalan Prikaatin henkilöstöön kohdistuneet palkitsemiset:

Valtion virka-ansiomerkki:

Toimistosihtööri Heiskanen Eeva
Asentaja Ranta-Eskola Simo

Sotilasansiomitali:

Majuri Vairinen Risto
Yliluutnantti Kerkkonen Jeri

Suomen Leijonan komentajamerkki:

Eversti Hyvärinen Viljo

Suomen Leijonan I luokan ritarimerkki:

Majuri Myller Janne
Majuri Salo Kimmo

Suomen Valkoisen Ruusun ritarimerkki:

Majuri Kurkinen Kari
Kapteeni Ylönen Mika
Kapteeni Kuusimäki Tuukka

Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi:

Yliluutnantti Räisänen Mika
Yliluutnantti Peltoniemi Petri
Yliluutnantti Katainen Mika
Yliluutnantti Keinänen Ville
Yliluutnantti Kolu Jarmo

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali:

Asentaja Ratilainen Timo
Toimistosihtööri Tiihonen Jukka
Toimistosihtööri Korhonen Susanna

Siviiliin

Sihtööri Mattila Anneli 1.2.2008
Toimistosihtööri
Tukiainen Maija 1.3.2008

Reserviin

Luutnantti Mustonen Jukka 1.2.2008

Siirrot

Everstiluutnantti Mäki-Rautila Timo
Luutnantti Vartiainen Mikko

Maavoimien Esikuntaan 1.6.2008
Reserviupseerikouluun 1.6.2008

OHI ON 270, 180, 362

Saapumiserän 2/07 270 vuorokautta palvelleet miehistön erikoiskoulutuksen saaneet varusmiehet kotiutuivat 3.4.2008. 4.7.2008 kotiutettiin saapumiserän 2/07 362 vuorokautta ja 1/08 180 vuorokautta palvelleet taistelijat.

270 vrk palvelleet:

Jalkaväen mitali ja killan stipendi

Korpraali Mutanen Joonas Juhani

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Taavitsainen Riku Antero

Kummikuntien esinepalkinnot

Jääkäri Rissanen Antti-Pekka Jalmari

Jääkäri Korhonen Antti Juha Petteri

Rehdin sotilaan stipendi

Jääkäri Himanen Janne Joonas

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys ry:n rahaston stipendi

Korpraali Turkka Joonas Ilmari

270 vuorokautta palvelleet marssivat kohti reserviä.

Jalkaväen mitalilla palkitut varusmiehet toimivat seppeleen laskijoina Kollaen Vasamalla 4.7.2008

180 ja 362 vrk palvelleet:

Jalkaväen mitali ja killan stipendi

Vänrikki Siltanen Jenni Maija Maria

Kersantti Tuononen Jarkko Henriikki

Korpraali Toiviainen Teemu Tuomas

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Kristiansson Juuso-Pekka

Reserviupseeripiirin palkinto

Vänrikki Kotiranta Antti Iiro Alekski

Reserviläispiirin palkinto

Kersantti Romppanen Heini Johanna

Viestikillan palkinto

Kersantti Laihosola Niko Markus

Korpraali Justander Harri Mikael

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys ry:n rahaston stipendit

Kersantti Myyry Tuomas Matti Juhani

Sotilaskotisisar Kyllikki Tepon rahaston stipendi

Vänrikki Mölsä Henri Sakari

Rehdin sotilaan stipendi

Kersantti Turtiainen Oki Severi

Jääkäri Cuckovic Dusko

Jääkäri Motrikala Artem

Maanpuolustusnaisten liiton palkinto

Vänrikki Reinikainen Miia Kaisa Matilda

Kummikuntien esinepalkinnot

Kersantti Juvonen Pekka Henriikki

Kersantti Korhonen Jaakko Matti

Korpraali Oksman Jouni Juho Petteri

Korpraali Turunen Olli Tapani

Jääkäri Immonen Antti Risto Kalevi

Korpraali Hannula Jesse Niklas Kristian

Korpraali Hartikainen Jaani Ilmari

Vänrikki Timonen Tuomo Petteri

Kersantti Kupiainen Anssi Hannes Oskari

Vänrikki Koponen Joonas Petteri

Alikersantti Puustinen Pasi Kalevi

Jääkäri Pulkkinen Veli Niilo

Jääkäri Vepsä Juha Antti Johannes

Jääkäri Repo Heikki Pekka Johannes

Jääkäri Levoniemi Iivo Antti Oskari

Korpraali Kosonen Antti Tapio

Olemme tukeneet Pohjois-Karjalan Prikaatin toimintaa

Kontiolahden kunta

Enon kunta

Kiteen kaupunki

Liperin kunta

Varkauden kaupunki

Tuusniemen kunta

Viikkoliikuntana sukellusintro 14.3.2008

Henkilöstön viikkoliikunnoissa on mahdollisuus tutustua myös uusiin lajeihin. Keväällä saimme kokeilla laitesukellusta uimahalli Vesikossa.

Teorian jälkeen pääsimme varusteisiin ja uimaradalle kokeilemaan hengittämistä happipulloista. Matalasta altaasta siirryimme hyppyaaltaan "syvyyyksiin".

Kevättrieha

Jääkärikomppania järjesti koko perheen kevättriehan 29.3.2008. Kalle-Peikon kainalossa lapset vasemmalta Mila, Marikki, Samu ja Akseli.

Sotilaspoliisien taitokilpailu

Saapumiserän 2/07:n sotilaspoliisijoukkue voitti ensimmäisen Itä-Suomen sotilasläänin sotilaspoliisien taitokilpailun 1.4.2008. Samassa tilaisuudessa PKARPR sai IMPA:n kierto-palkinnon, sillä prikaatilla oli eniten kiinnityksiä kyseiseen palkintoon.

Naisten valintatilaisuus 18.4.2008

Alueoimiston järjestämä naisten valintatilaisuus vapaaehtoiseen asepalvelukseen oli prikaatissa ensimmäinen laatuaan.

ISSL:n komentajan vierailu 13.5.2008

Itä-Suomen sotilasläänin komentaja, kenraalimajuri Jukka Pennanen vieraili prikaatissa aselajiharjoituksen aikaan. Hän kävi tarkastamassa niin henkilöstön, varusmiesten kuin reserviläistenkin toimintaa.

Veteraani- ja koululaisvierailupäivä 27.5.2008

Vierailupäivään osallistui yhteensä 760 vierasta Pohjois-Karjalan sekä Pohjois- ja Etelä-Savon kouluista ja veteraanijärjestöistä.

Prikaatissa tapahtuu

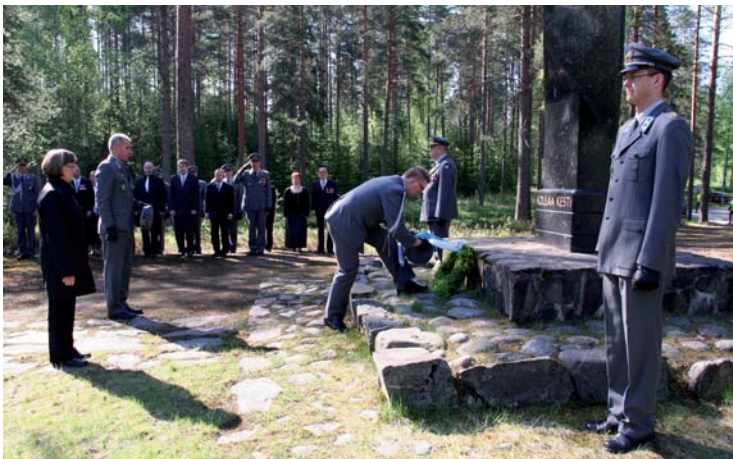
Suvikahvivilaisuus

3.6.2008 prikaatissa pidettiin Suvikahvivilaisuus, jossa julkaistiin 4.6. ylennetyt ja palkitut.

Kesä on avattu, Suvivirren jälkeen kahvin odottelijoilla suut ovat jo muikeina.

Reserviläisten ylentäminen 4.6.2008

Puolustusvoimain lippujuhlan päivänä järjestettiin Kontiorannassa reserviläisten ylentämisjuhlat. Seppelien lasku Kollaän Vasamalla.

Kutsuvierastilaisuuteen sotilaskotiin kutsuttiin upseereista ja aliupseereista korkeimpiin arvoihin ylennetyt.

Karjalan Messut 2008

Prikaatilla oli 6. - 8.6. Karjalan Messuilla oma osastonsa.

KARSK esiintyi pääsolistinaan Heikki Hela.

Prikaatin esittelyvideon kuvaukset 2. - 4.6.2008

Kesäkuun alussa Suomen Filmitoimisuus Oy kuvasi prikaatin esittelyvideon, ohjaajanaan Markku Pölönen. Kuvaspaikkoina olivat mm. Jaamankankaan lähiharjoitusalue ja Höytiäisen ranta. Video valmistuu syksyllä ja ensi-ilta tulee olemaan prikaatin vuosipäivänä.

Kelit vaihtelivat kaatosateesta auringon paahteeseen. Filmiryhmän sai haluamiansa kontrasteja säiden vaihteluilla.

Videolla esiintynyt ryhmä "Pekkarinen" on saapumiserän 1/08 varusmiehistä koottu näyttelijäkaarti, jonka ryhmänjohtajana toimi upseerikokelas Lipsanen. Ohjaajalla oli "sotilaallinen" ote, jolloin varusmiesten oli helppo toimia annettujen käskyjen mukaisesti, tunnelman ollessa kuitenkin leppoisa.

Sotainvalidien kesätapahtuma

Pohjois-Karjalan ja Pohjois-Savon sotainvalidien perinteinen kesätapahtuma järjestettiin 11.6.2008 PKARPR:ssa. Osallistujia oli noin 550 henkilöä.

Tapahtuman ohjelmaan kuului tulokahvit sotilaskodissa, pääjuhla muonituskeskuksessa ja toimintanäytöksiä ja kalustonäyttely, tutustuminen prikaatin perinnetiloihin sekä lopuksi tanssit sotilaskodissa.

Päivän tapahtumien järjestelyistä PKARPR:n osalta vastasivat Pohjois-Karjalan Aluetoimisto, everstiluutnantti Jouni Mattila apunaan yliluutnantti Hannu Sihvonen ja kersantti Veikko Hakulinen. Eversti Ville Hyvärinen piti pääjuhlan juhlapuheen. Musiikista tilaisuuksissa vastasivat Karjalan Sotilassoittokunta ja taiteilija Eero Lassila.

Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja vaihtui

Sotilaan elämään kuuluu velvollisuus palvella Isänmaata siellä, missä Isänmaan etu kulloinkin vaatii. Sotilas - ja erityisesti komentajan tehtävään asetettu sotilas - tietää, ettei tehtävä jatku määrättömiin.

Keväällä 2008 oli tullut aika, jolloin everstiluutnantti Timo Mäki-Rautilan aika Karjalan Jääkäripataljoonan komentajana päättyi. 1.6.2008 oli aika ottaa vastaan uusi haasteellinen tehtävä. Toukokuun lopulla oli luovutettava komentajuus seuraajalle ja hyvästeltävä Karjalan Jääkärit.

Karjalan Jääkäripataljoonan komentajan vaihtotilaisuus järjestettiin Kontiolahden varuskunnan Kasarmin kentällä 29.5.2008 klo 14.00. Tilaisuudessa everstiluutnantti Timo Mäki-Rautila luovutti Karjalan Jääkäripataljoonan seuraajalleen everstiluutnantti Jussi Tudeerille. Karjalan Jääkäripataljoonan perinnelippu siirtyi luovuttavan komentajan käsien kautta uudelle komentajalle. Tilaisuutta todistamassa oli koko Karjalan Jääkäripataljoona Aliupseerikoulun tukemana. Kutsuvieraiden joukossa tilaisuutta todisti mm. Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja eversti Ville Hyvärinen.

Vaihtotilaisuuden jälkeen kutsuvieraat ja paraatiin osallistunut palkattu henkilöstö sai kutsun kahvitilaisuuteen sotilaskotiin, jossa yhdessäoloa jatkettiin rattoisan ru-pattelun merkeissä.

Everstiluutnantti Timo Mäki-Rautila ilmoittautui siirron johdosta Pohjois-Karjalan Prikaatin komentajalle 30.5.2008 ja aloitti työt uudessa virkapaikassaan Maavoimien Esikunnassa Mikkeliissä maanantaina 2.6.2008. Kontiorannassa Karjalan Jääkärien komentajuus oli siirtynyt everstiluutnantti Jussi Tudeerin vastuulle.

Evl Mäki-Rautila aloitti Karjalan Jääkäripataljoonan komentajana 1.3.2006. Hänen aikansa komentajana kesti kaksi vuotta ja kolme kuukautta.

Evl Jussi Tudeer siirtyi Pohjois-Karjalan Prikaatiin Karjalan Jääkäripataljoonan komentajaksi Pääesikunnasta Helsingistä. Aiemmin evl Tudeer on palvellut mm. Itäisen Maanpuolustusalueen Esikunnassa Mikkeliissä.

Teksti:
Majuri
Kimmo Salo

ASELAJIHARJOITUKSET -JALKAVÄEN JA ASELAJIEN KEHITTYVÄÄ YHTEISTOIMINTAA

Maavoimien aloittaessa toimintansa kuluvan vuoden alussa myös varusmieskoulutuksen harjoitusjärjestelmää uudistettiin. Uutena harjoituskokonaisuutena otettiin käyttöön joukkokoulutuskaudelle sijoittuvat aselajiharjoitukset. Pohjois-Karjalan Prikaati sai vastuulleen järjestää itäisen alueen jalkaväen ja aselajien yhteistoimintaharjoituksen, joka ehkä paremmin tunnetaan nimellä Jalkaväkiharjoitus. Harjoitus pidettiin Jaamankankaalla 12.–17.5.2008.

Aselajiharjoitusten keskeisenä tarkoituksena on kehittää aselajien välistä yhteistoimintaa. Kokoamalla useista joukko-osastoista samaan harjoitukseen eri aselajien erityisosaamista, tarjoutuu sekä palkatulle henkilöstölle että varusmiehille erinomainen tilaisuus syventää ja laventaa osaamista yli oman koulutushaaran ja aselajin. Erityisen tärkeää tämä on johtajatehtävissä toimiville, joiden on ymmärrettävä ja otettava huomioon oman toiminnan vaikutukset muihin ja päinvastoin. Tässä harjoituksessa Pohjois-Karjalan Prikaatin sotilaat - jalkaväen erityisosaajat - pääsivät harjoittelemaan puolustus- ja vastahyökkäystaistelua yhdessä Pioneerirykmentistä harjoitukseen osallistuneiden pioneerien ja suojelumiesten sekä Karjalan Prikaatista tulleiden viesti- ja huoltomiesten kanssa. Kaikilla näillä joukoilla on taistelukentällä luonnollisesti oma tehtävänsä, kuitenkin vasta joukkojen yhteistoimintakyvystä muodostuu taistelevien joukkojen suorituskyky.

Koulutuksen kannalta harjoitus oli mielestäni antoisa kaikille harjoitukseen osallistuneille joukoille. Jalkaväkitaistelijoille kokonaisuutta avartava kokemus oli nähdä pioneerikomppania työssään ja päästä yhdessä suunnittelemaan järeät sulutteet osaksi puolustusta. Vastaavalla tavalla suojelukomppanian tehokas toiminta puhdistuslinjastolla loi uskoa ja luottamusta suojautumismahdollisuuksiin ja selviytymiseen myös kemiallisen sodankäynnin tilanteissa. Linjaston läpikäyneelle yli 400 sotilaalle taistelukaasuista puhdistaminen oli varmasti niitä "juttuja" jotka muistetaan pitkään ja josta tarinoita riittää.

Karjalan Prikaatin alipuseerioppilaiden rakentaman viestijärjestelmän luotettava toimivuus mahdollisti johtamisen ja johdportaiden kouluttamisen häiriöttä koko harjoituksen ajan.

Puhdasverisenä jalkaväkijoukkona Pohjois-Karjalan Prikaati tarvitsee tämän tyyppisiä mahdollisuuksia yhteistoimintaharjoittelemaan. Aina ei asiaa tule ajateltua toisinpäin. Aselajien kannalta nimittäin asia on tämmälleen samoin. Harjoituksen aikana tuli selvästi esille, miten tärkeänä mm Keuruun pioneirit kokivat päästä harjoittelemaan suluttamista alueelle jossa "oikeasti on kunnon jalkaväkeä ja jossa oikeasti saa rakentaa sulutteita". Arvokkaita tilaisuuksia, jossa kaikki voittaa, todettiin yhteen ääneen.

Ensimmäisestä aselajiharjoituksesta jäi hyvä maku. Kun jotakin uutta luodaan, ensimmäinen on aina jossain määrin pilotiversio - eli testikappale. Vastaavat harjoitukset tulevat toistumaan jokaisella saapumiserällä. Olkoon tässäkin tapauksessa kuten olympialaisten järjestelyissä, jokainen toteutuu edellistään parempana.

Teksti:
Everstiluutnantti
Timo Mäki-Rautila

YHTYMÄHARJOITUS PORTTI 08

Mikään ei ole pysyvää. Itäisen maanpuolustusalueen yhtymäharjoitukset ovat historiaa, ja Pohjois-Karjalan Prikaati osallistui 1/08 saapumiserällä ensimmäistä kertaa Pohjois-Suomen Sotilasläänin johtamaan yhtymäharjoitukseen. Samalla tämä oli kirjoittajalle ensimmäinen harjoitus Karjalan Jääkäripataljoonan komentajana, viikon kokemuksella uudessa tehtävässä.

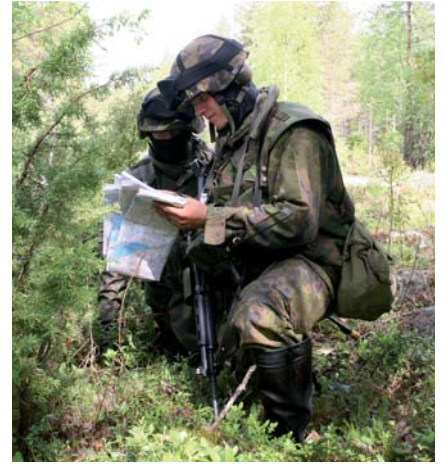
Kainuun Prikaatin uusi komentaja, prikaatikenraali Sakari Honkamaa, johti PORTTI 08 yhtymäharjoituksen Valtimon, Sotkamon ja Kuhmon alueella 10.–17.6.2008. Harjoituksen päämääränä oli muun muassa kehittää taisteluosaston taktiikkaa ja taistelutekniikkaa sekä testata suorituskyvyn ylläpitoa viivytyksessä ja puolustuksessa. Harjoituksen teemana oli muun muassa taisteluosaston aktiivinen taistelu.

Harjoitusjoukot ja taisteluosaston tehtävä

Pohjois-Karjalan Prikaati perusti harjoitukseen pääosan taisteluosasto 30:stä, sekä osia keltaisen osapuolen joukkoihin ja harjoituksen johdon yhteyteen perustettuun sotilaspoliisikomppaniaan. Taisteluosaston komentajana oli kapteeni Miika Huovinen, esikunta oli yhdistelmä sijoitettua henkilökuntaa ja kertausharjoitukseen kutsuttuja reserviläisiä ja joukkoina oli Karjalan Jääkäripataljoonasta pääosa esikuntakompaniasta, tulenjohto- ja viestipatteri, jalkaväkikomppania, pääosa panssarintorjun-

takomppaniasta ja pääosa sissikompaniasta (harjoituksen alkuvaiheen). Karjalan Jääkäripataljoonan perustamia yksiköitä täydennettiin Jääkäriprikaatin joukkueilla, ja lisäksi taisteluosastoon tuli yksiköitä ja joukkoyksiköitä Kainuun Prikaatista sekä Jääkäriprikaatista. Paperilla taisteluosaston kokonaisvahvuus oli noin 2500, ja todellinen miesvahvuuskin oli huomattava, noin 1900 sotilasta. Pohjois-Karjalan Prikaatin Aliupseerikoulu perusti yhden komppanian keltaiselle osapuolelle ja SISSIK siirtyi keltaiselle puolelle harjoituksen aikana.

Taisteluosaston tehtävänä oli alkuvaiheessa ottaa vastaan edessä taistellut pääasiassa Jääkäriprikaatin perustama jääkäripataljoona ja sitten torjua vihollisen hyökkäykset Valtimon suunnalla. Torjuntataistelu tapahtui kahdella tasalla. Taisteluosastoa vastassa oli pääasiassa Kainuun Prikaatin perustama mekanisoitu jalkaväkipataljoona, jossa Pohjois-Karjalan Prikaatin Aliupseerikoulu oli perustanut yhden mekanisoidun jalkaväkikomppanian.

Harjoituksen kulku

Taisteluosasto siirtyi toiminta-alueelle keskitysmarsseina siten, että ryhmittyminen toisen taisteluvaiheen aseisiin Maanselän - Saukon alueelle tapahtui pääosilla 10.6. illan ja yön aikana. Viimeiset osat saapuivat alueelle ja taisteluosaston komentaja otti ne johtoonsa 11.6. aamuyöllä. Keskitysmarssit sujuivat hyvin ja joukot aloittivat puolustusvalmistelut heti ryhmittymisen jälkeen.

Taisteluosasto ryhmittyi vajaan vuorokauden puolustusvalmistelujen jälkeen seuraaviin, ensimmäisen taisteluvaiheen mukaisiin aseisiin Puukarin koillispuolelle 11.6 iltapäivän ja illan aikana. Se aloitti viivytyksvalmistelut sekä edessä taistelevan jääkäripataljoonan vastaanoton valmistelut välittömästi. Taisteluosasto otti vastaan edessä taistelleen jääkäripataljoonan ja rintamavastuu vaihtui 12.6. Taisteluosasto kävi viivytystaistelua Puukarin tasalla 12. ja 13.6. ja irtautui 13.6. aikana taaempaan asemaan.

Ote: 2. PSTK:n sotapäiväkirjasta, 13.6. klo 09.30:

"Taistelut alkoivat Autiojoen alueella. Sissit eivät noudattaneet taistelusuunnitelmaa, vaan räjäyttivät sillan liian aikaisin. Toista taistelupartion pesäketä ei saatu miehitettyä, koska vihollinen kerkesi vallata Valkolammen risteyksen. Vihollinen käytti voimakkaasti jalkaväkeä kärjessä ja vaunuja jäljessä. Neljä kaatui ja kaksi haavoittui."

Taisteluosasto palautti taistelukuntoaan ja valmistautui sisäisiin vastahyökkäyksiin 14.6. Taaemman aseman puolustustaistelu käytiin 15.–16.6. Taisteluun taaemmassa asemassa osallistui koko taisteluosasto se-
lustin huolto-osat ml. Harjoituksen loppu-
vaiheessa taisteluosaston kaikki osat olivat taistelussa ja jääkäripataljoona teki vasta-
hyökkäyksen taisteluosaston alueelle.

Ote: 2. PSTK:n sotapäiväkirjasta, 16.6. klo 13.47:

“Saimme kuulla radiossa iloutisen: valtionjohto oli sopinut rauhan hyökkäävän valtion kanssa. Hyökkääjä huomasi, että on turha yrittää murtaa yliveraisen puolustajan asemia (2. PSTK:n). Hyvä me!”

Tilanne keskeytyi 16.6. iltapäivällä. Iltapäivän ja illan aikana joukot purkivat kaikki harjoitusalueelle rakentamansa puhelinlinjat, miinoitteet ja muun maastoon tuodun materiaalin, huolsivat ja tarkastivat niin henkilökohtaiset varusteet kuin joukko-
kohtaisen materiaalin, siivosivat jälkensä sekä laativat vahinkoilmoitukset, joiden perusteella harjoituksen johto sopii järjesty-
telyistä maanomistajien kanssa. Erityisesti ajoneuvojen kuljettajille piti järjestää vielä riittävä lepo ennen seuraavana aamuna käynnistyneitä paluumarsseja. Paluumars-
sit alkoivat 17.6. aamulla ja joukot olivat varuskunnassa iltapäivän aikana.

Havaintoja

Kesäkuussa 2007 Peitsi 07 harjoituksessa havaittiin, että johdettavien suuri määrä loi taisteluosaston komentajalle ja esikunnalle haastavan tehtävän. Tässä harjoituksessa taisteluosaston komentajalla oli välillä 14 johdettavaa. Lisäksi nopeasti toisiaan seuraanneet ryhmittymiset lisäsivät tehtävän haastavuutta. Onneksi esikunta oli ollut tutustumassa toimintaympäristöön kuu-
kautta aiemmin järjestetyssä kolmen vuo-
rokauden kertausharjoituksessa. Esikun-
nalla oli tämän ansiosta edellytykset käyn-
nistää johtamistoimintansa nopeasti ja se
kykeni täyttämään tehtävänsä hyvin.

Taisteluosaston varusmiehille harjoitus tar-
josi runsaasti toimintaa. Keltaisen puolella
hyökännyt Aliupseerikoulu ja harjoituksen
alun jälkeen keltaiselle puolelle siirtynyt
Sissikomppania olivat aktiivisia ja niin hyök-
käävä mekanisoitu vihollinen kuin sissien
iskut syvyydessä haastoivat taisteluosaston
tehokkaasti.

Ilmatoimintaa riitti koko harjoituksen
ajan. Helikopterit lensivät alueella useana
päivänä ja ilmasta saadut havainnot naa-
mioinnin ja maaston käytön tasosta oli-
vat erityisen arvokkaita. Taistelutilanteen
tuntu kasvoi huomattavasti, kun kiivaiden
maataisteluiden lisäksi alueella jyrisi Hor-
net-pari, joka teki useita taistelukaartoja
ja rynnäköi maamaaleja vastaan. Tällainen
kokemus on ainutkertainen varusmiespal-
veluksen aikana.

Harjoitus oli taisteluosaston joukoille erit-
tään rasittava. Nopeat ryhmittymismuutokset
ja jokaiseen ryhmittymiseen liittyneet puo-
lustusvalmistelut pitivät huolen siitä, että
tekemistä riitti eikä lepoon jäänyt paljon-
kaan aikaa. Tällaisessa tilanteessa korostui
toisaalta esimiesten huolenpito alaisistaan
ja toisaalta jokaisen sotilaan oma huolen-
pito taistelukunnostaan. Taisteluosaston
pääkouluttajana näin enimmäkseen hyviä
ja erittäin hyviä suorituksia. Erityisesti rei-
pas ilme ja hurtti huumori ilahduttivat, kun
tiesin levon määrän ja joukon väsymys nä-
kyi jo liikkeiden hitautena.

Pohjois-Karjalan maanpuolustushenkisyys
oli toki jo etukäteen tuttu asia. Jouduin silti
yllätetyksi. Taisteluosaston komentaja oli
löytänyt Koivujärven rannasta Koivupirtti-
nimisen hirsihuvilan piharakennuksineen
harjoituksen maastontiedusteluvaiheessa
ja todennut, että se sopisi hyvin komento-
paikaksi. Selvitysten jälkeen omistaja löytyi
ja Pohjois-Karjalan Ammattiopisto Valtimo
antoi tilan joukkomme käyttöön ilman
korvausta. Kaiken lisäksi edelliset vieraat
jättivät puolustusvoimien edustajille ystä-
väällisen tervehdyksen; virvokkeita ja pientä
purtavaa.

Sotapäiväkirjan otteet ovat 2. PSTK:n ko-
mentopaikan varusmiesten käsialaa.

Teksti:
Everstiluutnantti
Jussi Tudeer

Oltermannin sauva takaisin kotiin

Perinteinen Oltermannin hiihto hiihdettiin ensimmäistä kertaa Itä-Suomen sotilasläänin johtamana. Hiihto oli järjestyksessään 63. ja hiihrettiin 20.–21.2.2008 kilpailukeskuksen toimiessa Valkealassa Puhjonrannan kurssikeskuksessa. Hiihdon A-sarjassa kilpailivat Itä-Suomen sotilasläänin joukko-osastot sekä Kotkan Rannikkopataljoona / SLMEPA. Hiihdon B-sarjassa kilpailivat reserviläispiirien joukkueet sekä joukko-osastojen palkatusta henkilöstöstä muodostetut joukkueet.

Kilpailun johtovastuun vaihtuminen toi joitakin uudistuksia kilpailun läpivientiin. Kilpailumatka on 70–100 km, hiihettäviä osuuksia on kuusi edellisen seitsemän sijaan. Kilpailun seuraamisen kannalta merkittävin uudistus on ns. väliaikamaali, josta kilpailua johtavan joukkueen ankuri lähtee liikkeelle erikseen käskettävä ajankohtana ja muut joukkueet takaa-ajolähtönä aikaeron mukaisesti. Ensimmäi-

senä maaliin tullut joukkue on kilpailun voittaja. Sääntömuutoksista huolimatta kilpailun voittajajoukkue A-sarjassa oli edelleen Pohjois-Karjalan Prikaati. Joukkueen hyvästä valmentautumisesta ja laajasta materiaalista kielii se, että viimehetken sairaustapauksista johtuen joukkueen suunniteltua kokoonpanoa jouduttiin muuttamaan.

Voittajajoukkueen hiihtoaika oli 6.57.16. Toiseksi sijoittui Utin Jääkärirykmentti jääden reilun kuuden minuutin päähän. Kolmanneksi sijoittui Karjalan Prikaatin joukkue jääden jo kärjelle yli puoli tuntia.

B-sarjassa voittajaksi selviytyi Kymenlaakson reserviläispiirin joukkue tehden koko kilpailun nopeimman ajan, voittoaika oli 6.09.42. Pohjois-Karjalan reserviläispiiri johtajanaan kapteeni Timo Makkonen sijoittui kovassa kilpailussa kolmanneksi saaden ajan 6.28.54.

Voittajajoukkueen muodostivat:

I Osuus:

vänrikki Timo Varis
alikersantti Olli-Pekka Piispanen

II Osuus:

korpraali Juuso Voutilainen
jääkäri Sami Lyytinen

III Osuus:

upseerikokelas Juha-Pekka Kontiainen
alikersantti Esa-Heikki Meriläinen

IV Osuus:

alokas Teemu Mylläinen
alokas Antti Åke

V Osuus:

alikersantti Miska Lahti
alikersantti Matti Ilvonen

VI Osuus / Johtaja:

luutnantti Esa Viitanen

Huoltaja: yliluutnantti Pertti Kettunen

Varamies: jääkäri Mikko Korpelainen

Kuljettaja: korpraali Miika Soikkeli

Kuljettaja: jääkäri Olli-Pekka Kokko

Hiihdon sotilaiden SM-kilpailut

Pohjois-Karjalan rajavartiosto isännöi hiihdon sotilaiden SM- kilpailuja 10.–13.3.2008. Rynnäkkökiväärilajit kilpailtiin Onttolassa ja pienoiskivääriampumahiihdot ja maastohiihdot Liperin Pärnävaaralla.

Kilpailut aloitettiin rynnäkkökivääriammunnalla, jossa prikaatin varusmiehistä parhaasta tuloksesta vastasi alikersantti Olli Piispanen ollen kovassa seurassa 12. Yleisessä sarjassa luutnantti Esa Viitanen oli niin ikään 12. Ampumahiihdossa yleisen sarjan voiton vei ”jäähdyttelijä” nuori rajavartija Paavo Puurunen ampuen hienosti nollatulokset. PKARPR:sta yliluutnantti Petri Tiainen oli 40-vuotiaiden sarjassa

5. Maastohiihdossa yli 50-vuotiaiden sarjassa majuri Risto Vairinen oli hienosti 2. häviten voittajalle ainoastaan 13 sekuntia. Varusmiehistä parhaasta yksilötuloksesta vastasi korpraali Juuso Voutilainen saavuttaen 3. sijan. Varusmiesten maastohiihdon joukkuekilpailussa PKARPR sijoittui 3. varusmiesten 3x5 kilometrin viestihiihdossa PKARPR oli 6. joukkueella jääkäri Tuomas Toivainen, upseerikokelas Juha-Pekka Kontiainen sekä korpraali Juuso Voutilainen. Kilpailun voiton vei Urheilukoulun joukkue ankkurinaan Martti Jylhä.

Partiohiihdossa kilpailtiin kolmessa sarjassa. A-sarjassa kilpailivat joukko-osas-

toista muodostetut partiot. A-sarjassa kilpailumatkana oli 27,5 kilometriä. PKARPR sijoittui luutnantti Esa Viitanen johdolla 10. ampuen 21 minuuttia sakkoja. B-sarjassa kilpailivat joukko-osastojen palkatusta henkilöstöstä muodostetut partiot. Kilpailumatka oli 17 kilometriä. KARJP:n komentaja, everstiluutnantti Timo Mäki-Rautila johti omalla esimerkillään prikaatin B-sarjan partiota. C-sarjassa saimme kaivattua menestystä Pohjois-Karjalan reserviläisten voittaessa sarjansa. Joukkueessa hiihtivät ja ampuivat kapteeni Timo Makkonen, ylikersantti Rauno Saastamoinen, kersantti Heikki Räisänen sekä korpraali Mikko Auvinen.

Koko kilpailujen yleismestaruuspisteissä jätimme parannettavaa tuleville vuosille. Lopullinen sijoitus oli kahdeksas. Kokonaiskilpailun voitto meni Kainuun Prikaatiin Jääkäriprikaatin jäädessä hopealle.

Tekstit:

Yliluutnantti
Mika Räisänen

Yliluutnantti
Pertti Kettunen

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN MESTARIT 2008

Ampumahiihto

Yleinen luutnantti Nieminen Ville-Heikki
35 v yliluutnantti Petri Peltoniemi
40 v vääpeli Pietarinen Ari
45 v vääpeli Karppanen Jorma
Naiset alikersantti Romppanen Heini
Vm alikersantti Heikura Kari
Yksikkömestaruus
Sissikomppania

Maastohiihto

Yleinen yliluutnantti Tiainen Petri
35v luutnantti Metelinen Tero
40v vääpeli Ahponen Mika
45v vääpeli Karppanen Jorma
Naiset upseerikokelas Siltanen Jenni
Vm alikersantti Heikura Kari
Yksikkömestaruus
Sissikomppania

Hiihdon yleismestaruus
Sissikomppania

Partiohiihto

A-sarja Aliupseerikoulu 1
(yliluutnantti Jarmo Kolu, alikersantti Novak, oppilas Korpelainen ja oppilas Åke)
B-sarja Kranaatinheitinkomppania (+)
(yliluutnantti Timo Komulainen, luutnantti Pekka Kämäräinen, luutnantti Petri Valjus sekä luutnantti Matti Niemeläinen)
Yksikkömestaruus
Aliupseerikoulu

VARUSTEIDEN SUMMA

- saako hyvästä pistoolista paremman lisävarusteilla?

Tässä artikkelissa tarkastelemme lyhyesti itselataavan pistoolin lisävarusteiden merkitystä sen ominaisuuksiin ja käytettävyyteen. Ajatuksena on, että varusteilla helpotetaan tähtäämistä ja vähennetään ampumamelua samalla parantaen osumistodennäköisyyttä. Ase, johon varusteet kiinnitettiin, on itävaltalainen 9x19mm Glock 19 pistooli, joka jo sinänsä on kelpo ja tarkka palveluspistooli. Varusteet vuorostaan tulivat Sveitsistä, Israelista ja Yhdysvalloista, joten kokonaisuudesta muodostui varsin monikansallinen.

Markkinoilla olevista varusteista valittiin uusimmat tuotteet, jotka on valmistettu nykyaikaisista lujitemuoveista. Kevyiden materiaalien valinta tehtiin sen takia, että lisävarusteet ei kasvattaisi pistoolin kokonaispainoa kohtuuttomasti ja toisaalta Glock 19 pistoolin alarunko on myös lujitemuovista valmistettu, joten materiaalit ovat sopuosinnussa.

Pistooli varustettuna vaimenninpiipulla, jossa ulkoinen M14x1 mm kierre.

Olkatuki

Kolmeasentoinen, lujitemuovinen säädettävä ja pikairrotettava olkatuki GLR440 on israelilaisvalmisteinen. (Tdi Arms Systems Ltd., Israel)

Olkatuki kiinnittyy Glock 19 pistoolin alarungossa kämmenpuolella olevaan tilaan ja lukittuu paikalleen jousikuormittelisella salvalla hihna-aukkoon. Olkatuen vetopituutta voi säätää kahden pykälän verran ja lukitus on poskituen alapuolella.

Jos lyhintä vetopituutta käyttää ammunassa tulee ampujan olla erityisen harjaantunut ja tiedostaa mekaaniset varovusteikijät. Itselataavan pistoolin luisti perääntyy laukaukseen liittyen. Jos ampuja asettaa kasvonsa liian lähelle luistin perää tähdätessään, tapahtuu vaarallinen loukkaantumisen luistin osuessa kasvoihin silmän alueelle.

Materiaali ja mekaaniset osat ovat varsin hyvin tehdyt ja pikakiinnitys rakenne Glock pistoolin alarunkoon on toimiva. Kompromissina on hieman joustava tuntu rakenteessa kun olkatuki on vedetty täyteen vetopituuteen.

Tähtäinjalka

Optronisen tähtäimen kiinnittäminen pistooliin voi olla teknisesti haasteellista. Yksi

keino ratkaista joitakin ongelmia on kiinnittää tähtäimen jalka pistoolin alarunkoon siten, että varsinaisen tähtäimen kiinnityspiste jää luistin yläpuolelle. Olkatukea markkinoivalla israelilaisella valmistajalla on tähänkin ratkaisu; GIS lujitemuovista varustettu tähtäinjalka.

Jalka kiinnittyy Glock 19 pistoolin alarungon etuosassa olevaan varustekiskoon lukittuen paikalleen siinä olevaan poikittaiseen uraan. Lisäksi tähtäinjalan peräpäähän ruuvikiristettävä akseli korvaa pistoolin alarungossa olevan liipasimen akselin kokonaan.

Tähtäinjalan etupään alaosassa on varustekisko ja varsinaisen tähtäimen kiinnityspiste muodostuu lukitusuritetusta weaver/picatinny varustekiskosta.

Rakenne on kevyt ja kiinnittyy lujasti ja pysyvän oloisesti Glock pistoolin alarunkoon. Tähtäimen kiinnityspisteinä toimiva varustekisko on valitettavan mittaepätarkka, joten tietyt tähtäimien pikajalat vaativat soveltamista lähinnä poikittaisen uran osalta.

Etukahva

Lujitemuovinen etukahva SVG on edelleen saman israelilaisen valmistajan tekemä ja materiaaliltaan sekä mitoitukseltaan varsin hyvä. Etukahva asettuu yleisvarustekiskoon ja lukittuu paikalleen poikittaisella ruuvilla. Kiinnittäminen Glock tähtäinjalan (GIS) varustekiskoon vaati kuitenkin hieman sovitamista sen rakenteesta johtuen.

Tähtäin

Amerikkalaisvalmisteinen (JP Enterprises Inc., USA) optroninen JPoint punapistetähtäin on rungoltaan lujitemuovinen ja niin kevyt, että sen voisi rakenteellisesti kiinnittää suoraan Glock pistoolin luistiin. Tässä projektissa tähtäin kiinnitettiin kuitenkin sopivalla adapterilla tähtäinjalan weaver/picatiny varustekiskoon.

Tämä tähtäin on siis elektroninen heijastintähtäin ja se toimii CR2032 litium paristolla. Optiikka on akryyilvalmisteinen keveysvaatimusten takia. Pariston vaihtotarve on käyttömäärästä riippuen noin kerran vuodessa. Elektroniikan rakenne on sellainen että pisteen muodostava diodi on aina päällä ja virran kulutuksen pienentämiseksi on tähtäimen suojakansi pidettävä päällä käyttöjaksojen välillä tai paristo poistettava.

Vaikka tämä optroninen laite on varsin hyvin tehty ja erittäin kevyt, tämä ei sovellu varsinaiseen viranomaiskäyttöön tiettyjen teknisten ratkaisujen keskeneräisyydestä johtuen. Säsuojauksen puute, virranhallinta ja tähtäimen säädön rakenne on kirjoittajan kolme keskeistä kritiikin kohdetta.

Kun JPoint tähtäin on kiinnitetty tähtäinjalan varustekiskoon, asettuu optinen akseli varsin korkealle piipun keskiakselista. Olkatuen poskituki asettaa pään kuitenkin varsin sopivasti tähdätessä mutta ongelma syntyy, jos ampumaetäisyydet vaihtuvat kovin paljon 10 - 40 m välillä, jolloin iskemä maalissa poikkeaa merkittävästi esimerkiksi 25 metrillä säädetyistä. Tämä dilemma korostuu ammuttaessa vaimentimeen erityisesti sopivia patruunoita, jonka luotien lähtönopeus alittaa äänennopeuden.

Vaimennin

Sveitsiläinen BT Impuls IIA vaimennin sopii erityisen hyvin Glock pistoolin. Piipun tulee olla suuosastaan varustettu ulkopuolisella kierteellä (M14x1mm). Tämän laadukkaan alumiinirakenteisen vaimentimen valmistaja on Brügger & Thomet AG.

Itselataavan pistoolin hyvin yleinen sulkujärjestelmän avautuminen edellyttää että piipun peräpää laskee alaspäin luistin siirtymässä taakse eli piipun lukitus luistiin aukeaa. Tämä vuorostaan aiheuttaa hieman monimutkaiseman vaimenninrakenteen luotettavan lataustoiminnan varmistamiseksi. Se on toteutettu tässä vaimentimessa jousikuormitteisella impulssiratkaisulla, joka varmistaa, että luisti saa riittävän liikenopeuden myös hitailla ampumatarvikkeilla.

Vaimennin kiinnitettynä peittyvät Glock pistoolin luistissa olevat alkuperäiset tähtäimet. Harjaantumisen kautta pystyy tietenkin ampumaan myös siitä huolimatta, molempia silmiä auki pitämällä, mutta tässä varustekokeilussa käytössä on tähtäinjalan asennettu JPoint heijastintähtäin.

BT Impuls IIA vaimentimen laadullinen rakenne on moitteeton ja se toimii erittäin hyvin, mutta kaupallinen hinta on valitettavan korkea. Vaimenninpatruunoita käytettäessä ampujaan ja ympäristöön kohdistuva ampumamelu on niin lievä, että suojaamaton kuulo tuskin vaurioituisi.

Lopuksi

Varusteiden kiinnittämisen jälkeen pistoolin paino lähes kaksinkertaistui, mutta vastaavasti aseentuuta tähdättäessä parantui merkittävästi. Vaimennin pienensi ampumamelua myös normaalipatruunoita käytettäessä. Useiden perättäisten laukausten haittana oli kuitenkin savukaasujen takaisinvirtaus hylsyn poiston yhteydessä. Suojalasiä käyttö korostuu.

Lisävarusteet kasvattivat Glock 19 pistoolin ulkomittoja myös huomattavasti.

Osumatarkkuus ei parantunut olkatuesta, etukahvasta ja optronisesta tähtäimestä huolimatta niin paljon kuin olisi voinut olettaa. Ampumaetäisyyden ollessa 25 m oli helppo pitää iskemät tähtäyspisteessä koska kohdistus tapahtui juuri sillä etäisyydellä. Iskemien vaihtelu oli kuitenkin merkittävä patruunatyyppejä vaihdettaessa. Kokeiltaessa erilaisia ampumaetäisyyksiä ongelmaksi tuli iskemäpisteen siirtyminen, koska JPoint tähtäinrakenteessa ei ole nopeasti sormin tehtävää matkansäätöä. Tämä korostui hitaita vaimenninpatruunoita käytettäessä, varsin kaarevasta lento-radasta johtuen.

Kokeilun perusteella on todettava, että Glock 19 pistoolin jo sinänsä hyviä perusominaisuuksia sen tyyppillisillä käyttöetäisyyksillä, voidaan parantaa vain hyvällä vaimentimella ja siihen soveltuville ampumatarvikkeilla. Muut tämän kokeilun varusteet ovat lähinnä kustannusten summaa lisääviä.

Glock 19 pistooli laadukkailla varusteilla; BT Impuls IIA vaimentimella ja Galco SOB226 nahkakotellolla.

Teksti:
Kapteeni Robie Kulokivi
weretco@nettilinja.fi

MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS

- valtakunnallinen vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen yhteistyöjärjestö

Maanpuolustuskoulutus ry:n (MPK ry) toiminta rekisteröitynä yhdistyksenä päättyi 31.12.2007. Vuoden 2008 alusta toiminnot siirrettiin uudelle julkisoikeudelliselle Maanpuolustuskoulutusyhdistykselle (MPK). MPK:n toiminta perustuu lakiin vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta, sitä tarkentavaan puolustusministeriön asetukseen sekä MPK:n sääntöihin ja työjärjestykseen. Lain mukaan MPK:n tarkoituksena on maanpuolustuksen tukeminen koulutuksen, tiedotuksen ja valistuksen keinoin sekä edistää naisten osallistumista maanpuolustukseen.

MPK on koulutusorganisaatio, joka kouluttaa kansalaisia selviytymään arjessa, arjen vaaratilanteissa ja poikkeusoloissa. MPK tekee yhteistyötä muiden turvallisuuskoulutus-, kasvatusta- ja valistustyötä tekevien organisaatioiden ja järjestöjen kanssa. Se parantaa koulutuksellaan puolustusvoimien ja muiden viranomaisten sekä kansalaisten valmiutta normaali- ja poikkeusoloissa. MPK:n koulutus parantaa näin myös kriisivalmiutta yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamisen (YETT) strategian laajan turvallisuusnäkökulman uhkia vastaan. MPK jatkaa toimintaansa myös poikkeusoloissa.

Koulutustarjonta jakaantuu puolustusvoimien tilaamaan, sotilaallisia valmiuksia palvelemaan ja muuhun koulutukseen. Muu koulutus (siviilikoulutus) jakautuu turvallisuus-, varautumis-, johtamis-, kouluttaja- ja liikuntakoulutukseen.

Puolustusministeriö ja puolustusvoimat ovat MPK:n yhteistyökumppaneita. Koulutusyhteistyöstä puolustusvoimien kanssa on laadittu kumppanuussopimus, joka allekirjoitettiin 10.4.2008. Tätä sopimusta sovelletaan puolustusvoimien ja MPK:n väliseen yhteistoimintaan sekä koulutuspalvelujen että muiden palvelujen hankkimisessa, tuottamisessa ja järjestämisessä.

MPK on solminut yhteistoimintasopimuksen Suomen Meripelastusseuran kanssa sekä kumppanuussopimukset Suomen Erillisverkot Oy:n, Pelastusopiston, Suomen Pelastusalan Keskusliiton ja Suomen Punaisen Ristin kanssa.

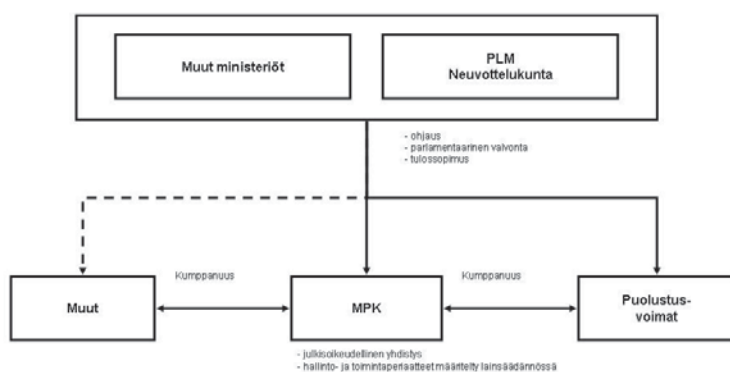
MPK:n jäseniä (12) ovat:

- Kadettikunta ry
- Maanpuolustuskiltojen liitto ry
- Maanpuolustusnaisten Liitto ry
- Naisten Valmiusliitto ry

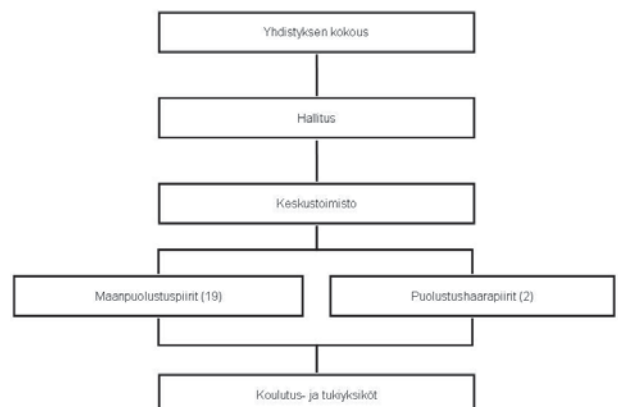
- Reserviläisliitto ry
- Reserviläisurheiluliitto ry
- Sininen Reservi ry
- Sotilaskotiliitto ry
- Suomen Lentopelastusseura ry
- Suomen Metsästäjäliitto ry
- Suomen Rauhanturvaajaliitto ry
- Suomen Reserviupseeriliitto ry.

MPK:n keskuustoimisto koordinoi ja ohjaa hallituksen ja toiminnanjohtajan linjauksen mukaisesti yhdistyksen toimintaa sekä henkilöstön ja varojen käyttöä. Yhdistyksen alueellisia yksiköitä ovat maanpuolustuspiirit sekä meripuolustuspiiri ja ilma- ja maapuolustuspiiri. Piirin toimintaa johtaa piiripäällikkö apunaan tarvittava määrä muuta henkilöstöä.

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen asema

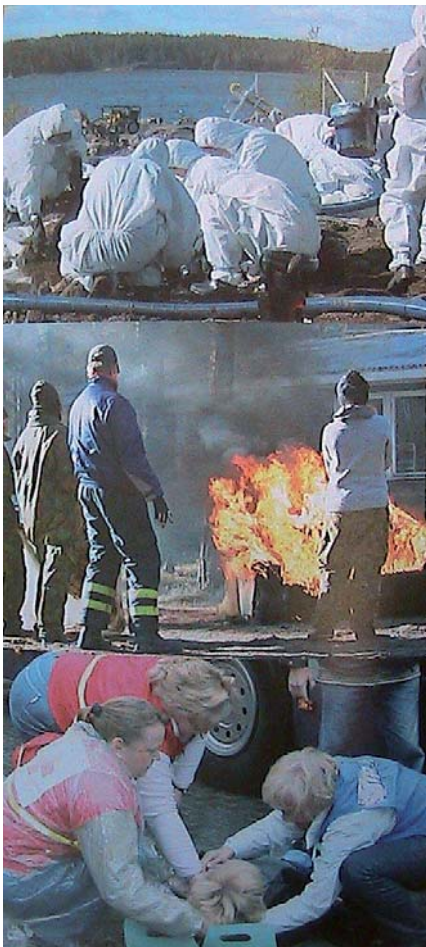

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen organisaatio

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö

Maanpuolustuspiirin piiritoimisto sijaitsee Pohjois-Karjalan Alueoimiston yhteydessä Pohjois-Karjalan Prikaatin Esikunnan tiloissa. Piirimme jakaantuu alueellisesti kuuteen paikallisosastoon:

Vuonna 2007 MPK järjesti valtakunnallisesti 1 370 kurssia, joista sotilaallista koulutusta oli 56 % ja siviilikoulutusta 44 %. Kurseille osallistui 35 000 henkilöä. MPK:n tietohallintajärjestelmässä on rekisteröityneenä 77 000 henkilöä.

Pohjois-Karjalan maanpuolustuspiiri toteutti edellisvuonna 49 kurssia, joille osallistui 1004 oppilasta ja niitä oli järjestämässä 200 vapaaehtois- tai muuta kouluttajaa.

Kurssit järjestetään pääasiassa viikonloppuisin ja kurssilaisten ikärakenne vaihtelee vauvasta vaariin. Sotilaallista koulutusta palveleville kurseille voivat osallistua reserviläisten lisäksi myös kaikki 18 vuotta täyttäneet miehet ja naiset.

Puolustusvoimat maksaa tilaamiensa kursien kustannukset ja tukee osin sotilaallisia valmiuksia palvelevaa koulutusta (osa rahoituksesta valtion avustuksena). Muu

koulutus rahoitetaan liiketaloudellisin periaattein (lähinnä kurssimaksut).

Pohjois-Karjalan maanpuolustuspiirin piiripäällikkö on evl evp Ahti Korhonen ja koulutus päällikkö Inka Venho. Inka Venho on kasvatustieteiden maisteri ja reservin luutnantti.

Lisää tietoa toiminnastamme löydät osoitteesta www.mpky.fi, ottamalla yhteyttä piiritoimistoomme sähköpostitse pohjois-karjala@mpky.fi tai soittamalla (013) 181 3640.

Teemme tärkeää työtä yhdessä. Pro defensione patriae voluntaria.

Teksti:
Koulutus päällikkö
Inka Venho

HASSISEN KONEESTA NIGHTWISHIIN

– musiikkikirjasto elää ajassa mukana

Kontiorannan varuskunnan sotilaskodissa on ollut musiikkikirjastotoimintaa jo vuosikymmeniä. Alkuaikoina valikoima käsitti lähinnä klassista ja sotilasmusiikkia. Vuonna 1980, jolloin itse aloitin sisarena, ryhdyttiin musiikkihuoneeseen hankkimaan myös ns. kevyttä musiikkia ja nykyisin ostetaan lähinnä sitä. Liittyessäni yhdistykseen olin samaa ikäluokkaa kuin varusmiehet, ja sainkin ensimmäiseksi tehtäväkseni ottaa selvää millaista musiikkia varusmiehet kuuntelevat ja hankkia sitä. Niinpä kiertelin illat sotilaskodin pöydissä kyselemässä levytoiveita ja sitten kävin ostamassa ensimmäiset viitisenkymmentä LP-levyä poikien toivomusiikkia kuten paikallista Hassisen Konetta, Tuomari Nurmioita, Abbaa ja muita sen ajan suosikkeja. Noista ajoista musiikkikirjaston valikoima on kasvanut melkoisesti, nyt levyjä on hyllyissä jo pitkälle toista tuhatta. Musiikkikirjastomme on avoinna kahtena

iltana viikossa, tiistaisin ja torstaisin kahden ja puolen tunnin ajan. Levysoittimia on yhteensä kuusi, kaksi LP-levyille ja neljä CD-levyille ja samanaikaisesti kuuntelemaan mahtuu 12 asiakasta. Kuuntelijoita on toistaiseksi riittänyt, vaikka tänä päivänä mahdollisuus musiikin kuunteluun on paljon aiempaa helpompaa myös varusmiespalveluksessa ollessa mm. omien MP3-soittimien, kännyköiden tai iPodien avulla.

Kyselin viimeksi päivystysvuorolla ollessani varusmiehiltä, että mikä musiikkikirjastossa on parasta. Sain seuraavanlaisia vastauksia ”täällä on niin rauhallista”, ”on hyviä le-vyjä ja uutuuksia” ja että ”musiikkikirjaston mukavissa tuoleissa on hyvä rentoutua ja upoutua musiikkiin”. Joskus tosiaan käykin niin, että rankan päivän jälkeen musiikkikirjaston tuolista täytyy herättää uvahtanut kuuntelija, joka on niin hyvin rentoutunut,

että on siirtynyt musiikin mukana unen maille.

Tänä päivänä levyt vanhenevat paljon nopeammin kuin aikoinaan, joten ajan tasalla pysyminen ja uutuksien hankkiminen onkin tärkeää, että musiikkikirjaston kiinnostavuus säilyisi ja voisimme tarjota varusmiehille sitä mitä he haluavat kuunnella. Viimeisimpiin levyhankintoihin kuuluvat mm. Staminan, Amorphiksen, Stepan ja Nightwishin uusimmat levyt. Kyselemme jatkuvasti kävijöiden levytoiveita ja lisäksi paikallinen levykauppa, josta levyt hankkimme, osaa suositella muusiikkia nuorten kuuntelijoidemme makuun.

Teksti ja kuvat:
Anki Geddala

Sotilaskotisaris Helena Järvinen valmiina palvelemaan asiakasta.

Rentoutumista mukavissa tuoleissa musiikin kera.

POWERADE-SÄHLYTURNAUS

Kylmänä helmikuun aamuna oli epätavallinen joukko nuoria miehiä ja naisia Esikunta- ja Huoltokompanian edessä muodossa. Päällä ei ollut maastopuvut vaan kurssiverkkarit ja smurffipuvut. Kontiorannan sisäinen Powerade-salibandyturnaus oli alkamassa.

Tiedossa oli 15 enemmän ja vähemmän hampaat irtessä pelattavaa ottelua, jokainen yksikkö pelasi kerran jokaista vastaan. Turnauksen avasi EHK:n ja AUK:n välinen sähläys. Alkukankeuden ja aamuväsymyksen jälkeen AUK vei pelin luvuin 1-4. Pelin ratkaisija oli jääkäri Hallikainen kahdella maalilla.

Tunteiden kuumumiselta ei välttytty ja jäähyjä napsui melkein matsissa kuin matsissa itse kullekin joukkueelle. Pari törkeää rikettä tuli ja niistä tuomarit jääkärit Risanan ja Soila Sissikompaniasta antoivat kunnan rangaistuksen. Tunteita kuumensi myös SISSIK:n ja PSTK:n välinen ottelu, jossa tuomarit hylkäsivät Sissikompanian tekemän tasoitusmaalin ja PSTK:n vei voiton lukemin 2-1. Syynä maalinhylkäämiseen oli rikkinäinen maaliverkko, jonka reiästä pallo oli mennyt maaliin. Sissikompania protestoi kovaan ääneen, mutta tuomareiden ratkaisu piti.

Päivä eteni lounasaikaan ja pelejä oli keretty pelaamaan kahdeksan. Tulostaulukossa oli johdossa PSTK murskaavan hyvällä yhteisapelillä. Matsit jatkuivat tunnin

lounastauon jälkeen klo 12.05 ottelulla PSTK – AUK, joka päättyi PSTK:n hyväksi lukemiin 4-1. Näin PSTK vankensi sijoitustaan ykkösenä.

Päivä alkoi olla pikkuhiljaa pulkassa ja Kolmen Kopla alkoi olla selvillä: PSTK, AUK tai SISSIK tulisi voittamaan turnauksen. SISSIK:n ja AUK:n pelattua tasan oli selvää, että AUK:n ja PSTK:n välinen ottelu tulisi olemaan turnauksen epävirallinen finaali-matsi.

Iltapäivän ja turnauksen toiseksi viimeinen ottelu AUK vs. PSTK alkoi. Ilmassa oli selvää jännitystä. Pelissä ei ollut suuret panoksen, vain kompanioiden maine ja kunnia. PSTK:lle riittäisi tasapeli turnauksen voittoon ja AUK:n täytyisi voittaa. Ottelu alkoi räväkästi kun PSTK:n alikersantti Mäkihonko teki maalin seitsemännellä sekunnilla. Voittaja näytti selvältä, kun Mäkihonko teki toisen

maalin ajassa 00:07 ja tilanne oli 0-2 PSTK:lle. AUK kuitenkin taisteli itsensä tasoihin ajassa 13:13 ja vaakakuppi näytti kaatuvan AUK:n puoleen. Aika loppui kuitenkin kesken ja PSTK sai haluamansa tasurin ja samalla turnauksen voiton.

Kaiken kaikkiaan turnaus oli onnistunut. Tästä kuuluvat suuret kiitokset joukkueiden kapteeneille, jotka huolehtivat joukkueensa paikalle oikeaan aikaan, jotta tiukka aikataulu ei menisi sekaisin. Turnaus oli hyvä yksiköiden välinen mittelo, siitä mistä löytyy kovimmat pallonlämijät. Ehkä ensi kerralla sarjajumbot JK ja EHK saavat kasaan joukkueen, joka pystyy todella haastamaan muut yksiköt.

Teksti:
VMTK:n liikuntavastaava
Alikersantti Hallikainen

VMTK- Mitä ne tekee?

Mitä tavallinen Ville/Vilma varusmies tietää Varusmiestoimikunnan toiminnasta tai sen mahdollisuuksista? Tätä ajatusta pohdimme, kun oma puolivuotinen toimikautemme alkoi viime tammikuussa. Varusmiestoimikunta voi järjestää vaikka kuun taivaalta tai hankkia sirkuksen sotilaskotiin, mutta mitä se hyödyttää, jos yksittäinen Jakke Jääkäri ei koskaan kuulekaan moisesta. Mitä enemmän varusmies tietää omista oikeuksistaan ja vapaa-ajan vietto mahdollisuuksistaan, sitä paremmin kasarmilla viihtyy ja harjoituksissa jaksaa. Näin uskomme vielä tänäänkin.

Tiedottamista olemme koittaneet pitää kevään kantavana teemana kaikessa, mitä VMTK:n toimintaan on tullut. Uusi ja ainutlaatuinen VMTK-opus näki päivänvalon P-kauden alussa. Syksyllä aloittaneesta Gona Beach Postista on pyritty tekemään lehti, joka viihdyttää harmaan (vihreän) arjen keskellä, mutta josta saa myös ajankoh- taista tietoa VMTK:n uusista hankinnoista ja toiminnoista. Ilmoitustaulut ovat pul- listelleet papereiden paljoudesta ja välillä sitä on itse kukin joutunut juoksemaan yksiköiden ruokailuun järjestyksissä. Toi- vottavasti tieto on välittynyt.

Bussikyydit ovat kulkeneet ja limppariauto- maatteja on täytelty, mutta mieleenpainu- vampia ainakin itselleni ovat ne suuret kuin myös pienetkin edistymiset ja uudistukset, joita on saatu aikaan tälläkin toimikaudella. Tärkeimpänä niistä valtakunnallisestikin merkittävä ja ainutlaatuinen varusmiesten bändikämpä saatiin viimein käyttöön ka-

sarmi viiden väestönsuojaan. Kevään mit- taan bänditilaan on hankittu uusia soitti- mia ja muita välineitä. Lopullisena viimeis- telynä odottaa vielä tuleva ääni/akustiikka levyjen asentaminen. Muutamat hurjem- mat, mutta toki myös pienemmätkin ideat jäivät valitettavasti toteutumatta, meistä riippumattomista syistä, mikä jäi toki hie- man harmittamaan. Tapahtumista parhaiten mieleen ovat jääneet tulojuhlat sekä kurssit, mutta toivottavasti parhaat muistot jäävät heinäkuun tulevasta Gonariehasta.

Varusmiestoimikunnan perinteikäs yh- teistyö sotilaskotiyhdistyksen kanssa on kantanut jälleen hedelmää. Tapahtumien tukemisen lisäksi sotilaskoti on VMTK:n kanssa yhteistyössä hankkinut varusmie- ten käyttöön langattoman internet mah- dollisuuden sotilaskotiin sekä uudistanut lehtivalikoimaansa, varusmiehiltä kerätyn palautteen perusteella. Sekä sotilaskotiyh- distyksellä että prikaatin killalla oli myös merkittävä osuus erilaisten kurssien järjes- tämisessä. Järjestöjen antaman tuen avulla, kurssimaksut saatiin mahdollisimman al- haisiksi. Harmi vain, että lisäkurseille ei löy- tynyt ainakaan ensi yrittämällä osallistujia.

Toimistotyö ei ehkä ole se kaikkein perinteis- in tapa käydä armeijaa ja varusmiespalve- lusta. Helpoin se ei kuitenkaan ole. Päivinä joina, on viimein päässyt punkkaan nukku- maan 16-tuntisen päivän jäljiltä, on kyllä pari kertaa miettinyt ”linja”valintaansa. Haasteita VMTK-työ on kyllä tarjonnut, sillä yksikään päivä ei ole samanlainen. 16-tun- tisten rykäisyjen vastapainoksi on myös

niitä päiviä, jolloin tekemistä on pitänyt keksimällä keksiä. Mieleeni ei kuitenkaan tule, miten olisin voinut viettää johtajakau- teni paremmin. VMTK-työ on tuntunut siltä kaikkein ”omimmalta” hommalta, josta on saanut valtavasti niin kokemusta kuin myös kokemuksia.

Uskon Varusmiestoimikuntatyön on kehiti- tyneen ja edistyneen kaudellamme, mutta erityisesti toivon, että se työ mitä olemme VMTK:ssa tehneet, on näkynyt ja tuntunut kasarmin arjessa. Tämä ei olisi ollut mah- dollista ilman ymmärtävää ja kannustavaa prikaatin johtoa ja henkilökuntaa, lukuisia yhteistyökumppaneita sekä kaikkia niitä varusmiehiä, jotka toimistolla tai liikunta- kerhoissa tekivät työtä yhteiseksi hyväksi. Suurin kiitos kuitenkin niille rohkeille, jotka ovat uskaltaneet tulla juttelemaan: ”Hei, etkös sie oo niissä VMTK-hommissa? Miulla ois tämmöinen juttu...”

Teksti:

VMTK:n puheenjohtaja

Alikersantti Roope Tahvanainen

URHO JAAKOLA

TALVI- JA JATKOSODAN VETERAANI (JR 9)

Tämä on sotiemme veteraanin, 90 vuotta 23.7.2008 täyttäneen Urho Jaakolan muistelu sota-ajoista. Hän piti sodan aikana tarkkaa päiväkirjaa tapahtumista, mutta Syväriltä vetäytyttyä kiiressä ja kuormien keventämisen keskellä päiväkirja katosi. Jaakola kuitenkin kirjoitti muististaan uudet muistelmat, "Minun sotani", josta tässä artikkelissa on otteita.

Tarina kerrotaan kahdessa osassa, jälkimmäinen osa julkaistaan seuraavassa numerossa.

Ja tästä alkaa hänen sotatarinansa:

Ensimmäisen kosketuksen Suomen Armeijaan sain kutsunnan muodossa, johon olin kutsuttu kesällä 1938 Lohtajan Seurojen talolle. Sodan valmistelut näkyivät siviilioloisakin. Osa elintarvikkeista meni säännöstellyn ja armeijan tarpeisiin kerättiin kaupoistakin sotilasvarusteisiin kelpaavat vaatteet, jalkineet ja hevosvaljaat. Jo joulukuun alkupuolella tuli ensimmäiset suruviestit. Minäkin sain käskyn saapua asepalvelukseen 18.1.1940. Valtion puolesta saimme vain siviilivalkoisen kokardin lakkiimme kiinnitettäväksi sekä kiväärin m/91 henkilökohtaiseksi aseeksi. Vannoimme sotilasvalan Ilmajoen kirkossa 9.2.1940 iltayöllä.

20.2.1940 lastattiin miehet junaan Ilmajoen ja matka rintamalle alkoi, suuntana tuntematon. Matka päättyi 12. divisioonan komentopaikalle Loimolaan. Saimme varusteina sotilasvyön, patruunataskut sekä leipälaukut. Saimme myös ensimmäiset patruuna-annokset tyhjiin patruunataskuihin. Mieleen jäi ensimmäinen kuivamu-

natäydennys. Leipää sai ottaa mielensä mukaan, sokeri, kahvi yms. oli annoksissa. Voita lohkaistiin isosta kimpaleesta aikamoinen teli ja jäätynyttä tahkojuustoa paloiteltiin kirveellä ja valita sai mieleisensä kimpaleen matkaevääksi.

Muonituksen jälkeen seurasi lastaus kuorma-autojen lavalle. Olimme saapuneet Uomaalle, jossa ryssä oli motissa Uomaan kylässä, ollut jo viikkokausia ja kaitautunut maan alle. Etäisyys naapuriin oli lyhimmillään alle 100 metriä, joten puheen porina kuului aika selvästi tyvenessä yössä. Etulinjassa oli ns. pesäkkeitä 50-100 metrin etäisyydellä toisistaan. Jotkut oli varustettu konetuliaseilla. Joukkueella oli kaksi vartiovuoroa kerrallaan, vuoron pituus kaksi tuntia. Jokainen joutui vaihtamaan aina kahden tunnin levon jälkeen, joten pitkiä nokosia ei päässyt ottamaan. Lähimaastoa valvoimme päiväsaikaan periskoopin tai haarakaukoputken avulla, päätä ei ollut syytä nostaa penkan tasalle. Välittömästi tuli sarja konetuliaseesta. Yöllä oli terästettävä kuuloaistia. Teltassamme oli korpraali Laatikainen, joka päivä lähtiessään aamulla vuorolleen vartioon, piti pienen hartaushetken valveilla oleville. Rukouksen voimalla tätä hommaa hoidettiin.

Talvi- ja jatkosodan veteraani Urho Taavetti Jaakola syntyi vaatturi Juho Taavetti Jaakolan perheeseen 23.7.1918 Sievin Jyränginkylällä. Kansakoulun jälkeen Jaakola työskenteli paimenpoikana ja renkinä, myöhemmin Keski-Pohjanmaan Osuuskaupan (KPO) Jyrängin kyläkaupalla osuuskauppiamiehenä. Työuraan kuului monia tehtäviä eri KPO:n myymälöissä aina sodan syttymiseen 1939 asti.

Harrastuksina Jaakolalla oli läheisimpänä musiikki, hän on muun muassa Nivalan Mieslaulajien perustajajäseniä. Haitarin soitto oli erityisen lähellä sydäntä. Myös kalastus ja yleisurheilutoiminta sekä Lappi kauniine luontoineen kiehtoivat häntä. Eläkeiällä puutarhaharrastus vei Jaakolan ajasta hyvin paljon. Näiden lisäksi hän toimi ansiokkaasti lähes kymmenen vuotta aviopuolisonsa omaishoitajana.

Historianurkkaus

Maaliskuun 3. päivänä 1940 meitä kohtasi ankarin tykistökeskitys, mitä lohkollamme oli sotani aikana. Eräs kavereistamme oli perusteellisesti kylmettynyt ja katsoimme välttämättömäksi, että hänelle täytyy saada jotain lämmikettä. Oli kuulakas aamupäivän pakkaneen, teimme kamiinaan tulen ja savuhan nousi piipusta suoraan taivaalle. Pian alkoi kuulua tykistön lähtölaukauksia naapurin puolelta ja niin olimme kovat keskityksen pyörteissä. Onni oli kuitenkin mukamme, sillä lähin osuma tuli noin viiden metrin päähän teltastamme.

Motissa olevien vihollisten lukumäärä ei ollut tiedossamme. Ruokatarvikkeet heiltä olivat loppuneet sillä ruokahuoltoa järjestettiin ilmakuljetusten avulla. Monet ruokakollit päätyivät ei kenenkään maalle, jopa suoraan alueellemme. Näistä käytiin kiistaa

pimeän aikana. Siepattujen sanomien perusteella motissa oli suoranainen hätä, he pysyivät päivittäin muonaa ja tarvikkeita.

Noin 30 kilometriä meistä pohjoiseen pitivät joukkomme hallussaan Kollaarjoen rintamaa. Vihollinen paahtoi yötä päivää ja pimeällä oli taivaanranta tykkitulesta punainen. Tilanne oli jatkunut jo viikkoja, mutta Kollaa kesti sodan loppuun saakka.

Vaikka rintamaosamme oli miltei rauhallisimpia, ehti tuon vajaan kolmen viikon aikana, jonka talvisotani kesti, moni kavერი poistua joukoistamme haavoittuneena tai kaatuneena.

13.3.1940 oli tullut rauha. Radiosta seurasimme alkaneita neuvotteluja, kunnes 13. päivän aamutunneilla tuli puhelinsanoma,

että kaikkien tuliaseiden käyttö on kielletty klo 11.00 jälkeen. Tuo ilmoitus oli vapauttava ja otettiin jotenkin riemukkeinakin vastaan. Yhteyttä otettiin puolin ja toisin miinoituksia varoen. Tarjottiin tupakkaa ja yritettiin keskustella sen kuin kielitaito salli. Tällainen oli ensikontakti. Radiouutisten myötä alkoi selvitä koko totuus, purkau-tuen pettymyksenä ja vihan tunteina. Olihan suuri osa joukoistamme alueelta, joka jäi luovutetulle alueelle ja kotiin paluu ei ollut mahdollista.

Mutta elämä jatkuu. Alkoi kuormastojen kunnostus marssia silmälläpitäen. Suurin oli kiire komentopaikoilla, joissa purkamista ja kuormaamista oli enemmän. Tätä hulinaa kesti 4-5 tuntia sillä marssikynnys oli ylitettävä klo 16.00. Hiihdettiin pari-jonossa kahden puolen tietä, ajoneuvojen kulkiessa keskellä. Hiljainen jono luiker-teli illan hämärtyessä metsän siimekseen pakkasen kiristyessä yötä kohti. Vallankin tykistö, josta taistelujen aikana ei juuri ollut tietoakaan, tuntui nyt olevan varsinaisena tien tukkona. Tykistöstä puheen ollen en niiden kolmen viikon aikana kuullut montakaan oman tykin laukausta. Ei ollut ammuksia. Tietenkin jokaista ampumaamme tykin laukausta kohti saimme naapurilta ainakin sata laakia vastaukseksi.

Huhtikuun 10. päivänä 1940 saavuimme Joensuun liepeille, lähes kuukausi oli oltu taipaleella. Pettymykseksemme Joensuukin ohitettiin pohjoispuolelta ja jatkettiin kohti pohjoista. Meidän pataljoonamme majapaikaksi tuli Kontiolahden kirkonkylän seutu.

Tilanteen selvittyä alkoi armeija ryhmittyyä uuteen järjestykseen. Kenttäarmeijasta siirryttiin suljetumpaan koulutusyhteiskuntaan. Majoittuminen keskittyi Kontioniemeen, jonka kärjessä oli sairaalakompleksi toimien keuhkotautiparantolana. Alkumajoitus oli teltoissa, mutta välittömästi alettiin rakentaa kuitulevyistä ns. pahviteltoja, jotka varustettiin latioilla ja olivat paremmin huoneenomaisia. Kontioniemessä alkoi kova rakentaminen. Kantahenkilökunnalle rakennettiin asuntoja, 2-4 perheen omakotitaloja. Miehistölle alettiin pystyttää parakkeja.

Historianurkkaus

Haitari soi aina tarvittaessa.

Talvisodan alokas tammikuussa 1940.

Olot vakiintuivat ja uusi tehtäväni oli kovin työntäyteinen. Sodan aikana olivat toimintotyöt suoritettu hyvin pintapuolisesti ja nyt rauhanaikaan siirryttäessä oli kaikki organisoitava uudelleen. Kantakortisto oli vajavainen ja hoitamaton, niitä oli miesten sairaalareissujen ja yksikköjen vaihtumisen takia paljon kateissa. Samoin kaikki kirjanpito oli alusta aloitettava.

Koulutuksen yhteydessä osa oli linnoitustöissä, joissa kaivoimme juoksuautoja sekä rakensimme korsuyhteiskuntia pitkin Pielisjokivartta. Tosin emme osanneet aavistaa, että nämä olivat osia valtakunnallisesta Salpaliinjasta, joka jatkui Suomenlahdesta Lappiin.

Olot vakiintuivat syksyllä 1940. Varuste-

lutyöt loppuivat talven tullen, leirit vähenivät ja keskityttiin kenttäkoulutukseen. Syyspuolella ruvettiin myöntämään lomia varusmiehille. Ensin oli vuorossa vuoden 1939 syyskuun ikäluokka, sitten joulukuussa palvelukseen tulleet ja sitten myös meidän vuoromme. Ensimmäisen lomani sain 1.–7.1.1941 eli lähes vuosi palvelukseen astumiseni jälkeen.

Urho Jaakolan tarina jatkuu seuraavassa Korpisoturi-lehdessä.

KONTIORANNAN HENGESSÄ

Kiltamme vietti huhtikuun 18. päivänä 50-vuotisjuhlaa Kontiorannassa. Päivän ensimmäinen tapahtuma oli seppeleenlasku Kollaen Vasamalla. Iltapäivällä järjestettiin kevätkokous ja varsinainen juhla sekä illalla cocktail-tilaisuus muonituskeskuksessa. Pääjuhlassa julkistettiin kiltamme 50-vuotishistoriateos ja palkittiin kiltatyömme tekijöitä. Onnittelut ja kiitoksemme heidän tekemästään arvokkaasta työstä kiltamme hyväksi. Erityisesti haluan onnitella kiltamme uutta kunniapuheenjohtajaamme Jorma Mikosta. Hänen työnsä killan puheenjohtajana, JR 9 Perinneosaston puheenjohtajana ja yhtenä historiateoksemme kirjoittajana on ollut merkittävä.

Kiitokset kaikille juhlassamme esiintyneille, järjestelyihin osallistuneille ja ennen kaikkea suurelle joukolle ystäviämme, jotka osallistuivat eri tilaisuuksiimme. Kaikkien heidän ansiostaan meillä oli miellyttävä juhlapäivä.

Kiltamme 50-vuotishistoriateos sai nimekseen "Kontiorannan hengessä". Teoksen nimi kuvaa mielestäni hyvin toimintaamme näiden viidenkymmenen vuoden aikana. Kontiorannan henki on olemassa, se on vuosikymmenien aikana kehittynyt prikaatiimme ja sitä kautta myös kiltamme. Teoksen nimi kertoo menneestä, mutta se

kertoo myös suunnan tulevalle toiminnallemme. Teos sisältää kiltamme historian osan, jossa käydään läpi kiltatoimintaa alkaen Wiipurin Rykmentin Muistosäätiöstä ja jatkuen sen vaiheen kautta, jolloin kiltatoimi Karjalan Jääkäripataljoonan Killan nimisenä. Kiltamme viime vuosien tapahtumista on laaja selostus teoksessa.

Teokseen haluttiin ottaa mukaan myös JR 9 Killan vaiheet vuosilta 1963-2002, sillä kiltajemme yhteistoiminta oli jo tuolloin hyvin tiivistä. Yhteistyö sai aivan uuden muodon JR 9 Perinneosaston perustamisen jälkeen. Näistä vuosista ja tapahtumista on historiateoksessa erittäin ansiokkaat osat.

Teoksen toimittanut filosofian tohtori Jukka Partanen on osoittanut suurta ammattitaitoa pystyessään saamaan kiltamme vaiheet yksien kansien väliin. Tästä työstä hänelle suuret kiitokset. Kiitokset ansaitsevat myös professori Veijo Saloheimo ja kiltamme kunniapuheenjohtaja Jorma Mikkonen, jotka kirjoittivat JR 9 Kiltaa ja perinneosastoa käsittelevät osat. Heidän perinpohjainen tietämys noista asioista ja tapahtumista on näin siirretty tuleville sukupolville.

Kiitoksen ansaitsee myös Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiö, joka myönsi Bro-

manin rahastosta merkittävän avustuksen historiateoksemme kustannuksiin. Samoin kiitämme Maanpuolustuskiltojen Liittoa saamastamme apurahasta.

Tänä juhluvuotenaamme olemme saaneet osallistua erääseen merkittävään juhlaan, joka järjestettiin 10. helmikuuta Pohjois-Karjalan Prikaatissa. Tuona päivänä täytti Mannerheim-ristin ritari numero 119, kiltaveli Onni Määttänen 100 vuotta. Juhla oli ainutlaatuinen ja mieliinpainuva. Päivän sankari oli toivonut, että kukkien ja lahjojen rahat osoitettaisiin Pohjois-Karjalan Prikaatin Killalle, joka käyttäisi niitä veteraanien ja varusmiesten hyväksi. Näin tapahtuikin ja kiltamme sai huomattavan summan, jonka tulemme käyttämään päiväsankarin toiveiden mukaisesti.

Kiltamme alkuvuosi on ollut poikkeuksellisen työntäyteinen, mutta huomatesamme, että meillä on työmme tekijöitä, hyviä ystäviä ja tukijoita, meidän on hyvä jatkaa kiltatyötämme.

Teksti:
Hannu Saharinen
Killan puheenjohtaja

MERKITTÄVÄ KUNNIAMERKKI- JA MUISTOLAHJOITUS SÄÄTIÖLLE

Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiön viettäessä 24.3.2007 vuosipäiväänsä se sai vastaanottaa huomattavan kunniamerkki- ja muistoristikokoelman lahjoituksena.

Noin puolitoista vuotta sitten toimitusjohtaja Kyösti Kakkonen hankki omistukseensa kokoelman, jonka joensuulainen liikemies Raimo Hyttinen oli kerännyt noin 30 vuoden aikana. Oli olemassa vaara, että kokoelma olisi hajonnut monien potentiaalisten ostajaehdokkaiden haltuun. Kyösti Kakkosen ajatuksena oli jo tuolloin lahjoittaa kokoelma johonkin sopivaan paikkaan, jossa se olisi suuren yleisön nähtävänä. Ennen esillepanoa päätettiin kokoelmaa kuitenkin täydentää. Täydennyshankkijaksi saatiin joensuulainen liikemies Rizaeddin Shakir, jolla oli suhteita huutokauppahuoneisiin ja antikvariaatteihin. Viimeinen merkki saatiin vasta päivää ennen vitriinien seinään kiinnittämistä. Joensuulainen Kimmellux Oy valmisti uudet metalliset vitriinit. Kunniamerkit, muistoristit ja muut merkit vitriineihin järjesteli eversti Pekka Ripatti.

Merkit on järjestelty kolmeen vitriiniin seuraavasti:

1. Vapaudenristit, Vapaudenmitalit, vapaussodan ja sitä edeltäneiden tapahtumien muistoristit ja -mitalit (vain osa), talvi- ja jatkosodan muistomitalit.
2. Talvisodan, talvi- ja jatkosodan yhteiset sekä jatkosodan muistoristit.
3. Suojeluskunta- ja Lotta-Svärd-järjestöjen erilaisia merkkejä.

Ensimmäisen vitriinin helmenä on Vapaudenristin 2. luokan Mannerheim-risti, jonka ylipäällikkö myönsi jääkärieversti Erkki Johannes Raappanalle 3.8.1941 erinomaisesti Rukajärven suunnalla johdettujen sotatoimien vuoksi. Kyseessä on kuitenkin jäljennös. Alkuperäistä säilytetään säätiön

hallussa. Vapaudenristin 1. luokan kunniamerkkejä ei kokoelmassa ole niiden tällä hetkellä tavattoman korkeiden hintojen vuoksi. Sen sijaan 2. luokan Vapaudenristi kokoelmassa on. 3. ja 4. luokan Vapaudenristejä kokoelmassa on eri myöntö- ja /tai lyöntivuosien perusteella. Punaisen Ristin kera myönnetty ristikin on kokoelmassa. Vapaudenristin 4. luokan Sururisti kokoelmassa on sekä talvi- että jatkosotien versioina. 1. ja 2. luokan Vapaudenmitalit ilman Punaista Ristiä ja sen kera kokoelmassa on vieläpä talvi- ja jatkosotapainoksina.

Erikoisimpina muistoristeinä kokoelman ensimmäisessä vitriinissä ovat vuosien 1881-1936 Veteraaniristi, vuosien 1902, 1903 ja 1904 kutsuntalakkolaisten muistomitali sekä Jääkäriaktivistimitali. Näiden kumppaneina ovat monet vapaussodan eri rintamasuuntien muistomitalit sekä Tampereen valtauksen muistomitali, Helsingin valtauksen muistomitali, Heimosotaristi ja Aunuksen retken muistomitali.

Ensimmäisen vitriinin alin rivi käsittää talvi- ja jatkosotien muistomitalit erilaisina versioina. Talvisodan muistomitali miekkojen kera voitiin myöntää soturille, joka oli taistellut "tulen alla etulinjassa". Tähän mitaliin liitettiin usein solki osoittamaan rintamasuuntaa, jossa soturi oli taistellut. Jatkosodan muistomitaliin saatettiin liittää solki samoin perustein.

Toisessa vitriinissä ovat ensin talvisodan taistelijoille myönnetyt muistomitalit ja -ristit. Seuraavaksi ovat yhdessä rivissä muistoristit ja -mitalit, jotka on myönnetty joko vain talvi- tai jatkosotaan taikka molempiin osallistumisesta eri puolustushaarojen, Päämajan, kotirintaman, aselajin tai muiden sellaisten alaisissa joukoissa. Kolmessa seuraavassa rivissä ovat kaikki jatkosodan

muistoristit. Ne on järjestetty rintamasuunnittain, armeijakunnittain, divisioonittain ja prikaateittain. Kokoelmasta puuttuu Rintamanaisten mitali, jota ryhdyttiin jakamaan vuonna 1992. Lisäksi kokoelmasta puuttuu jatkosodan Lapin suunnan muistoristi. Koska kuitenkin kokoelmassa on sama risti lisäsoljella "1944-1945", joka teki siitä Lapin sodan muistoristin, ei kahden samanlaisen ristin hankkimista ole pidetty tarkoituksenmukaisena. Sen sijaan "ylimääräisenä" on harvinainen Raumalla sijainneen 7. sotasaerialan muistomitali.

Kolmannessa vitriinissä on ylemmässä osassa Suojeluskuntajärjestön käsivarsinauhoja, kuntoisuus-, harrastus-, ja tunnusmerkkejä sekä urheilumerkkejä. Onpa joukossa eri Suojeluskuntapiirien hihamerkkejä sekä arvomerkkejä ja lakkikokardeja. Samoin Lotta-Svärd-järjestön merkeistä ehkä arvostetuimpia ovat lottamerkit, 10 ja 20-vuotismerkit, lottatyönmerkki sekä erilaiset kurssi- ja koulutushaamerkit Lottamuistomitalin ohella.

Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiö kiittää toimitusjohtaja Kyösti Kakkosta arvokkaasta lahjoituksesta, joka merkittävällä tavalla täydentää Karjalantalon muita arvokkaita kokoelmia.

Karjalantalon ravintolasta on saatavana "kartta", jonka avulla kokoelmaan on helppompi tutustua.

Teksti on julkaistu: Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiön Karjalainen Viesti-tiedotuslehdessä 1/2007.

Teksti:
Pekka Ripatti

MANNERHEIM-RISTI RITARI ONNI MÄÄTTÄSESTÄ OMA POSTIMERKKI

Ilomantsilainen Mannerheim-ristin ritari, talousneuvos Onni Määttänen täytti 100 vuotta 10.2.2008. Juhlan kunniaksi Ilomantsin postimerkkikerho teetätti Ilomantsin kunnan kustantamana omakuva-postimerkin satavuotiaasta veteraanista. Onni Määttäsen syntymäpäiviä vietettiin helmikuussa Pohjois-Karjalan Prikaatissa. Postimerkki kerhon puheenjohtaja Pasi Kuusisto, sihteeri Rauno Ratilainen ja Ilomantsin kunnan edustaja Jorma Ikonen luovuttivat huhtikuussa Pohjois-Karjalan Sairaskodissa merkit Onni Määttäselle, hä-

nen lapsilleen ja lapsenlapsilleen. Sodan jälkeen Onni Määttänen teki mittavan elämäntyön maanviljelijänä Ilomantsissa ja toimi tärkeillä paikoilla MTK:n ja Ilomantsin kunnan luottamustoimissa. Määttänen on ollut keskeinen henkilö luotaessa Ilomantsiin Parppeinvaaran runokylää. Näistä ansiosta hänelle on myönnetty talousneuvoksen arvonimi.

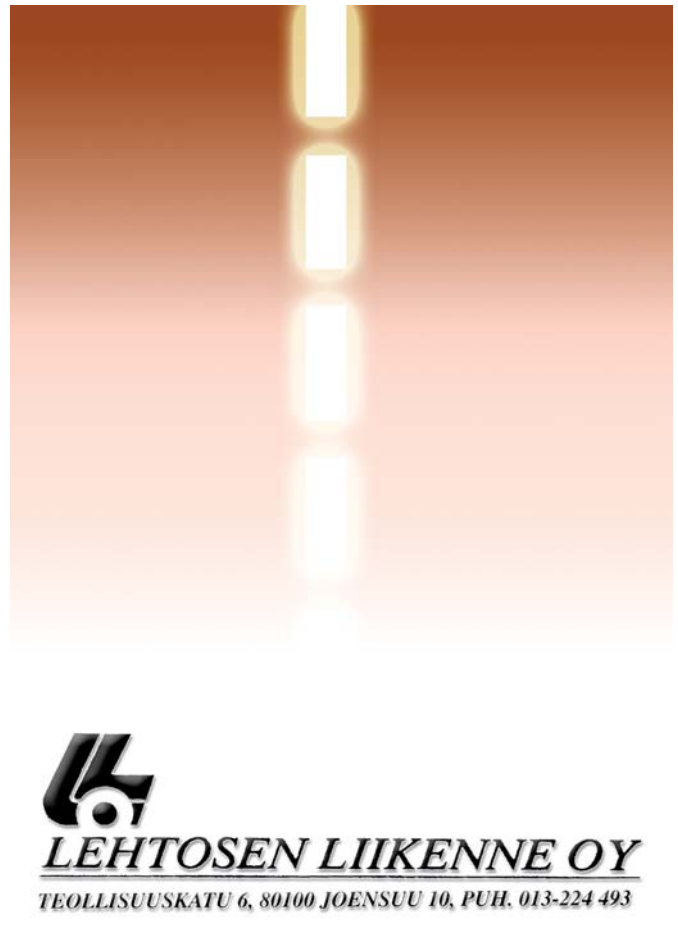
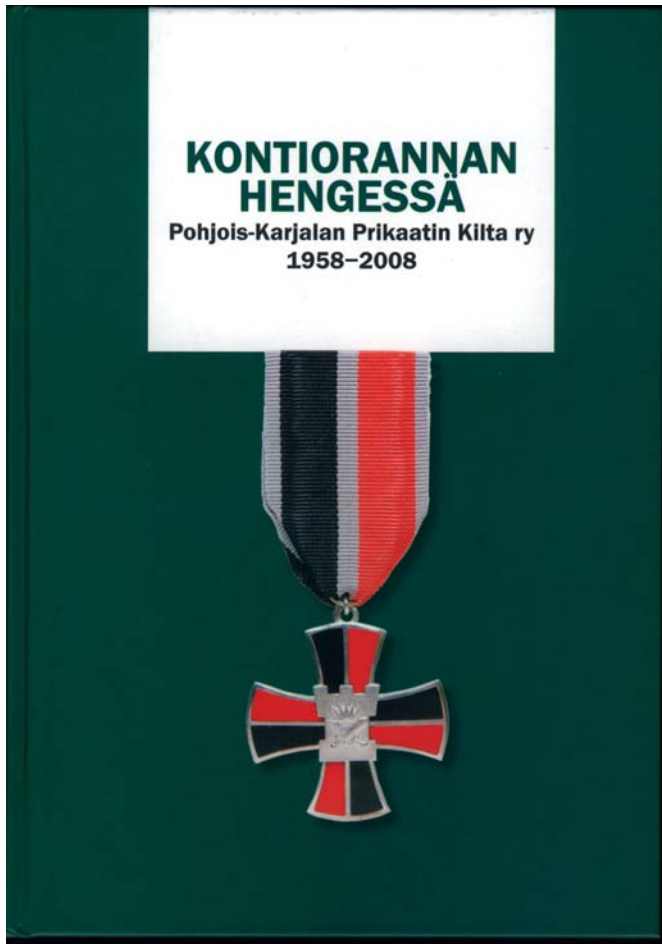

Lähde: Filatelisti lehden artikkeli 5/2008, kirjoittanut Jorma Ikonen

Kuva postimerkistä.

KILLAN HISTORIEATEOS

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta täytti tänä keväänä 50 vuotta. 18. huhtikuuta Kontiorannassa pidetyssä juhlassa julkistettiin 50-vuotis historiategos Kontiorannan Hengessä. Teoksen ovat kirjoittaneet fil.tri. Jukka Partanen, prof. Veijo Saloheimo sekä Killan kunniapuheenjohtaja Jorma Mikkonen. Kirja on tilattavissa Pohjois-Karjalan Prikaatista taluspäällikkö Jari Nousiaiselta puh. (013) 181 3242. Kirjan hinta on 20 € + postituskulut.

LEHTOSEN LIIKENNE OY
TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 013-224 493

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN KILTA 50 VUOTTA

Juhlassa palkitut:
Kunniapuheenjohtaja Jorma Mikkonen

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan Ansior-
isti:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Hannu Saharinen
Leena Sallinen
Erkki Lehtinen

Maanpuolustuskiltojen liiton hopeinen
kiltaristi:

Jari Jurvanen
Kyösti Kakkonen
Rauno Törrönen
Helena Vaajamo

Juhlassa jaetut 50-vuotishistoriateok-
sen saajat:

Jukka Partanen
Veijo Saloheimo
Jorma Mikkonen
Hannu Saharinen
Seppo Tanskanen
Ville Hyvärinen
Erkko Kajander
Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiö
Väinö H. Broman

Juhlapuhujna kenraalimajuri Seppo Tanskanen.

Kunniapuheenjohtajaksi kutsuttiin Jorma Mikkonen.

Palkittuja.

Ja historiateoksen saajia.

Maanpuolustuskiilta liiton tervehdyssanat lausui puheenjohtaja teollisuusneuvos Erkko Kajander.

Juhla päättyi perinteisesti Karjalaisten lauluun.

Säästyksestä vastasi Karjalan Sotilassoittokunta.

Juhlavieraita ja kiltalaisia.

Kiltalaisia juhlatunnelmissa.

Arvoisa Korpisoturi-lehden lukija

Onko sinulla toiveita kiltatoiminnan suhteen? Onko joku paikka, minne voisimme järjestää kiltaretken? Millaista toimintaa odotat killalta? Haluaisitko mukaan aktiivitoimintaan? Ruusuja ja risuja...

Kaikkiin näihin kysymyksiin voitte vastata ja samalla kehittää kiltamme toimintaa. Otamme mielellämme vastaan palautetta niin sähköisessä kuin perinteisessäkin muodossa.

Lähetä palautteesi oheisiin osoitteisiin: pkarprkilta@gmail.com tai Pohjois-Karjalan Prikaati PL 5, 80791 Kontioranta

Korpisoturi -lehden osoitteenmuutoskortti

Nimi _____

Entinen osoite _____

Uusi osoite _____

Voimassa ____/____.____ alkaen Allekirjoitus _____

Leikkaa tämä kortti irti tai ota kopio ja lähetä osoitteella:
Korpisoturi -lehti, Taloudenhoitaja Jari Nousiainen, PL 5, 80791 Kontioranta.

TOIMINTASUUNNITELMA 2008

ELOKUU

- 22.08. Kiltapyöräily Varkauteen
23.08. II/08 saapumiserän vala Varkaudessa
Korpisoturi ilmestyy
29.-30. KPK:n jotos

SYYSKUU

- 01.09. Varusmiesten valokuvaus
08.09. JR 9 perinneosaston aamukahvit klo 10.00 kiltahuone Poterolla
07.09. "Syvärin ylittämisen muistopäivä" Pohjois-Karjalan Prikaatissa
Hallituksen kokous
20.-21.09. Jäsenretki Ruunaalle
Allokointitilaisuus / KPK

LOKAKUU

- 06.10. JR 9 perinneosaston aamukahvit klo 10.00 kiltahuone Poterolla
03.10. Maanpuolustusjuhla yhdessä JR 9 perinneosaston kanssa
Valtimolla
Kotiuttamisinfo I/08
Kotiuttamisjuhla I/08 270 vrk
Hallituksen kokous

MARRASKUU

- 10.11. JR 9 perinneosaston aamukahvit klo 10.00 kiltahuone Poterolla
Hallituksen kokous
21.11. Osallistutaan prikaatin vuosipäivän viettoon
Syyskokous

JOULUKUU

- 08.12. JR 9 perinneosaston aamukahvit klo 10.00 kiltahuone Poterolla
06.12. Osallistutaan itsenäisyypäivän viettoon
24.12. Osallistutaan jouluaton kunnia-vartioon Joensuun sankarihau-doilla

JÄSENRETKI RUUNAALLE

Tänä vuonna kilta järjestää jäsenilleen retken Ruunaalle. Viime vuonnahan teimme onnistuneen kulttuuriretken Pietariin ja ensi vuonna on taas vuorossa ulkomaan kohde.

Lähdemme tälle yön yli kestäväälle retkelle la 13. syyskuuta klo 9.00 Joensuun matkailupysäkillä osoitteesta Siltakatu 12. Palaamme takaisin Joensuuhun sunnuntaina 14. päivä n. klo 15.

Retken ohjelma:

Lauantai:

- saapuminen Ruunaalle n. klo 11.00
- majoittuminen, meille on varattu 4 mökkiä ja kuhunkin mahtuu 6 henkeä (liina-vaatteet tulevat kaikille majoituksen puolesta)
- lähtö koskenlaskuun
- koskenlasku noin klo 11.20 – 13.00 (Laskemme puuveneillä 6 koskea ja matka kertyy noin 31 km, mahdollisuus jäädä välillä pois kyydistä Neitikoskella.)
- lounas noutopöydästä klo 14.00

- rantasauna lämpimänä 16.00 – 19.00
- iltapala ravintolassa klo 19.00 – 20.00
- iso kota käytössämme koko illan ja kodalla tarjoillaan iltapalaa
- kodalle ohjelmassa esitelmä sekä kilpailuja
- sauna ja kota ovat anniskelualueita, mutta meillä on lupa tuoda mukamme omia virvokkeita
- kanootti käytössämme Neitikoskella veloituksetta.

Sunnuntai:

- aamiainen klo 9.30
- lähtö Ruunaalta 10.30
- tulomatalla tutustumme Lieksan ulkomuseoon.

Retken hinta on 85 € / henkilö ja hinta sisältää kuljetuksen, majoituksen, ohjelman sekä ruokailut.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut Hannu Saharilta 4.9.2008 mennessä puh. 050 552 1871 tai hannu.saharinen@telemail.fi.

HELSINGIN PAIKALLISOSASTO
TIEDOTTAA

SYVÄRIN YLITYKSEN VUOSIPÄIVÄ

Syvärin ylityksen vuosipäivän lounastilaisuus pidetään Helsingissä Ostrobotnian Jääkärihuoneessa 6.10.2008 klo 13.00 – 16.00. Ilmoittautumiset Osmo Eskolalle 26.9 mennessä (p. 040 740 3883).

SYYSKOKOUS

Helsingin paikallisosaston sekä JR 9 Helsinki - Uusimaa perinneosaston syyskokous pidetään 12.11.2008 klo 13.00 Helsingissä Kampin palvelukeskuksen alakerran kokoushuoneessa.

Tarkempi tiedotus em. tilaisuuksista lähetetään paikallisosaston syksyn jäsenkirjeessä.

Tervetuloa!

JR 9 Perinneosasto

SIELTÄ JA TÄÄLTÄ

Tätä palstaa kirjoittaessani eletään kesäkuun alkua. Luonnon perusväri on nyt vaalean vihreä. Sitä ei väsy katselemaan ja ihaillemaan. Varsin pian kuitenkin luonto ikään kuin kypsyy, vihreä väri tummuu ja muuttuu tavanomaiseksi eikä siihen enää alkukesän tavoin samassa määrin kiinnitä huomiota. Kun Korpisoturi ilmestyy, on jo elokuun loppupuoli. Toivotaan, että kesä elokuuhun mennessä ja tietysti myös siitä eteenpäin olisi kaunis ja lämmin. Tuntuu suorastaan luvattomalta tässä vaiheessa puhua mitään ensi talvesta, mutta toivotaan, että meillä kaikilla olisi mahdollisuus "tankata" kesän energiaa kestäksemme paremmin aikanaan tulevia pimeneviä ja kylmeneviä säitä.

Kesäkuun 4. päivänä tuli kuluneeksi 141 vuotta kunnioittamamme marsalkka Mannerheimin syntymästä. Jo vuodesta 1942 alkaen on puolustusvoimamme juhlinut tätä päivää lippujuhlapäivänään. Tänä vuonna siihen oli entistäkin parempi aihe, onhan vuosi 2008 puolustusvoimien 90-vuotisjuhlavuosi.

Allekirjoittaneella oli kunnia osallistua valtakunnalliseen lippujuhlapäivän paraatiin Mikkelissä, entisessä päämajakaupungissa. Juhla oli näyttävä ja onnistui hyvin. Sääsuosi, urheilupuisto oli erinomainen paikka paraatikatselemukselle ja Maaherrankatu sopiva paikka ohimarsseille. Paraatin otti

vastaan puolustusvoimain komentaja, amiraali Juhani Kaskeala. Erään arvion mukaan paraattia seurasi noin 10 000 katsojaa. Kunniankansalaisillemme, sotien veteraaneille oli niin paraatikatselemukseen kuin ohimarssiinkin järjestetty kunnipaikat. Ohimarssissa oli ryhtiä ja tahtia ja sen lisäksi meille tarjottiin nähtäväksi armeijamme uusinta kalustoa aina Hornet- ja helikopteriylilentoja myöten. Hieno päivä, täytyy myöntää.

Jälleen kerran, ties monennenko, JR 9 veteraanien pitkäaikaiset tukijamme muistivat vuosipäivänään perinneosastoaamme. Broman Groupin ja Salomaa-säätiön tuen turvin saamme tulevana syksynä ja ensi vuoden alussa yli kaksikymmentä veteraania kuntoutukseen Joensuun Kuntohoville. Kauppaneuvos Väinö Bromanin kanssa laskeskelimme, että Bromanit ovat vuosien saatossa mahdollistaneet yli 400 veteraanin kuntoutuksen. Erkki Salomaan aikanaan vastaavan tuen käynnistämisen myötä kuntoutettujen määrä nousee myös useilla sadoilla. Veteraanimme ja heidän asioitaan hoitava perinneosasto esittää tukijoillemme kauniit ja lämpimät kiitokset.

Urpo Kupiaisen aikanaan käynnistämät JR 9:n aamukahvitilaisuuksia on pidetty kausittain. Jokaiseen tilaisuuteen olemme pyrkineet saamaan esitelmän pitäjän. Näitä aamukahveja jatketaan taas kesäkuukau-

sien jälkeen. Syyskuun 8. päivänä käymme tutustumassa ilmavoimiamme käsittelevään näyttelyyn Carelicumissa.

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta, kaikkien meidän oma kiltamme täytti huhtikuussa kunnioitettavat 50 vuotta. Kontiorannassa pidetyt juhlat onnistuivat hyvin. Killan historiateos valmistui juuri sopivasti juhliin. Koska tässä lehdessä toisaalla käsitellään juhlaa seikkaperäisemmin, totean vain, että oli ilo olla mukana tilaisuudessa. Perinneosaston puolesta haluan veljellisesti kiittää kiltaa siitä suurenmoisesta tuesta, jota JR 9:n veteraanit ovat vuosien saatossa saaneet. Samalla toivotan killalle kaikkea mahdollista hyvää sen nyt aloittaessa kuudennen vuosikymmenensä.

Ja lopuksi, JR 9:n perinteinen Syvärin ylittämisen juhla pidetään Kontiorannassa tulevan lokakuun 7. päivänä. Toivotan JR 9:n veteraanit läheisineen lämpimästi tervetulleiksi Pohjois-Karjalan Prikaatiin, omaan joukko-osastoomme, muistelemaan menneitä ja tapaamaan aseveljiämme.

Teksti:
Jorma Mikkonen
Puheenjohtaja

JR 9 Perinneosasto

AAMUKAHVITILAISUUDET

08.09.2008	Tutustuminen Ilmasota – näyttelyyn Carelicumissa, Rauno Suhonen
13.10.2008	Potero, majuri Ilmari Suvinen "Mantsinsaaren taistelut Talvisodassa".
10.11.2008	Potero, everstiluutnantti Ahti Korhonen "Vapaaehtoisen maanpuolustuksen nykytila"
10.12.2008	Potero, vierailijana kirkkoherra Petri Karttunen
14.01.2009	Potero, vierailija ilmoitetaan myöhemmin. Tilaisuuden jälkeen pidetään vuosikokous.
09.02.2009	Potero, vierailija ilmoitetaan myöhemmin
09.03.2009	Potero, vierailija ilmoitetaan myöhemmin
14.04.2009 (tiistai!)	Potero, vierailija ilmoitetaan myöhemmin
11.05.2009	Potero, vierailija ilmoitetaan myöhemmin

Aamukahvitilaisuuksiin ovat perinneosaston veteraanit ja kiltalaiset läheisineen tervetulleita. Tilaisuuksista ilmoitetaan tarkemmin sanomalehti Karjalaisen järjestöpalstalla.

SYVÄRIN YLITYSJUHLA KONTIORANNASSA 7.10.2008

Kokoontuminen varuskuntaan klo 10.00 mennessä.

Ohjelman aikataulu:

Klo:		
10.30	Päivän avaaminen kitaluokassa eversti Ville Hyvärinen	Kuljetuksista Joensuusta Kontiorantaan ilmoitetaan Karjalaisen järjestöpalstalla ja Kuopion kuljetuksen yhteyshenkilönä toimii Pentti Lappeteläinen.
10.45	Seppeleen lasku ja kenttähartaus kasarmin kentällä	
11.00	Tutustuminen kalustoon ja perinnehuoneisiin	Pitkämatkalaisilla on mahdollisuus maksuttomaan yöpymiseen ja ruokailuihin
12.00	Lounas muonituskeskuksessa (maksuton)	6. – 7.10.2008.
13.00	Päiväjuhla Sotilaskodissa	Tiedustelut ja sitovat ilmoittautumiset sihteerille tai puheenjohtajalle 15.9.2008 mennessä.
14.15	Päätöskahvit ja paluukuljetukset	

JR 9 Perinneosasto

KUVIA KEVÄTKAUDELTA 2008

Tammikuun aamukahvilla Poterolla vieraili eversti Ville Hyvärinen ja hän kertoi ajankohtaisia asioita puolustusvoimista.

Helmikuussa tutustuttiin Raappana - näyttelyyn Joensuun maakunta-arkistossa, jossa esitelmöitsijänä oli dosentti Pasi Tuunainen.

Maaliskuussa kapteeni Jorma Kankaisen esitelmän aihe oli Pohjois-Karjalan sotamuistomerkit.

Huhtikuussa saimme kuulla lehtori Hilikka Ryhästä, joka kertoi Joensuun pommituksista ja pikku - Lotta toiminnasta.

Toukokuussa puheenjohtajamme informoi tulevaa toimintaa ja saatteli meidät kesään.

JR 9 kultaisella ansiomerkillä palkittiin Jorma Mikkonen, Eero Hintikka, Reino Laakkonen, Erkki Lehtinen ja Reino Kurvinen.

JR 9 Perinneosasto

PERINNEOSASTON HALLITUS 2008

Mikkonen Jorma (pj)
Hintikka Eero
Laakkonen Reino
Määttänen Veikko
Pesonen Erkki
Saloheimo Veijo
Eronen Kauko (vj)
Eronen Teuvo (vj)
Makkonen Eero (vj)
Lehtinen Erkki (siht.)

Sumikontie3, 80910 Kulho
Kirkkokatu 32 B 23, 80100 Joensuu
Mäkitie 1, 80710 Lehmo
Vehnävaarantie 14, 82820 Maukkula
Sepänkatu 36 b A 1, 80100 Joensuu
Torikatu 14 A 18, 80100 Joensuu
Värtsilänkatu 17, 80200 Joensuu
Vepsäntie 241, 82685 Littilä
Kierrenientie 67, 82220 Niittylahti
Alapihantie 30, 81100 Kontiolahti

puh. 041 449 2881
puh. (013) 821 496
puh. (013) 893 827
puh. 0400 122 714
puh. 044 512 3327
puh. 040 568 0589
puh. 0400 373 766
puh. (013) 623 548
puh. (013) 872 130
puh. 040 742 8623

VUOSIKOKOUSKUTSU

JR 9 perinneosaston vuosikokous pidetään kiltahuone Poterolla aamukahvitilaisuuden jälkeen ma 14.1.2009 klo 11.30.

Tervetuloa!

Perinneosaston hallitus

SIHTEERIN TERVEISET

Osoitteen muutokset ja yhteysmiestiedot sekä ilmoitukset viimeiseen iltahuutoon kutsutuista pyydetään ilmoittamaan perinneosaston sihteerille
puh. 040 742 8623.

VUODEN 2008 KUNTOOUTUKSET

Broman Groupin ja Salomaa säätiön kustantamat JR 9 veteraanien, heidän vaimojensa ja leskien kuntoutukset järjestetään Joensuun Kuntohovissa

- 20. – 25.10.2008
- 12. – 17.1.2009.

Ilmoittautumiset pyydetään tekemään lokakuun kuntoutukseen 15.9.2008 ja tammikuun kuntoutukseen 30.11.2008 mennessä puheenjohtaja Jorma Mikkoselle, sihteeriksi Erkki Lehtiselle tai hallituksen jäsenille.

JR 9 Killassa pitkän ja ansiokkaan työn aseveljien ja vapaaehtoisten maanpuolustustyön tehneelle, killan pitkäaikaisena puheenjohtajana toimineelle Viljo Nymanille luovutettiin 13.6.2008 Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan uunituore 50-vuotishistoriateos "Kontiorannan hengessä". Todetakoon myös Nymanilla olleen ratkaiseva osuus siihen, että JR 9 Kilta ja prikaatin kiltakaan yhdistyivät.

Kuvassa vas. Viljo Nyman, Kauko Eronen ja JR 9 perinneosaston puheenjohtaja Jorma Mikkonen .

JR 9 Perinneosasto

IM MEMORIAM PAULI NEVALAINEN

Marraskuun lopulla saimme yllättävän suruviestin. Pitkäaikainen kiltamme jäsen, hyvä ystävämme, Pauli Nevalainen oli poistunut joukostamme Helsingissä 23.11.2007.

Ylioppilaaksi valmistuttuaan hän hakeutui upseerin uralle aloittaen opintonsa Kadettikoulussa 1963, josta hänet luutnantiksi nimitettiin komennettiin Karjalan Jääkärripataljoonaan vuonna 1966. Kranaatinheitinkouluttajan ja komppanian päällikön tehtävissä Pauli Nevalainen osoitti omaavansa juuri niitä ominaisuuksia ja taitoja, asiantuntemusta ja tarkkuutta, joista palvelustovereina tulimme hänet vuosien varrella tuntemaan. Kontiorannan aika oli myös nuorten perheen perustamisen onnellista aikaa.

Vuonna 1973 nuori kapteeni siirtyi uusiin tehtäviin Jyväskylän Sotilaspiirin Esikun-

taan toimistoupseeriksi ja sieltä edelleen kolmen vuoden kuluttua Helsinkiin, opetusupseeriksi Esikuntakouluun. Kouluttajan tehtävät edellyttivät esikuntatekniikan ja henkilöstöhallinnon täydellistä osaamista. Tällä aikuiskoulutuksen alueella Pauli Nevalainen oli juuri omalla alallaan. Oli turvallista olla hänen oppilaanaan. Vuonna 1983 tuli vielä komennus Pääesikuntaan komento-osastoon, josta hän kolmen vuoden kuluttua siirtyi majurin arvossa reserviin vuonna 1986.

Ahkera, vastuuntuntoinen ja paljon itseltään vaativa upseeri ei voinut olla vain eläkkeellä. Matemaattisten aineiden opettajainliitto, Laajasalon Palloiluhallit sekä hyvin rakas ampumaurheilu veivät Pauli Nevalaisen toiminnanjohtajan, toimitusjohtajan sekä järjestötoiminnan johto- ja valmennustehtäviin. SHOP:n konttorin valvojan tehtävät

sekä toiminta Lions-järjestössä täydensivät hänen työpäiviään. Viimeisinä vuosinaan uuras reserviläinen perusti ja johti Hallintopalvelut Pauli S Nevalainen Ky yhtiötä aina kuolemaansa saakka.

Joulukuun 14 päivänä, kirkkaan auringon valaistessa omaisten, sukulaisten sekä runsaan ystäväjoukon saattamana Pauli Nevalainen laskettiin Malmilla haudan lepoon. Mieleen jäivät Marja-Leenan sanat: "Kiitän Paulia siitä ajasta, rakkaudesta ja kaikesta hyvästä, mitä hänen kauttaan elämäni tuli. Kiitän kaikista päivistä, jotka yhdessä teimme matkaa."

Teksti:
Osmo Eskola

JR 9 Perinneosasto

IM MEMORIAM KAUKO OLLI 1917–2008

Marian päivän aattona 8.3.2008 tuli kutsu viimeiseen iltahuutoon JR 9 Killan erittäin ansioituneelle jäsenelle Kauko Ollille. Hänelle annettiin vuosia harvinaisen runsaasti. Hän syntyi Vähässäkyrössä 4.1.1917 ja oli siten puoli vuotta isänmaansa itsenäisyyttä vanhempi. Yhtenä ikäluokkansa eteläpohjalaisista hän tuli kesällä 1940 palvelukseen 9. Prikaatiin ja lähti jatkosotaan JR 9:n I Pataljoonan konekiväärikomppanian joukkueenjohtajana. Tämä retki katkesi haavoittumiseen Sortavalan valtaustaisteiluissa. Toivuttuaan Kauko Olli siirrettiin 14. Divisioonaan ja soti sen riveissä Rukajärven suunnalla.

Sodan jälkeen Kauko Olli tuli Enso Gutzeit Oy:n palvelukseen työnjohtajaksi Ilomantsin Kivilahteen ja toimi sittemmin kartoitusesimiehenä ja piirityönjohtajana. Niissä tehtävissä palautui yhteys JR 9:n veteraaneihin, joita riitti Ilomantsin metsätyömiehissä. Kaukon paikallistuntemus sai käyttöä 1960-luvulla, kun sekä JR 9 Kilta ja Sotainvalidien Veljesliiton Pohjois-Karjalan piiri

ryhtyivät kohentamaan aseveljien asunto-oloja. Taustatueksi tuli killan puheenjohtaja, Pankakosken tehtaan isännöitsijä Jaakko Simola ja työtoveriksi killan sihteeri Urho Salpio. Tärkein osa työtukea saatiin puolustusvoimilta, lähinnä Karjalan Jääkäripataljoonasta, jonka komentaja Pentti Syrjä pani hankkeen käyntiin vuonna 1965. Rakennustarvikkeita saatiin lahjaksi liikelaitoksilta. Etenkin Uimaharjun saha – sekin Pankakosken tavoin Enso Gutzeitin laitos – piti porttejaan auki asuntojen korjaukseen tavaraa vieville autoille. Pohjois-Karjala pani alkuun tämän asuntojen korjaustoiminnan, joka levisi pian koko maahan.

JR 9 Killan johto oli Pohjois-Karjalassa vuosina 1972–1980, jolloin Jaakko Simola lähti eläkkeelle Pankakoskelta. Kauko Olli toimi killan varapuheenjohtajana vuoteen 1987 asti ja siirtyi uudelleen perustetun Pohjois-Karjalan toimikunnan puheenjohtajaksi vuosiksi 1987–1992. Hän oli mukana 1970-luvulla hankittaessa 7. Divisioonan muistoksi Tohmajärven Kirkkoniemeen pysty-

tettyä Kalpa-kiveä. Killan kunniajäseneksi hänet kutsuttiin vuonna 1982.

Sodassa saatu vamma sai Kauko Ollin mukaan myös sotainvalidityöhön Ilomantsissa ja eläkevuosina Enon Uimaharjussa. Hän toimi kummankin asuinpitäjänsä sotainvalidiosastossa johtotehtävissä, Sotainvalidien Veljesliiton liittovaltuustossa sekä Pohjois-Karjalan piirin piirihallituksessa. Hänen voimiaan käytettiin myös Suomen Punaisen Ristin osaston ja piirin sekä kunnan ja seurakunnan luottamustehtävissä.

Laaja veljes- ja sisarpiiri toivottaa suorannuottiselle eteläpohjalaiselle aseveljelle rauhaisaa lepoa pitkän ja tuloksekkaan elämäntaipaleen päätökseksi.

Teksti:
Veijo Saloheimo

AUK:N KURSSI 38

KOULUN JOHTAJAN PALSTA

Onnittelten aliupseerikurssi 38:n jokaista valmistunutta ryhmänjohtajaa.

Olen seurannut tätä kirjoittaessani teidän ensimmäisiä päiviä uusien alaistenne parissa. Täytyy heti sanoa, etten ole pelkääntään tyytyväinen näkemääni, vaan myös hivenen ylpeäkin aliupseerikoulun kouluttajien ja teidän puolestanne.

Alokkaitten tuloviikolla Kontiorannassa on ollut hiljaista kuin huopatossutehtaassa. Turha möykkääminen on poissa, joka paikassa näkyy osastoja, joita vetää nuori alikersantti joukkonsa edessä. Koulutusta voidaan kuvata asialliseksi, opastavaksi ja asiantuntevaksi.

Olette nosteessa ja siitä on helpompaa jatkaa.

Peruskoulutuskauden neljännellä viikolla olette tulleet tutuiksi alokkaille, tuttavallisuus saattaa tuntua ajoittain teistä kiusalliselta, jopa röyhkeältä. Yksittäistapauksina olette saaneet kokea jo synkeää suomalaista sielunmaisemaa, purnausta ja jopa haistattelua. Näin on ollut ennenkin ja näin on tulevakin.

Komentojenne äänentaso on voimistunut, voimasanoja kuuluu ja tilanteeseen sopimatonta huudatusta joukon toistaessa johtajien "tervehdyksiä".

Mitä oikein on tapahtunut ja ennen kaikkea miksi?

Käyttäytymistieteiden yksinkertaisin totuus löytyy sellaisen sanahirvityksen kuin behaviorismi takaa, nimittäin transaktio. Tuo yksinkertainen ilmiö tarkoittaa sitä, että jos elollista organismia ärsytetään jollakin tavalla, niin tuo ärsytetty organismi reagoi jollakin tavalla ärsytykseen. Esimerkiksi jos ihosolujamme "ärsytetään" tarpeeksi auringolla sen pigmentti muuttuu ja iho ruskettuu. Jos auringon aiheuttamaa ärsytystä jatketaan tarpeeksi saattaa ihosoluis-

samme tapahtua uusia reaktioita ja osa soluista saattaa liika ärsytettyinä kehittyä syöpäsoluiksi.

Meidän täytyy ymmärtää, että ihminen kehittyy ja muuntuu jatkuvasti. Alokkaat eivät ole enää niitä samoja henkilöitä kuin ensimmäisinä päivinä. Alokkaat ovat oppineet uutta ja odottavat saavansa lisää uutta opittavaa ja järkipäristä toimintaa. Jos johtaja jumittaa käyttäytymisensä samoihin kaavoihin, eikä kehity samaa tahtia alaisten valmiuksien kanssa seuraa ongelmia. Nyt viidennen viikon alkaessa olette viimeistään törmänneet tähän. Alokkaat ovat karkaamassa käsistä, tiimipalaverissa ja valvojen palautteissa tulee esille että "kuri laskee" tai "alokkaat eivät tottele". Niinpä...mistä tämä kertoo?

Varsinaista viisastenkiveä ei tähän ole löydetty. Kysymyksessä on kuitenkin eräs vaikeimmista kasvattajan ja johtajan kohtaamista rooliodotuksista. Miten pidän kuria ja järjestystä niille ihmisille joista välitän ja joiden kehittymisestä sekä toiminnasta vastaan?

Tähän haetaan vastausta loppupalvelusajallanne perusyksiköissä. Se vastaus on löydettävissä, mutta se on löydettävä vaikeapääsuisimmästä ja salaisimmasta paikasta mitä tiedän – omasta itsestä.

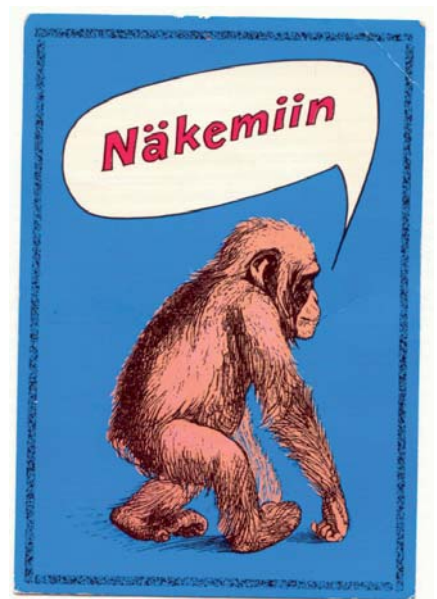
Kasvaminen ja kehittyminen ovat vaikeuksien voittamista. Kasvukipuilu kuuluu asiaan. Olkaa huoletta; jos tahdotte itse kehittyä, teitä autetaan ja tuetaan johtajakaudellanne. Tulette olemaan valmiimpia elämään kotiutumispäivänänne.

Tiedämme, mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Joukkojen koulutusrytmi kovenee peruskoulutuskauden lopusta alkaen. Olen luotavainen siihen että fyysiset tai taidolliset rajat eivät teillä tule vastaan. Kun fyysinen kunto ja tietotaito ovat kestäväällä pohjalla, kestää teillä henkinenkin kantti. Jaksakaa

kehittyä, sillä kunnia on kestävä palkka.

Toivotan kaikille ja erityisesti Kurssi 38:lle hyvää loppuvuotta sekä paljon "apinoita".

Kiitän kurssia 38 paimentaneita apukouluuttajiamme persoonallisesta palautteesta, josta seuraava ote:

Teksti:
Majuri
Markku Väätänen

TIEDUSTELULINJA

Alussa meitä oli neljätoista. Kolme ei selvinnyt lähtöön, bemari jätti matkan ensimmäiseen viikkoon ja kymmenestä miehestä seitsemän (!) lähti RUK:iin ja yksi lääKAU:ksi.

Joten aliupseerikoulun huomaamattomin linja oli jo koulutushaarankin velvoittamana Tiedustelu. Joskus joku upseeriko-

kelas avautui muken edessä: "Menkää nyt sissimuotoon, eihän tuommoista kehtaa katsella." Taisteluneliöstä yhden miehen voimin tuli lempimuoto.

Ote viikko-ohjelmasta:

Ma: Tunnistusta itseopiskeluna

Ti: Tunnistusta itseopiskeluna

Ke: Tunnistusta itseopiskeluna

To: Tunnistusta itseopiskeluna

Pe: Tunnistuskoe ja lomatarkastus

Joni "mitäs tässä" Lyytinen

Puolet kurssista. Lyytinen esiintyi puolet ajasta oppilaana, puolet jääkärinä. Tunnistamaton tiedustelija jätti myös nimi-laattansa aina sen toisen takin rinnuksiin. Lyytisen kaapin alla saattaa asua mitä vain muurahaisista peikkoihin.

Paavo "Kone" Leppänen

Master of Pinkka/Punkka: koko AUK:n aikana pinkka räjähti vain kerran.

Yläriivi vasemmalta: Leppänen PJ, Lyytinen JPT, Varhamaa AM, Martiskainen ESP, Korpelainen MT

Alarivi: Leppänen PMJ, Heilä LON; Hartikainen, Moilanen JVJ, Virta LV

Kuvasta puuttuu: Purhonen VT

KIVÄÄRILINJA

God Loves Infantry - Jumala Rakastaa Jalkaväkeä

Kiväärilinjamme koostui alunperin kahdesta joukkueesta, Kärjestä ja Kirveestä. AUK 1 menttiin näin ja AUK 2:en jäi vain yksi ja ainutlaatuisen kiväärilinja. (Suuri osa lähti RUK:uun, Mt-au:ksi, Lääk-au:ksi tai Hpalv-au:ksi). Muutama taistelija joutui jättämään matkan varrella leikin kesken.

Linjamme huippuhetket koettiin leireillä, yllätys yllätys. Yhtenäiskoulutusleirin tiedusteluretket, E-kauden taisteluharjoituksen väkivaltaiset tiedusteluretket ja menestyksekkäät hyökkäykset, unohtamatta tietenkään JV-harjoituksen ja yhtymän mieleenpainuvimpia taistelutilanteita. Muut häiritsee, lamauttaa tai lyö vihollisen, kiväärilinnan hyökkäyksen jälkeen ei löydy vihollista edes tuhottavaksi. Kivääri iskuvoima 110%. Eräs lause sopii hyvin Kifelinjan kuvaukseen: "Mikä tuho tuolla on käynyt? -Kiväärilinja."

Linjahanemme oli hyvä. Välillä purettiin hammasta verenmaku suussa, välillä räkätettiin nollailujen kustannuksella. Ikävä on kuitenkin hajoittaa hyvä rj-kaartimme eri yksiköihin, sillä yhteinen taival kesti sen verran pitkään. Koko AUK kurssi 38 jäi varmasti jokaisen taistelijan mieleen positiivisesti, sillä hajoamisista tuli yllättävän vähän. Leiriaamut kärsittiin keskenämme, märät vaatteet, likaiset aseet sun muut taisteluissa kärsityt asiat otimme kuin miehet ja menestys täten leireillä oli hyvä. Kiitos siitä kuuluu jokaiselle linjamme taistelijalle.

Siellä missä tapahtuu, kivääri oli jo siellä. ;)

Seuraavat kuvaukset kertovat enemmän kuin tarpeeksi...

Haapala Toni
Iso mies, pieni sydän. Kuorsaa kovempaa mitä huutaa.

Hirvonen Ilkka
Pitää hallussaan linjan isointa puukkoa. Linjan miespuolisista vanhin, mutta jutut samaa luokkaa kuin muilla. Tykkää muistakin elokuvista kuin muumit.

Hirvonen Jussi
"Mr. Google, Mr. Wikipedia". Tietää kaiken kaikesta, ainakin melkein.

Hoffrén Jussi
Urheilullinen naistenmies. Laulaa mielellään.

Hämäläinen Antti
"Hämy-ana". Linjan kovimpia iltavapaiden käyttäjiä.

Keihänen Miika
Pullon pyörittäjä. Tuntee drinksut kuin drinksut!

Kokkonen Juha-Matti
Uamuja linja! Jumalan lahja Nilsiästä. Ladamiehiä henkeen ja vereen. Ajaa joka lomilla jonkin auton metsään. Tuleva Vatanen.

Kontkanen Heikki
"ISÄ" Kontkanen. AUK:n toimisto alik.

Kuitunen Timo
"Iceman" Morttien kauhu.

Laatikainen Ville
Saapunut pullopostina Karvion kanavaa pitkin.

Lehikoinen Jouni
"Vässykkä" nukkuu päivät, nukkuu yöt,

nukkuu leirit. Tykkää karkista.

Makkonen Henri
"Pakoautokuski". Käytti kaikki lomansa rötösten selvittelyyn.

Mustonen Sami
"Jumalan piiska". Sai lempinimen ylil Kolutta tst-ammunnoissa. Erittäin lyhythermoinen.

Mutanen Aleksi
Jos asiat ei luista pystyy olemaan puhumatta vuorokausia. Kova sotimaan.

Norojärvi Sami
Lomilta tullessaan kääntyi ison tien rampista väärään suuntaan, eksyi kahdeksi viikoksi.

Nuutinen Jukka
"Duracell" Virtaa riittää vaikka muillekin.

Ollikainen Matti
"Leiri tj-0" Toivoi tupatuopissa teleporttia ja kaljaa, ei saanut kumpaakaan.

Puurunen Pekka
Pysyvä lähetti. Linjan kovakuntoisin. Lempiharrastuksia Turusen tekan "metsästy".

Rönkkö Suvi
Linjan ainut naispuolinen henkilö. Kokemusta löytyy, ainakin ryhmänjohtajan hommista.

Suhonen Tatu
"No minä vähän lämmitin ku uattelin, että pojilla on kylmä" -JV-harjoitus.

Turunen Jonne
Automies henkeen ja vereen. Jälki-AUK, kotiutui 4.7.08.

MOOTTORILINJA

Oli synkkä ja myrskyinen yö, mutta aurinko nousi jälleen 14.4.08, kun moottorilinja syntyi uudelleen. Motojen teräksinen johtajuus ja särmä toiminta hiottiin huippuunsa pitkien ja raastavien oppituntien ja iltavapaattomien päivien toimesta. Tuloksena oli särmin moottorilinja maailman parhaan Pohjois-Karjalan Prikaatin historiassa.

Kurssin aikana linja jäi paitsi monista AUK:n hienouksista, kuten pihan siivouksesta ja asetarkastuksista, kiitos "iltakoulutuksen". Yhtymässä motot todistivat, että kiväärilinjan opit eivät olleet unohtuneet ja että ryynnäminen onnistuu myös moottorimarssin ohessa. Vaikka eihän ne marssit aina ihan nappiin menneet. Ja unohtuiko jotain? ...Ai niin, Motot syö viimeisenä!

Visa "mato" Valkonen
Jälkiaukissa. Linjan laiskin taistelija... hävisi aina tupa- ja aluepalvelun ajaksi. Voi olla ajoja, ei voi päivystää.

Olli-Pekka "jämy" Räsänen
Uusi Elvis Presley. Aina niin olevinaan. Mielestään maailman paras johtaja. Nukkuu missä vaan, milloin vaan ja miten vaan. On myös kova kuorsaamaan.

Petri "jarru" Pirinen
Linjan lennoston vahvistus. Särmin sotilas. Varustus aina kunnossa, jopa suihkussa ollessaan. Ja rekallahen ajetaan vaikka jarrut päällä, jos siitä on kiinni.

Juho "020202" Mikkonen
Kurssin aikana järjetön stressi kaikesta. Sittemmin muuttunut juuri päinvastaiseksi. Harrastaa Takkisen kanssa iltasatuja, jotka

Kuvassa AUK 1 kokoonpano, joka muodostuu kivääri- ja moottorilinjalaisista.

Yläriivi vasemmalta: Suhonen, Kuitunen, Pietarinen, Laatikainen, Mustonen, Räsänen, Kontkanen, Aalto, Norojärvi, Ollikainen, Partanen
2. rivi: Pirinen, Mutanen, Haapala, Lehikoinen, Puustinen, Hoffrén, Ikonen, Suvanto, Keihänen, Marjo, Immonen, Laikkanen
3. rivi: Valkonen, Hirvonen, Nuutinen, Hirvonen, Reijonen, Häkkinen, Järveläinen, Hämäläinen, Kokkonen, Voutinen, Hakkarainen, Jormakka
4. rivi: Alander, Makkonen, Mykkänen, Puurunen, Turunen, Hämäläinen, Miettinen, Björn, Happonen, Hämäläinen, Rönkkö, Pentikäinen
Alarivi: Laamanen, alik Toivonen, alik Heikkinen, upskok Visuri, upskok Korhonen, alik Nenonen, alik Nykänen, Takkinen
Kuvasta puuttuu: Mikkonen

AUK:n kurssijulkaisu

kestää aika monta tuntia. Käsittämätön numeromuisti, muistaa kaikkien prikaatin autojen rekisterinumerot, muiden aseennumerot, puhelinnumerot yms...

Jaakko "ei kiroilla" Heikura
Linjan kielenkäytön valvoja.....vai miten se nyt oli. Taistelija, jolta löytyy kaikki mahdolliset sähkövempelleet kaapista (lämmitettävät kengänpohjalliset). Ainoa oikea auto on merssu, muista ei ole mihinkään.

Aleksi "junnu" Hartikainen
Taistelija, joka aina kadotti itsensä. Kysyi saman kysymyksen aina kaksi kertaa. Ja sen jälkeen unohti vastauksen. Samalla linjan nuorin.

Marko "makke" Puustinen
Mies, joka ei pyykinvaihtoa tarvinnut, kävi kurssin aikana pyykinvaihdossa ehkä korkeintaan kaksi kertaa...."Kotiin pyykille."

Teemu "bmw" Ikonen
Laulaa bmw:n ylistyslaulua.. ei ole bemarkin voittanutta. Juttelee mielellään unissaan, vaikka itsensä kanssa.

Juha "motomies" Mykkänen
Yövärtion keksijä. Kesytti kontiosisun nopeimmin porukasta. Motomies niin kassulla kuin siviilissä. Ajaa Hondalla muuallakin kuin tiellä..

Matti "mazoni" Aalto
Lausutaan matssoni, ei vissiin herää hel-

posti aamuisin, meinaa jäädä aamut väliin unenlahjojen takia. Linjan priimus. Kivääri- sekä motolinjan.

Timo "tivolii" Takkinen
Takkinen ottaa homman näppiin. Tuttu myös yövärtiosta AUK 1:n ajoilta. Jos tämän miehen suusta kuuluu "tivolii" niin ota punkka kainaloon ja juokse mahdollisimman kauas piiloon, sillä muuten se räjähti. Ampuu kk:lla lonkalta.

Arttu "hitsaa" Järveläinen
Hajoi Hartikaiseen ja yövärtioon..... Tarjoaa hitsauspalvelua sekä siviilissä että armeijan palveluksessa (esim. Tupatuoppi). Linjan vanhin. Päivärahat hupenivat rakkaan sisäkotytön toimesta Audin puskureihin.

KRANAATINHEITINLINJA

Kuninkaallinen kranaatinheitinlinja AUK:n kurssi 38:lla oli legendaarinen, motivaatio- ja aloitekyky hakivat vertaistaan. Henkisistä sekä fyysisistä vaikeuksista ja vihanhallinta ongelmista huolimatta kaikki selvittivät kurssin kunnialla loppuun.

Heitinralli umpihangessa, putken hoonaminen, kymmenkilometriset aamulenkit, sekä eritoten järjestään uusiksi mennyt ks-mittaus veivät mehut kaikista miehistä, mutta kukaan ei jättänyt koskaan kesken (paitsi kun Hirvosen nilkka ei kestänyt). Ja kun muut alkoivat taipua, Matti "Isäntä"

Toiviainen lastasi heittimet ja muut rojut Masiin. Kouluttajille sekä apukouluttajille suuri kiitos "motivoivasta" ja "rakentavasta" ohjeistuksesta, kaikki kyllä huomasivat kun virhe tapahtui.

Kirjoitus: Olli Ritari

AUK:n kurssijulkaisu

Kari "VP" Hintikka
Vemppasi AUK:in lähes kokonaan. Yritti kerran movettaa, todettiin keuhkoputkentulehdus + muita vikoja.

Jani "Unski" Hirvonen
Mies, joka juoksee cooperissa 400 metriä. Linjan pistehai.

Matti "Iceman" Kiuru
Todellinen ikijää. Ilmastonmuutos sulattaa napajäätiköt ennen tätä miestä.

Ville "Rami" Korhonen
Ei kiinnosta.

Marko "Steel" Leskinen
Teräskunto. Meriitteihin kuuluu mm. Tupa-

tuoppi läpi syömättä, juoksi myös juoksumaton särki.

Kimmo "Liti" Litmanen
Perusjamppa, jonka hatun koko M ja aseennumero 420247.

Matti "Topi" Toiviainen
Maanviljelijä, Imatralta.

Sami "Säxä" Runko
Sisukas pieni suuri mies. Automies henkeen ja vereen.

Arttu "Artturi" Putkuri
Kurssin priimus vaikkei juuri aamulenkillä esiintynytäkään.

Ville "Sepi" Seppänen
Hajosi aamuihin, joita oli liikaa.

Juho-Ville "Härski" Perälä
Kaveri jolta ei jutut lopu kesken.

Olli "Re-tard" Ritari
Taitaa sen ...maisuuuden syvät salat ;)

Juha "Gorilla" Turunen
Karvanen kuin elämä, apinatkin kalpenee tämän miehen rinnalla. Vilun yllättäen voi hakeutua lainaamaan turkkia Turuselta.

Yläriivi vasemmalta: Lång JA, Karhinen JP, Korhonen VRP, Kaartinen JP, Hirvonen JJV, Toiviainen MIT, Seppänen VJ

2. rivi: Hintikka KP, Hallikainen TT, Hakkarainen MT, Kokkonen HS, Leskinen MA, Turunen JPS, Litmanen KHT

3. rivi: Putkuri AJ, Ritari OA, Aimusmäki J, Kiuru MM, Runko SP

Alarivi: alik Savolainen, upskok Pokka, alik Hänninen

PANSSARINTORJUNTALINJA

“War Pigs”

“Yli 1000 vuotta sitten, maassa lumen ja jään, asui rotu ylivoimainen, rotu Panssarisikojen. Kunnes Siat yliveritset, verellä kastetut, panssarein verhotut, hyökkäykseen vihollisen joutuivat. Vaan periksi ei annettu, antautumista ei harkittu. Sisällä palo soturin, sydän rautainen, takanaan voima veljien...”

...Näin tapahtui yli 1000 vuotta sitten. Aatteita unohtamatta sai syntynsä myös kurssin 38 Panssarisiat.

No karsinaan löytyi sitten toistakymmentä sikaa mellestämään. Yhteishenki löytyi välittömästi, (PST-Linja!, Pyramiidiin järjestä!)... Ja sitten taaksepoistuttiin, tosin omatoimisesti. AUK:n lihaisin linja, ja harvoin jäi pönttöihin ruokoo kun linja söi. Tunnollisin/huolimattomin linja siivoa-

maan, vapaa-ajalle aina viimeisinä. Luulimme olevamme karsinassa, mutta aparit pistivät meidät ruutuun ja usein kuuluikin syömään lähettäessä että “PST UUSII!”. Ruuan ja sikojen väliin oli tulossa kuilu, piti parantaa.

Yleisesti koulutuksemme oli mukavata, hyviä ja raskaita hommia. Kurssimme vaan oli suunniteltu omituisesti, liian paljon kiivärihommia, toki sinkojakin käytettiin,

Yläriivi vasemmalta: Martiskainen TO, Heikkinen AI, Juusonon JTK, Kärkkäinen JJ, Salonen AA, Laamanen JH, Hämäläinen J-H

2. rivi: Hakkarainen LM, Jolkkonen, Silvennoinen JP, Janttonen TE, Tietäväinen JHT, Lavikainen TJ, Pitkänen IJA

3. rivi: Lappi JT, Katajamäki JS, Kaasinen OO, Simonen VT, Räsänen MS, Kaskinen MI, Honkanen OPJ

Alarivi: alik haapasalo, upskok Pöllänen, alik Huttunen

Kuvasta puuttuu: Tuovinen KAK, Turpeinen NJP, Sopenan JMT, Markkanen JH, lahti TTJ, Härkönen JKO

AUK:n kurssijulkaisu

mutta enempi ois saanu olla sinkohommia. Leirit menikin sitten nurmea poratessa ja hyökkäillessä. Viimeinen niitti oli uskollisen kouluttajamme "Panzerlordin" komennus autuaimmille laitumille. Kouluttajamme siis jäi pois kesken kurssin ja olimme kuin porsaas ilman emakkoa. Selvittiin kuitenkin loppuun asti kunnialla.

VERTA JA KUNNIAA, LINJA!

Lauri "Ei tänäänkään" Hakkarainen
Viettää suurimman osan palveluksesta punkan pohjalla syvässä horroksessa.

Antti "Sirad-tuvassa herätys!" Heikkinen
Linjan särmin apupäivystäjä

Olli "Ice-Power" Honkanen
Leirillähän ei pärjää ilman kymmentä FROZN-pussia.

Joni "Pumba" Hämäläinen
"Meinaatteko ottaa makuupussin leirille? Kai minäkii sitten otan?"

Joni "Jättis" Härkönen
Kurssin lyhyin mies, jolla suurin Ego tottakai.

Aleksi "Soitan kohta" Salonen
Puhuu jatkuvasti puhelimeen ellei liittymää ole suljettu.

Taavi "Gonasoukkis" Soukkalahti
Tutustui Pekkaan ja triplakinkkuun, eikä hajonnut. Pahasti.

Juha "Pahkasika" Katajamäki
Linjan voimamies. Hyvin rauhallinen, mutta suutuessaan kyllä ääntä piisa, alokkaat olkaa varuillanne.

Jani "Mr. OKKV" Kärkkäinen
Kaikkietävä erämies. Antaa paljon ohjeita ja nakkeja leireillä. Tekee kumminkin kaiken itse, kun "ette työ kuitenkin osaa". Kaiken kaikkiaan HIENO MIES! Apareista se "teräväpäisempi".

Juho "Laamani" Laamanen
Mies tuli eräänä iltana IV:ltä juosten tuopaan huutaen, että Japani hyökkää. Rento heppu, joka ei turhista niuhota.

Oskari "Bubblebutt" Kaasinen
1,5 min munat höystettynä grillimakkaralla ketsupin kera. Lätkäjätkä viimesen päälle, lahkeet sukissa ja YKK:t ajettuna kohti uusia unia. Viettää melkein enemmän aikaa HV:llä kuin kassulla. Levyttämisen ystävä, nukkuu vaikka apilas selässä pystyyn kesken asemarallin.

Pietu "Tossu" Pennanen
24/7 räpläilee kännykkää. Tältä kaverilta saa tyypillisen vastauksen, kun alkaa siivous: "Kyl mie kohta siivoon."

Tatu "Maotze" Martiskainen
Tuvan esimies oppilas Tung, linjan pahanhajuissimmat pierut. Rock'n roll - mies henkeen ja vereen niin musiikin kuin autojenkin suhteen.

Tomi "Superhessu" Naukkarinen
Tämä linjan pilvenpiirtäjä, aina niin särmä mies. Lipastamisen mestari. Pööpöili tuvassa puoli tuntia ennen TST-harjoituksen alkua täydessä tetsivarustuksessa ja hoki itselleen "Kyl mie kerkeen, kyl mie kerkeen."

Markus "Paksari" Räsänen
"Mikä miun punkassa on vikana kun taas räjähti?" Tupatuopin puolivälissä tuumasi, jotta nut hitsovaa ja pahasti. Talkkia tänne ja heti!

Jesse "Junnu" Sopenen
Linjan pyörremyrsky, sille päälle sattuaan. Huolehtii linjan avautumiskiintiöstä. Hyvin puhelias taistelija, joka on aamuuninen sekä näkymätön aina siivousten aikaessa.

Jukka "vai olikohan se" Juusonon
Kummeli-sketsien viljelijä. Linjan luotisuorat pinkat ja punkat. Mestarisuunnistaja. Linjan hengen mukaisesti, HIENO MIES!

Juho "Harry Potter" Markkanen
Osaston vanhin. Tuli AUK:iin 2004, valmistui 2008..

Jesse "Jynkky" Silvennoinen
Mies kiroilee ja jynkyttää enemmän kuin muu linja yhteensä, mutta silti linjan "teräshermo".

Vesa "Volmari" Simonen
KAHO!! Näätkö tuolla PST-miehen tään, pu naiset on posket ja kalju on pää.

Ilkka "Lörö" Pitkänen
Pitkänen, toiselta nimeltään "isä Antton". Uskomaton mies vaikka ei siltä näytäkään. Apukouluttaja #2.

Timo "Dino Elmeri" Janttonen
Janttonen 7 ruokalajin illallinen: sixpäkki ja pizza.

Niko "Turtsi" Turpeinen
Mies jonka tulot ja menot ovat aivan omaa luokkaansa, PS. asuu kattohuoneistossa...

Kaj "Anime" Tuovinen
Kaitsusta anime ei lähde edes hakkaamalla.. "Missä mun paita on!?!?" PST-komppanian tuleva Toimisto AU.

SISSILINJA

“In hoc signo vinces”

Sissit iskee - nopeasti, ääneti, voimalla ja säällä kuin säällä.

AUK 38 sissilinja koostui 38 pelokkaasta taistelijasta, joista 5 lähti rukkiin kokeilemaan omia rajojaan ja 3 Lahteen hankkiimaan lääkintäkoulutuksen.

Kolme joutui jättämään leikin kesken, mutta loput 27 urheaa metsän sikaa tais-

telivat itsensä alikersanteiksi hikeä, verta ja kyyneliä vuodattaen.

Neljän kuukauden aikana härnäsimme ja kiusasimme muitten linjojen taistelijoita leireillä öisillä täsmäherätyksillä ja tieväijy-tyksillä.

Samalla tuotimme rakkaille apareillemme pinnakireitä päiviä näyttämällä taitavia suorituksia pelleilyn ihmeellisestä maailmasta välillä valitettavasti jäämällä kiinni

kesken suorituksen.

Linjamme henki oli loistava koko aukin läpi, joka oli yksi niistä syistä minkä takia selvisimme läpi rankimmatkin retket ja kokeemukset.

Parhaimmat suoritukset ja muistot tältä linjalta olivat havumarssi, tupatuoppi-kilpailu (joka voittiin, aivan normaalisti) ja havukoe 2, joissa kaikissa osoitimme todelliset voimamme, sekä testasimme omia rajoja.

Yläriivi vasemmalta: Vilksa T, Vatanen JP, Berg M, Mustonen S, Siikanen T, Kotilainen J, Haatainen J, Perankoski P, Inkeri E, Åke A, Rouvinen A, Kärki J-P
2. rivi: Pakarien M, Myllärinen T, Alava T, Turhanen T, Karvinen H, Minkkinen V, Lukkarinen A, Kakriainen J, Heinänen T, Silvennoinen J, Puustinen J, Mononen O
3. rivi: Nikulainen J, Kosunen H, Hinkkanen E, Judin H, Jäntti A, Kankkunen J, Sutinen T, Nukarinen J
Alarivi: Parkkinen M, Pöyhönen E, alik Novak V, upskok Ström A, alik Parkkinen R, Tynkkynen S, Tossavainen T
Kuvasta puuttuu: Aromaa O

AUK:n kurssijulkaisu

Etenkin linjakokeissa miehet punnittiin, mutta kukaan matkaan lähtenyt ei jättänyt leikkiä kesken.

OPPILAAT:

Mikko "Peri" "berg" Berg

Kova tupakkamies ja prikaatin huonoin pokka. Pokeripöydässä nimetty fisuksi uskomattomien maksujen -> ohivetojen toimesta. "Mitäpä veikkaat, Einstein?"

Tuukka "Pappa" Heinänen

Omaa kaksi ilmettä: Pirullinen "reps" -ilme, sekä kolme kiloa Carbonaraa nielleen -ilme. Tämän jätkän avautuminen ja piikittely laitaa miehen kuin miehen hiljaiseksi.

Elmeri "Hinkkis" Hinkkanen

Kova sissi niin kotona kuin kasarmilla. Ei tarvitse asetta selviytyäkseen, tästä todisteena komea vekki otsassa vlv : n jälkeen.

Eero "Neku" Inkeri

Paistaa mitä vain nuotiolla. Aina evästä mukana leireillä ja aina urheilukomennuksella. Kova suunnistaja. Valvottaa muita Silvennoisen ja Sutisen kanssa öisillä keskusteluilla.

Antti "Jätti" Jäntti

Linjan voimamies. Niin isot appelsiinit kainaloissa, ettei kädet taivu reisille levossa.

Juhani "Kakris" "Söpis" Kakriainen

Linjan ihanin poika, taistelee Pakarisen kanssa linjan parhaista pakaroista. Särämä taistelija - Mikkelin lahja maailmalle.

Henri "Kake" Karvinen

No huhhuh himourheilija - kova hiihtämään ja siivoamaan. Aamulla tuvan ensimmäinen, jolla on punkka valmiina ja vaatteet päälle. Kutittaa 24/7.

Heikki "Kirjuri" Kosunen

Nukkuu päivät, piirtää tyttöjä yöt. Ei yhtään taisteluleiriä takana, oli ensiyönä. Avautuu lähes kaikesta mahdollisesta.

Juuso "Muukalaislegioona" Kotilainen

Mordorin toinen pääjehu, stetsonilla torttua, haisee todella pahalle, koska ei tykkää suihkusta. Sai pyykinvaihdoista huomautuksen lakanoita vaihtaessaan.

Janne "Kapteeni" Kuisma

Linjan epäsituaalinen mies. Hiukset min. 9 mm. Huumorimies.

Juha-Perttu "Isukki" Kärki

Gonahti ku ei päässyt rukkisiin. Onnellinen tyttövauvan omistaja.

Veikko "Swartzenegger" Minkkinen

Vatanen taklas Minkkiselle E-paperit. Kiltti nallekarhu ja noheva sissi.

Olli "sakiboolz" Mononen

Ei osaa pokeria. Kova avautumaan tilanteessa kuin tilanteessa. Muissa maailmoissa 24/7.

Jarno "nikuniku" "Taistelija" Nikulainen

Linjan monipuolisin urheilija. Huumorimies ja Mr. Kestohymy 2008, jaksaa kannustaa muita. Pieksämäen kovin karju.

Joonas "babyface" "move" "takatukka" Nukarinen

Puhuu eniten movettamisesta ja mittaa eniten kuumetta leiriä edeltävänä päivänä. Kovin hännääjä. Tupla puffet. Nukkuu ihan uskomattomia määriä.

Mikko "Paka" Pakarinen

Linjan komein mies täydellisillä pakaroilla. Ultimate sissi ja ainut tupa Syvärin taistelija, jonka särmyys ei lipsu. Huhu kertoo, että mies on vakuuttanut ahterinsa päivärahoistaan.

Marko "Maco" "majuri" Parkkinen

Linjan lyhyin, mutta kovin jätkä komentamaan. Linjan taitavimmat dance moovit in da dancefloor.

Perttu "Horsti" Perankoski

Linjan tummimmat nannit ja komeimmat viikset. Hauska heppu. "Höp", sano Horsti, kun vaseliinit pyllyyn sipaisi.

Joni "Jorge" "silent death" Puustinen

Tunnettu todella pahan hajuisista pieruista, joista ei koskaan kuulu mitään! Kova pokeripöydässä ja baaritiskillä. Ahkera aamulenkillä kävijä.

Esa "Pöööööhönen" Pöyhönen

Kaverilla on järkyttävän pahan hajainen napa. Iso hauis pienellä miehellä. Avautuu paljon ja pitkään kovalla äänellä.

Tuomas "Sike" "Siika" Siikanen

Linjan tiukin ja sitkein taistelija. Ei avaudu, hajoa eikä murjota. Hassu mies, joka hymyilee vaikka taivaalta sataisi puukkoja niskaan 6 h väijytyksessä.

Jussi Silvennoinen

Syö ja ulostaa 24/7 / 362 lol. Anna tälle kaverille rasiallinen sisuja niin saat aivan uskomattoman pahan hajuisia pieruja. Särämä johtaja, joka ei lipsu. Musiikkimiehiä. Tykkää turinoida öisin Sutisen ja Inkerin kanssa.

Tuukka "Pika" Sutinen

Nukahtaa alle minuutissa. Linjan filosofi ja romantikko, jolla "vaimoja" riittää. Sipalla käydessä aivan normaalisti kaikki vaatteet pois. "Sieluun sattuu." "Jos läheisyyttä sais." Jutustelee paljon yöllä Silvennoisen ja Inkerin kanssa. Kolmikko oli muuten keskustelujensa vuoksi lähellä saada puukosta.

Toni "Tossu" Tossavainen

Tappaja ilme päällä kohti uusia seikkailuja. Kova kitaravirtuosi.

Toni "Pali" Turhanen

Könkkäs koko havumarssin haarat hellinä ja kives kainalossa. "Joo ei tarvii nimestä väöntää mitää, oon kuullu jo kaiken."

Samu "tyngy" "tynys" "tynkky" Tynkkyne

"Itsehän nielen kaiken mukisematta". Siukas taistelija. Ainut joka tykkää tetsimuo-nasta. Välikommentit laittaa tuvan hiljaseks vähän väliä. "Attenzione" "sentoo" "Ave maria."

Juha-Pekka "Matlock" Vatanen

Lakimies vailla vertaansa, tekee kaiken mukisematta ja hyvin.

Antti "okeoke", "prikaatin kovin kuntoideksi" Åke

Cooper 3425m. Prikaatin kovin sonni ja vakio teltankantaja taisteluleireillä. Hvmies ja leppoisa läpäheittäjä.

AUK:n kurssijulkaisu

SOTILASPOLIISILINJA

Kurssi 38, muutto uuteen rakennukseen ja uuteen ilmapiiriin. Sitä innolla odottaa pääsevänsä liikkumaan rakennetulla alueella, ottamaan haltuun rakennuksia ja tekemään kaikkia muita Spol-erikoistaktisia -tehtäviä, mutta mikä sen mukavampaa kuin olla kolme ensimmäistä viikkoa täysillä mukana kiväärilinjan koulutuksessa.

Tuli kuitenkin telamiinat, Kes:it ja tetsaus tutuksi eikä se ollenkaan pahasta ollut, kaikkea oppii arvostamaan kun sitä tarpeeksi tekee... Ajallaan pääsimme sitten tutustumaan tarkemmin omaan koulutushaaraammekin ja käskemään toisiamme eli opiskelemaan suuriksi johtajiksi. Sa-

malla saimme oppia tuntemaan kouluttajamme luutnantti Jalovaaraa, vaikkakaan vielä näinäkään päivinä kenelläkään meistä ei ole täysin selvää kuvaa luutnantin ajatusmaailmasta – resurssienhallinnasta... Aika kului ja tuli RUK-valinnat, jonne päästyään tulisi vielä suuremmaksi johtajaksi. Taisto paikoista oli suuri ja kahdestatoista kolme lunasti kunniallaasti itselleen paikan Haminaan lähtevästä kyydistä. Osittain myös helpotus oli suuri, kun paikkaa ei "saanutkaan".

Kahdeksan miehen ja yhden naisen voimin AUK osaltamme jatkui ja maine senkun kasvoi. Omat apukouluttajat saivat ainakin olla

ylpeitä. Kurssin alussa nimittäin tuli tutuksi kysymys "Mikä linja?", mutta loppua kohden sitä joko ei kysytty ollenkaan tai kun vastauksen kertoi, kuului vain "Arvasin." – Minkä sille voi, kun vaan on niin hieno porukka kasassa. Kaksi vaihtoehtoa meille annettiin ja itse paikkamme tiedämme.

OPPILAAT:

Panu "Hylje" Lemmetyinen
Porukan oma maskotti.

Pekka "Her Man" Patronen
"Hei kato mitä ostin.."

Tuomas "Sine" Sinelampi
"Pena-hauberi -päivä."

Heli "Höyry" Uljanoff
TUU-TUU

Kimmo "Räikköne" Hirvonen
Miehestä pitäisi kirjoittaa kirja.

Tuomo "Leiri" Räsänen
"Aaaamujaaaa!"

Mikko "Parkour" Parviainen
Ei alle tunnin puheluita.

Jere "Dressman" Kuivalainen
Lemmentalja.

Jussi "Juuso" Juvonen
"Ei ihan heti uusiks – tänä viikonloppuna vois."

Vasemmalta: Uljanoff HA, Sinelampi TYA, Kuivalainen JJ, Lemmetyinen PO, Patronen JPH, Juvonen JT, Räsänen TJ, Hirvonen KT, Parviainen ME

SISSIRADISTILINJA

Siradit ovat kasarmin taruolentoja, joiden tekemisistä kukaan ei oikeastaan tiedä, mutta jotka yleisen käsityksen mukaan ovat kuitenkin niitä "tosi kovia jätkiä." No, turha kai sitä kieltääkään on. Mutta koulutuksen ulkopuolelle jääneet näkevät vain pintapuolen tästä hohtokkaasta koulutuksesta, ja hyvä niin, sillä Siradien salaisuudet ovat vain Siradeille.

Kun 22 alokasta ensimmäisen kerran koontui Sirad-luolaan lukkojen taakse, he eivät arvanneet, miten tulevat kuukaudet tulisivat heitä muokkaamaan. Ylpeyden ja komppanian vihaisten upseerikolaiden ajamina linjamme kiteytyi AUK:

n tiiviimmäksi paketiksi murtaen hiljaisimman taistelijan varautuneisuuden ja turhan häveliäisyyden – niistä on Siradille vain haittaa. Eikä osattomaksi jäänyt ruumiskaan; fyysinen kunto hilattiin korkealle lenkkien, marssien ja lukuisien ikimuistois-

ten taaksepoistumisten avulla, eikä juoksu saati marssi todellakaan ole AUK:n lailla ohi.

Siradluokan lukittujen ovien takana linja vihittiin sähkötyksen pyhään taitoon, eikä

Yläriivi vasemmalta: Korhonen JV, Ristola JT, Kainulainen JNP, Asikainen JI, Kostiainen Jt, Paakki MA, Friman COR
2. rivi: Smolander SP, Tervonen HJJ, Kesonen ST, Arponen PO, Kontiainen TE, Holopainen TT, Keinänen JII
Alarivi: Muhonen VA, Härkönen NJ, Korhonen IAT, Hakulinen JMJ, Hiltunen MT, Grönlund VP, Hänninen AO

AUK:n kurssijulkaisu

piipitys päissä varmaankaan koskaan tule katoamaan. Tutuiksi tulivat myös monenlaiset radiot ja antennit sekä erityisesti näiden pystyttäminen, purkaminen ja kantaminen äärimmäisellä nopeudella. Puhumattakaan legendaarisesta, ihanaisesta LILASTA ja lähistorian huonoimmasta radiokelistä ja sen merkityksestä lepoajalle. Mutta huolimatta väsymyksestä, nälästä ja marssimurtumista, ei Sirad koskaan lipsu esimerkillisestä sotilaallisuudestaan – sen on AUK:n mäki saanut kokea.

Vaikka koulutuksemme on raskasta, ei Sirad-linja – myöhemmin joukkue – koskaan horjunut. Meitä kannustaa eteenpäin ylpeys siitä pitkästä perinteestä, jota edustamme, ja jonka tulemme välittämään uudelle linjalle sen saapuessa – sekä tieto siitä, että olemme ja tulemme olemaan kasarin särjimmät taistelijat – niin kauan kun kukaan ei kurkista tupiimme.

Vain Sirad voi tietää, miltä tuntuu ottaa vastaan virheetön cw-sanoma. Vain Sirad ymmärtää, miten uskomattomalta tupa voi todella haista.

OPPILAAT:

Oskari "Iso-A, Arponaattori" Arponen
Prikaatin miehekkäin ääni ja särjimin punkka. Gonahti jo AUK:n aikana. Parolan kilven saalistaja. Puolet alkuperäisestä Team Polvesta.

Jussi "Aziz" Asikainen
Team puukon perustajajäsen, Sipan kruunaamaton kuningas. Tunnetaan myös Pussi-Jussina. "What time is it?"

Chris "Gordon" Friman
Menetty NHL-lupaus. "Oon muuten Suomen kauneimmasta kunnasta.." Taipumaton väittelijä. Team Polven toinen alkuperäisjäsen.

Miikka "Koch" Hakulinen
Linjan seniori, jolla on rytmi veressä. Sähköttää paremmin kuin muu linja yhteensä. Väittää olevansa vakituksessa parisuhteessa naisen kanssa, mutta viihtyy epäilyttävän hyvin poikaseurassa.

Teemu "The Big White" Heikkinen
Nostaa housut korkeammalle kuin spollet lipun salkoon – Heikkis-style! Viihtyy enemmän osastolla kuin Sirad-luokassa. Tupa Taipaleenjoen äiti. "Hei jätkät, mitä hemmettiä?"

Mika "Ultraviolence / Babyface" Hiltunen
Tottelee Arposta enemmän kuin kouluttajia. Aukoo päättään tasapuolisesti kaikille. Pyrkii Hakuliseksi Hakulisen paikalle. Ja miltei onnistuu.

Tuomo "Ghetto Booty" Holopainen
Toisen polven Sirad ja pesäpallomestari. Linjan muodokkain takamus. Aina vaiheessa.

Anssi "Mangusti" Hänninen
Puhuu vähän mutta asiaa. Linjan ketteräjalkaisin taistelija. Antaa hyviä parisuhte vinkkejä. "Leuka pystyssä kohti uusia pettymyksiä". Nice!

Niki "Hitman" Härkönen
Telta-ahdistelija, joutuu ajamaan partansa kolme kertaa päivässä. Ärsytettynä hengenvaarallinen. Ehtii käydä kusella kesken irtautumisen.

Joonas "Kaikka, Ripsi" Kainulainen
Hajosi Frimanin läppäriin: "Meillä on kotona pöytäkone!" Pitää tuvan rautaisessa otteessaan hiljaisuuden aikana.

Justus "Iceman, Kenis" Keinänen
Linjan ykkösnohlaaja. Hieno mies, mutta elää toisinaan toisessa maailmassa. Rasva-% 0. Käveli omaan miinaan – "Se olin vissiin mie, kun räjähti niin lähellä.." Linjan jukeboksi.

Tuomas "Gona" Kontiainen
Suomen suurimmasta soutupitäjästä. Kaurispoika, mister Finland-ehdokas. Sarkasmin kuningas.

Saku "Esko" Kesonen
Linjan ainut elintasomahan omaava. Menetettiin RUK:n. Linjan hymypoika.

"Joka"-likka Korhonen
Lupaus seikkailusta. "Meillä Onttolassa." Toinen, joka lähti salmiakin perässä ete-

lään.

Juuso "Medikki" Korhonen
Linjan nippelitiedon oraakkeli ja sammumaton pärtijä. Team puukko #2. Lääkäri-asi-anajaja-linjan "vahvin" mies. HT-holisti ja lipastaja iänikuinen.

Jarkko "Kostaja, Constantine" Kostainen
Linjan saitori ja varovaisin korttihai. Lah-te-lainen city-sissi ja punaposki.

Ville "Viljami, Magic" Muhonen
Linjan MacGyver. Mies, joka osaa kaiken. Yllättää joka päivä uusilla kyvyillä. Trumpetimestari. Keho kuin Chuck Norrisilla, ellei kovempi..

Matti "Tupakkaväpeli" Paakki
Paakin Matti Ruokolahdelta. AUK:n tu-pak-kakeisari. Linjan pelimies vanhempien leidi-en keskuudessa; jopa Arposta kovempi.

Taneli "Vietcong, Etuveto, Brazilian, Welho-D, jne.." Ristola
Ei onnistunut pilaamaan ryhmän tuliy-läkköä ennaikaisesta laukeamisestaan huolimatta. "Kun muut lukivat Aku Ankkaa, Ristola luki asekirjoja.." Harrastuksena/elä-mäntäpana Vietnamin sota ja origamit. Pertti! Linjan Aamuvirkku. "Missä ****ssa mun nenäkiikarit on?"

Sami "Delegaatio" Smolander
Yrittää teettää suurimman osan töistään muilla.. ja onnistuu siinä. Kiero kuin venäläisen pommikoneen rahastaja. Batterynarkkari. Oma linjan naisellisimmat lii-keet. "Aina ei tuu salille lähettyä.." (AUK:n aikana kerran.)

Henrik "Tervis" Tervonen
Lainaa tavaroita toisilta. ****u ei kiinnosta. Nukkuu niin kipinässä, tähyllä kuin vartiosakin. TUNTEELLA! Linjan pelimies.

TULENJOHTOLINJA

Kurssin alkaessa kellään ei ollut mitään käryä, mitä koko "tulenjohtolinja" pitää sisällään.

Taistelun tuoksinassa koimme suuria tappioita, ensimmäinen kaatui jo viikon taistelun jälkeen. Tämän jälkeen RUK vei linjan "särmimmät", minkä takia linjan vahvuus puolittui 11:sta. Jäljelle jäänyt valiojoukko jatkoi taistelua menettäen vielä 2 taistelijaa E-luokkaan.

Mutta jäi meille kurssilta jotain käteenkin:
-haluttu viestimies ykkösen rooli on ainakin kaikilla lihasmuistissa
-sektori kolmosen mestaruus tupatuopissa, jalkapallossa ja beach volleyssa.. ihan normaalisti.
-LINJAVARTIT.

Lisäksi haluamme kiittää loistavia kouluttajiamme ja apukouluttajiamme hyvin tehdystä työstä.

Ja näin 4 kuukauden koulutuksen jälkeen on helppo todeta, että meillä ei ole vielä mitään käryä mitä koko "tulenjohtolinja" pitää sisällään.

Yläriivi vasemmalta: Sopanen JMT, Kiukkonen VPJ, Härkönen TJS, Kiljunen JJO (PST-linja), Pirkkalainen HED, Soikkeli MJ, Kupiainen TOO
2. rivi: Lipo IJH, Pirinen OJO, Nousiainen TP, Penttinen TM, Keränen), Koistinen TM, Talka S
3. rivi: Kortelainen OMP, Karvinen MMA, Kartasalo K, Kaste PO, Tirri K, Ronkainen
Alarivi: Miinin, alik Väisänen PV, alik Timonen MJ, Nyman

AUK:n kurssijulkaisu

Kurssin 38 "suuri" ja mahtava tulenjohtolinja kiittää ja kiittää.

Toni "Siisti-Mies" Penttinen
Sosiopaatti-psykopaatti-luotettava ukko-mies-deitti-ilmoitusguru. "Toni, millainen naisen pitäis olla?" "Sininen!"

Veli-Pekka "Juliaan" Kiukkonen
Särkikö Elisa sydämen? Rakkaus on ikuista, vain sen kohde vaihtuu! GLORY GLORY MAN UNITED!

Jarmo "Julma" Kiljunen
"Sain kerran puoliksi" (ehkä joskus vielä ko-

konaan).

Mika "Iceman" Karvinen
Mies jota edes kevätaurinko ei sulattanut. Tulenjohtolinjan oma merenneito.

Tommi "Move-Koitzine" Koistinen
Artikuloinnin kiistaton mestari. Todellinen keppimies (kulkeehan se muutenkin). "Yks, kaks, kolme, neljä, viis. -Sehän on seittemä plus!"

Oskari "Candyman" Pirinen
IV-kuski vailla kilpailijaa. "Uuh, aah, Luojan kiitos!" -ja vihdoon makuupussi meni kiinni.

Tapio "Mad Marsu" Nousiainen
"Suut kiinni! Hiljaisuus tuli minuutti sitten!"
"Mis miun housut on? Ja släbärinkin puuttuu!"

Olli-Mikko "Korte" Kortelainen
Linjan ehdoton levytystmestari! Iltavapailta enemmän kuin kurssi 37:n oppilaat yhteensä.

Teemu "Jail Bait" Härkönen
Kuinka monta juvalaista voi laittaa kenttään yhden loman aikana? Kysy Härköselä. Lista olisi varmaan pidempi kuin mies itse.. hah..

ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖSTÖ

Majuri
Markku Vääänen

Yliluutnantti
Ville Vaittinen

Yliluutnantti
Harri Kankainen

Toimistosiihteeri
Eeva Heiskanen

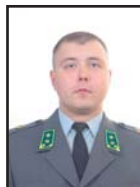
Yliluutnantti
Jarmo Kolu

Luutnantti
Jarno Räihä

Yliluutnantti
Janne Suhonen

Luutnantti
Santeri Hasunen

Yliluutnantti
Markku Kanko

Yliluutnantti
Marko Karppinen

Luutnantti
Mikko Vartiainen

Luutnantti
Janne Jalovaara

Luutnantti
Mikko Kettunen

Luutnantti
Jarno Asikainen

Luutnantti
Ville Nieminen

Vänrikki
Jyrki Pönkkä

Prikaatin kummikunnat ja -yksiköt

JOENSUU

KUOPIO

MIKKELI

KONTIOLAHTI

JUANKOSKI

SAVONLINNA

PRIKAATIN ESIKUNTA

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN ESIKUNTA

RÄÄKKYLÄ

TUUSNIEMI

HEINÄVESI

NURMES

KITEE

RAUTAVAARA

VARKAUS

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA

JÄÄKÄRIKOMPPANIA

ENO

KESÄLAHTI

LEPPÄVIRTA

NILSIÄ

JOROINEN

JUVA

PIEKSÄMÄKI

KRANAATINHEITINKOMPPANIA

PANSSARINTORJUNTAKOMPPANIA

POLVIJÄRVI

JUUKA

SIILINJÄRVI

VARPAISJÄRVI

LIPERI

PYHÄSELKÄ

OUTOKUMPU

KAAVI

SISSIKOMPPANIA

ALIUPSEERIKOULU